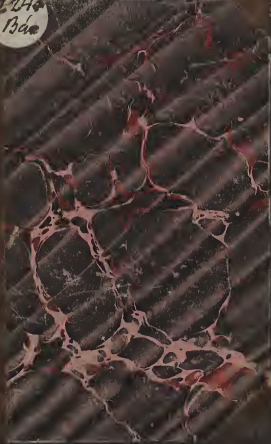
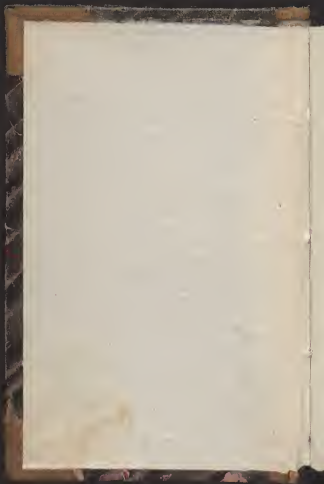

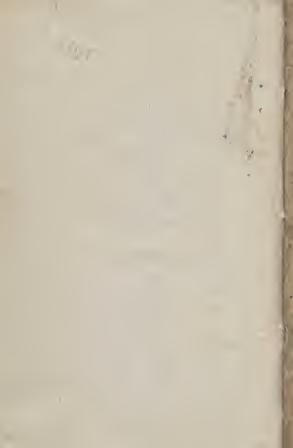
240
Bam

240

605

Það And'eca

Bæna Rer=

R E S E /

Þess gooda Guds Rieñemans

Er. Þordar Þmrdar
SONAR,

Fordæm ad Biskups, Tungum.

Og það sama i Andlegt

Salma Sal

ve Sett og Entwed,

At

Benedicht Magnus

Syne Bæh,

Furum Walldes Rañe i Hegraness, Eysln.

~~~~~  
Selsi Alment Iðbunded 8. Kistum.

~~~~~

Þrentad ad Hoolum i Hiallsadal, 1750.

At Halldore Eriksdottir.

Jac. 5. v. 13.

Etjde noctur a medalsydar, sa
bidie; Er noctur i goodu
Stede, sa sijnge Psal-
ma.

Jngmngureñ.

Ein Bæn ad Madur kunn
Riettelega ad Bidia.

Du Myrkunsame og Ræd-
uge Gud. Eg aum, Synd-
ug, og alls þurfande Mañ-
eskia, þiem nu fram fyrer þitt Ræd-
ar Auglit, Gyrnandest Hlartañ-
lega, ad þu Goodglarnaste og Dr-
laxtaste Giasare allra goodra Hlu-
ta, villes epter þjinnu Rædar Fyr-
erheite, I Rafne þjins Elskuleg-
asta Sonar JESU Christi minns
Lausnara, mig Bænheyrta, og min-
nu Harinþrængnu Hlarta aðsæð-
veita. Eñ med því, Eg fin og for-
merke min stóorañ Þeikleika i södd-

ań Heilagre Naudsyn og Andlegre
 Ydiu, Bæneńe, Svo eg veit ecke,
 nema min Bæn kune ad verda þi-
 er meir til Stygðar en Þockun-
 ar, og mer meir til Skada en Ant-
 skindar: Þvi bið eg þig min Drott
 en min Naud þins Helliga Anda,
 Svo eg kune Riettelega ad biðia t
 Anda og Samleika. Lat þú Hei-
 laga Anda skoorna minnu Hlarta
 og Muńe, Hætte og Hegðan epter
 þinum Billa. Stör minna Bæn
 sem ilmande Reyfelse fyrir þer, og
 sem Gift fagurt Hloodfære fyrir
 þinum Eyrum. Lat mig ei bera
 ańarlegan Eld Nadabs og Abihu,
 til Offurs minar Bænar, heldur
 upptendre þad Hinnestur Eldur
 þins Helliga Anda, Svo min
 Bæn fyr þig fransett, mætte
 verda Já og Amen, I JESU
 Nafne, Amen.

Psalmur. (Ton, Upp upp mijn Sæl og allt.

D! Gud Mildverijfaste min, Mæn-
 ande Skiepna i Himeninn, Ber-
 syndug alls Purfande og Alun,
 Under þinn slij eg Nardar. Straum.

Oftande af Hiartans Audmjukt miet,
 O! O Rotten Bænheyrslu hiað þier, Og
 Afiaar Hiarta annu minn, Eptir Nard-
 ar. Losforde þijn.

Pu Goodgiarnaste Giasarinn, Gud Dr-
 laataste Fader minn, soddan veit miet i Son-
 ar þjins, Sætasta Nafne Jesu minns.

Eñ þar eg fin og formerke, Furdu stoór
 er minn Beikleike, I þeirre Andans Yd-
 iu og Art, Efla mitt skyldde Bæna. Skart.

So eg veit ecke utan sie, Ad eg framar i
 Bæneñe, Veite ad Stigden Pocknan þijn,
 Þiene meit Skada en Njtsend minn;

Þvi bid eg O Rotten þijde þig, Þjins
 Anda Narden leide mig, I Anda og Sañ-
 leik: Eg so riett, Afalled fære til þijn sett.

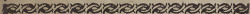
Þaattu hañ O Rotten lijsa miet, Þijssend
 bleffande Athafner, Hegdun stioorna og

hætte mijn, Hiarta og Muñe að Billa þijn.

Eins og Refkelsid Ílman ber, eins verðe
Bæn mijn fyrer þier, og sem Hloodsfæren
æffelig, Eyrum þijn verðe hun þægelig.

Nadabs og Abihu ei laát mig, með aña-
legum stoggia þig, Elde: til Bænar. Offurs
mijns, Andans gief heildur verðe þjns.

Eldur hañs tendre Offrid þad, Aud-
mirsk so Bæn mijn fíne Stad, Og Elljst
verðe Amen: Zaa, 3 JESU Nasne þier
fiaksum hiaa, Amen.

Firre Bart

BÆN.

Morgun Andvarpan.

I Nasne Drottens JESU
CHRISTI þess Blessada og
Krossfesta, Rijs og Syndug
Mañeskla tvr Sæng mine. Saa

sem

sem mig hefur með sínu Róð-
 Rauda Blóðde Endurleyft, Hann
 stóorne mæ og stíre, og styrkt mig
 í öllu Góðu, Þessan Dag og alla
 aðra, Og gíefe mér um síðer Einn
 Gleðelegan Upprísu. Dag vor minne
 Gróf, Amen.

Versid, (Ton, Lofed Gud, Lofed)

Núguð minn, Uppvefur Morgun,
 Stær, í Rásne þín, Ráðuge Jesu
 fíer, Ríjs eg Skiepna Synd-
 um særð, Af Sængene minne, Christur sem
 oss kœpte Bærd, Med Kross. Þínu síne,
 Stóorne hann hier, Í Stundlegum Sesse,
 Til alls Góðs mér, Ond í Erro hresse,
 Uthafner, æssettar blesse, en í Dag sem alla
 Stund, Og gíefe eg meður Gleðe um síð,
 vor Grófene uppríse, og gíefe eg meður Gle-
 de um síð, vor Grófene uppríse, Amen.

pa Radur Klædest.

D! Jesu Christe þu Saklaus-
sa Guds Lamb, Sem fyrer
mig varst naken giordur: J-
flæd þu mig þíns Ríttlætis og
Sakleysis fögrum Skroda, svo eg
mætte í þeim sama byrtast fyrer þí-
nu Auglite að síðasta Deige, Átt.

Vers. (Eon, Adams Barn Sönd þín, etc.)

Sæte Jesu Safnadarins, Sak-
lausfa Lambed Góðurfins, Hirder
Erör Híardarinnar, Mardugur
Heimfins Mauder barst, Naken fyrer ös
giordur varst, Af Grunleysi Glæsku þín-
ar. J-flæd mig Reifum Ríttlætis, og
Roosfögrum Skroda Sakleysis, so jeg
med söddan Hætte, byrtast fyrer Blessud-
um þíer, Blessadur þegar Lífed þver, Full-
sæll í Farsæld mætte.

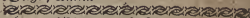
~~~~~
Þa Madur þvær sier.

O! Herra

D! HERRA JESU, af hvørs
 Sijdu Blood og Batu wt-
 floode aa Krossinum, Þvo
 þu eil Særende af Sælu minne,
 Svo þun Hrein og Hvítsægud,
 mætte til Elstjfrar Dýrdar inleid-
 ast, Amen.

Vers. (Eou, 3 Dag eitt Blessad Barned, etc)

D! HERRA JESU Elstgñ good, Af
 hvørs Blessadre Sijdu, Floode
 wt Batn og Fordum Blood, For
 dæmdum Heim til Blisdu, Særendin
 þvodu af Sælu minn, So ad þun þrein i
 Dreyra þijn, hvítsægud helta meige. Jás
 leidd i Dýrd til Veru þier, Eirneñ Rel-
 ferdar siælsfum mier, Ad lidnum Eljssins
 Deige, Amen.

Morgun Bæn.

DAltise Mysskunsame Gud og
 Nædunge Fader. I þijn
 Hetlaga Nafne, Ríjs eg nu

upp Syndug Mánskilepna af minne
 Sæng, Þú nu framþerande sag-
 urt Þacklætis. Offur fyrir Födur-
 lega Hljóð og Híastod að Noottu
 þessare, mér veitta. O! Híartans
 Herra, Þín Elska er Dinnræde-
 leg, þitt Almætte Drottiskjraðlegt,
 Þín Þijðdoomur Drottisþaðlegur.
 Þú ert Þystelegasta Þios minna
 Augna, Þindælasta Glede minna
 Eyra, Skíæraste Spreigell minns
 Skilnings. O! Híartans Herra,
 hvað er eg? Einn annur Synd-
 are, allrar Náðar Overdugur, þó
 hefur þín Híalpar-Hend hlijft
 mér, Þitt Auga vaðad yfir mér,
 Þitt Almætte ungróðt mig, Hvar
 fyrir þitt Heilaga Náfn síe þessad
 að Elifsu. O! Híartans Fader,
 Þáttu nu Þios þíðar Náðar so
 efna Myrkur minna Synna, So

sem Dagur birttefur Myrkur Ná-
turenar. O! Himneske Fader, kom
þu til mín á Morgne þessum, klæd
mig Kyrtle þíns Ríttkættis, Sed
mig með Sætleika þínar Nádar,
Stid mig með Styrkleika þíns
Almættis, vernda mig under Væ-
ng þínar Hljóðar. O! Náðuge
Gud, Bevara mig á þessum Dæ-
ge, frá Döfufsens Balde og Biel-
um, Bevara mínna Saulu og Líf,
Bevara mitt Hús og Helmile,
Mein og Skiepnur, Fyrir Elde og
Batne, Storme og Stríðdvidre,
Skruggum og Elldingum, Lopt-
Þundum og Lífs-Fære, Góldrum
og Störningum, Og öllu Þöndu.
Blessa mín Jöngang og Utgang,
Gaungu og Stödu, Sess og Sæ-
te, Efne og Aform og allar Utríett-
ingar, að það allt mætte verda þítt

til Dýrdar, Heilögum Einglum til
 Glede, Staunganum til Nýtsemd
 ar, Döflenum til Skammar og
 Skilfingar, En mætt til Farsæld,
 ar. O! þu Heilaga Prenting, blessa
 mig. O! þu elstífa Eining, vernda
 mig. O! goode Jesu, Bænheyr
 mig. Kom mætt til Hælpur, og
 signe mig þitt Heilaga Blood, Þij
 na og Daude, Upprísu, Uppstíg
 ning, Og öll Forþiennista. Fride
 mig Fader Raddarennar. Frelse
 mig Sonur Gæskunnar. Uppstí
 se mig Helgur Ande Huggunarenn
 ar, Þennan Dag og alla Tíma ad
 Ellífu, Amen.

Psalm. (Ton, Lof þu þær Gud fyrir líðan, etc.

Ellíse Gud þinn Þerra og Þrijs,
 aldrei skaltu mætt þerra, i Nas
 ne þinnu og nu rpp. rijs, Næðug
 Tignar Þerra, Syndug Máttstíepna af
 mík

miðe Sæng, mætt Paðar: Öffur fære,
 Þíer Fader fiære, under þínum Aldgiæt-
 slu Bæng, i Mótt hlaut eg Svefn. Bære.

O! Hiattans Fader, Elskan þíjn, O,
 mælelig er næsta, Eins Vijsdoomur þín
 öllum skíjn, og Almætte þitt hið stæðsta,
 Augunum listelegast Lioos, Vijsgun Ey-
 um Erwfasta, og Þíndælasta, Ertu míjns
 Skilnings Ödsta Hroos, Alsynd Speig-
 els skærasta.

Himnefste Fader, Hvað er eg? Hæ-
 muglegur Syndare, Överdugur ca all-
 an Þeg, En þó mig Náð þíjn spare,
 samt hlífde míer þíjn Híalpar: Hænd,
 heidrist svo Þegsæmd ríjka, býrer Þelgi-
 ord slíjka, míjna þar með umgírdter Önd,
 Augað þitt vakte líjka.

O! Vijsfens Fader laut nu þa, Lioos:
 Geysla Náðar þíjar, Synða Mörkut
 mitt so afma, sem Dag: Skyn, Mætur
 ínar. Kæraste Herra kom til míjn, Elæd
 míja þíjnu Ríetrlæte, sem allt umþæte,
 sed míja Náðar Sætleika þíjn, Sijn mí-
 ær það Epterlæte. A 7 End

Stid mig Drottinn og Bernda vel,
 Bæng under Hljóðar þínar, laut hvorki
 Dófuls Balld né Blot, verda Tíðon
 Gæfu mínar, mitt Líf, Sál, Skiepn-
 ur, Men og Hús, Mýskun þín í Dag
 spare, og best bevare, því að þig treystir
 O! Jesú allur þín Barna Skare.

Elldinga, Skrugau, Bains: Bod-
 um, Bindar og hvorskins Handa, Góld-
 rum, Lífs: Fære, Gjöfningum, gjördu
 Næðugt afvenda. Inngang Blessadu
 og Utgang mín, Vörð og Hegdun alla,
 þér kán til falla, Uttriettingar í sérhvört
 Síð, Svíslan Líffins gjörvalla.

Allt so að verða Einum þér, til Veru
 og Dýrðar þetta, en til Farsældar aum-
 um mjer, Einglunum Gleði rietta, Nær-
 unganum til Músendar, Næðstaddra
 Þarfer sefe, sem Handbært hese, Til
 Skánar Dófle og Skílsingar, Skap-
 are mín þad gíefe.

Herrans Upprifa og Himnaför, þáns
 Blóð og Kvælin bista, gíefe mjer hvör-
 þins

Þins Glæfu Ríor, og giorvøll þaíns For-
þienusta. Frida, upplíjs og frels þín Eíjd,
Fader, Sonur og Ande, ení forða Gran-
de, 3. Dag og Eíffins alla Eíjd, yfer
oss Ríad þínn stande, Amen.

Kvøld Bæn.

Du Heilaga Prenting, Fad-
er, Sonur og Heilagur An-
de, Du Guddeomlegrar Be-
ru Eining. Eg þínn fættæf Skiep-
na, klem nu framí fyrer þítt Heila-
ga Auglit ær þessu Kvøldi, með
mitt Kvøld-Offur. Fyrst þíer af
Híarta þackande, alla Fodurlega
Dagsens Belgjörninga, Andlega
og Eíffamlega míer veitta. Hver
hefur frá míer sníved Díofulsens
Grímd? Hver hefur afvendad
Elldsens Bruna, Vatnaña Strau-
me;

me, Þíssudítirana Bondsku, Ísra
 Maða Arásum, og í einu Orde að
 segja, allre Ólucku Lífs og Sál-
 ar? Fingna utan þu alleina, Þu
 Ísraels Verndaren. Blessað sít
 þar fyrir þitt Dírdarfulla Ráfa
 að Elífu. Nu, mín Dóttun,
 Nóttun er komin, en Dagun er íte
 og endadur, Vertu þar fyrir mér
 Blessadur og Velkomin Gæstur,
 að þessare Nóttu. Kom þu Ble-
 ssadur, og bevara mig, Völdugur,
 og vernda mig, Hjartanlegur og
 hrestu mig, Signadur og svæfdu
 mig. Afturlöta þu nu Hús-Dy-
 run míns Heimles með þínum
 Otta, Svo aungver vonder Andar
 íte Veralldar-Mén Inbríðotest,
 Mier edur mínu Skáda að giera.
 Umhvora þu Eign mína, Svo
 ringun Ólucka forðist þad þu
 mér

miler Læinad og giefed hefur. O!
 Jesu Edla-Root og Kvistur Da-
 vids, Apturlæst þu minne Hvißlu,
 med Bernd þína Heilögu Eingla,
 Ebo sem þu Fordum Tobíæ og
 Saru gíorder, svo sa vonde Asmode-
 us gat þeim ei grandad. Bretu
 þu yfer mig þína Blessan, under
 mig þína Elsku, Legg þu ad minnu
 Hofde þína Hialpar-Hönd. O!
 þu Heilage Ande Huggare allra
 Naudstaddra, Apturlæstu minnu
 Hiarta fyrer vöndum Hugrening-
 um og þröngum Hurunum, en op-
 na það Bloode og Bennum minns
 Blessada Jesu. Lat mig, O þu
 Heilaga Prening, hvílast í þínum
 Fadme æ þessare Rootu, svo sem
 Abisag Fordum í Davids Skau-
 te, Ad'eg æ Morgun Ohindradur
 loosast Dagen hja meige. Hier

um Bænheyr mig min Gud, bless-
adur ad Eltífu , A M E N.

Psalm. (Ton, Lof he þier Gud fører líðen D., etc.

D Eilog Prening vor Farsæld frijd,
Fader, Sonur og Ande, Eining-
Beru blessadrar blíjd, Barnskiep
na þijn Stiniande, Framkiem eg nu ad
Footum þier, færande Lofgiord hreina,
Kvöld: Offrid eina, fører þessa Dags Far
sældur, Feinged hef eg ad repna.

Fyrst af Hiarta þaklande þier, þessa
Dags Belgjörninga, til Lífs og Sælar
líenta mier; lietst mig Meyd áungva þviin-
ga, hvor leiddi mig med Fride frá, Feikna
Grind Döfuls leida, sem mig vill meida,
áðar heildur en eirn Gud sa? Afiesd hains
giorde deyda.

Hvor hefur Ellde, Batne og Bind;
varnad at þessum Deige, og Willu: Dýra
Bondsku: Mynd, so vid mier hrærdi eige,
Arasum. Mána og oku þvi, sem um min
Dag kan spilla, til alls hains Jla? Eingen
utan

utan þijn Aldstod nij, Israels Berndar-
Hella.

Dijrdarfult Ráfn þitt D Rotten min,
dijrkad hler fyrir stande. Dregst nu at
Enda Dagurein, diin Rotten adfaran-
de, Velkomein Glestur vertu miet, Bird-
stu mig hressa og stoda, vid ellum Boda,
Bevara, signa og svæfa hiet, sijn miet
Jafn Fridar-Boda.

Heimilis Dyrum Hwisa min, Herra
min Dijrdarlege, apturlæstu med Otta
þijn, so eingein skada meige, Andan nie Maña
Gullkan braad, og Olained i Heime, þo
hiet ad soelnie, Eigner minnar og allt mitt
Raad, Um mwrad Raad þijn gelme.

O! Jesu Christ min einfæ Bon, apt-
urlæs Hvijlu minne, mildaste Guds og
Mariu Son, med Einla Berndan þinne,
sem Tobia og Sattu fyr, Signud þijn
Asten heita, Ried Bollug veita, so Almos-
deus um þæt Dyr, ei þorde framur leita.

Under mig þinna Elsku breid, þfer mig
Blissun ríka, Hendur þijn miet ad Hofde
greid,

greid, Heilagur Ande lifka, apturlæs Dyr-
um ína Mañs, so Adsoofn kúne ei granda,
þess illa Anda, en Lífkn og Benium Lausn-
arans, lauttu þær opnar standa.

Heilog Prening laet hvílast mig, I
Hugulum Gadme þínum, Sem Abisag
Fordum Elskulig, I Aftfemd hía David
sínum, I Noott: So meige æ Morgun
fæa, Myrkunar þínar nepta, Lids af þíer
leita, Bænhepre þetta siakfur sa, sem olt
fañ mæ ad veita, Amen.

Dagleg Bæn.

Du Míldde og Mýskúnsa-
me Gud, Eirn í Preningu,
og Preður í Einingu, Du
sem varst í frá Elífd, og varet til
Eltífdar. Þíer þín fættæf Børn,
gíorum þíer Híartans Pæker
fyrer alla þína Födurlega Vel-
gíorninga, Andlega og Lífamlega,
fræ

fræ þvi Fyrsta, og til þess nu er ko-
 med, fyrer Sköpun og Skjrn, Föt
 og Fæde, Mæd og Miñe, Fyrer þitt
 Heilaga Ord, og Hæverdug Sac-
 ramenta, Fyrer Bernd og Bard-
 veitflu, Elif og Lucku, Læm og Upp-
 hellde, gooda Foreldra, Christelegt
 Vfervalld, Og allt aðad Gott.
 Blessað sje þar fyrer þitt Heilaga
 Nafn að Elliflu. O! Drottinn,
 Bler jartunn og medkleinum vorar
 Synder og Misgjörder, Bora Ill-
 sku og Opæklæte, Hvaeð allt þijn
 Myrkun fyrerglefe í Jesu Nafne.
 Alljettu ecke vorar Synder, Hells-
 ur þjins Sonar JESU Christ
 Krossens Hroop og Hartans Bo-
 on, Og fyrer þaús Skulld, vertu oss
 Nardugur. Burtstíofa oss ecke í
 þíne Keide, Og uppræt oss ecke í
 þíne Grind, Hellsur líjt þu fram-
 veigis

veigis þínum Mystunar Augum
 til vor og Mystuna oss. Blessa og
 bevara oss á Sölu og Lífi, í Þó-
 ku og Svefni, Notti og Dag, fyrir
 Döflenum og allri Ólúku. Blessa
 voru Inngang og Utgang, Verk
 og Aform, Sess og Sæte, Rensu
 og Raadsögur. Bræðne so og
 hlæðne öll Döfule Grind og A-
 ræiser íllra Mána, sem Snútor og
 Jis fyrir Hita Soolareñar. Dr-
 otten min JESU, Þín Drengr,
 Dauda og Þínu, Set eg í Dag
 mínum min og allra minna Óvina,
 Sínelegra og Ósinelegra. Drott-
 en, Þín Blessan sé yfir mig hvar
 eg er og fer. Bevara Sölu mína
 frá Eitljfum Dauda, Líkama míð
 frá Háskasendum, Veru mína
 frá Van-Veru. Blessa mitt Hús
 og Heimele, Vine og Vanda-Mein.

Lat oss i þier Blessudum, Blessada
berda, Hier Stundlega, En Mæars
Heims Eilifflega, Amen.

Psalm. (Ton, Dagur burttekur þína Mætt, etc.

S ! Gud Mildverjaste min, Myst-
unarsulle Skaparin, Eirn i Preñis
ingu þine, Preñur i Eining þu var
er, þad um Ofomnar Berallder, og æ varst
fra Eilifðine.

Bier þijn Gættæk Børn, þockum þier,
Þinnar margtiedar Belgjorder, Andans
og Eiliffins lijka, i fra þvi fyrsta og in til nu,
Uppruna, Fæding, Skilning og Erw, Fot og
Forsorgun ríjka.

Fyrer Miñe, Skilning, Mæal og Dug,
Mest Sacramenteñ Hæverdug, Andan
og Ord þitt saña, Forelldra gooda, Lufku,
Eijf, Lærn og Upphellde, Bernd og Hlijf,
Og Forsioon Ofervalldaña.

Allt allad Gott vier þockum þier, Þitt
Mæln sie Blessad hier fyrer, Nu og um
Allder Allda, Berar Misgjorder med.
Eicñum,

Fienum, Noote pier Gud i Himnenum,
 Sprettes Synd margfallda.

Alsið ei Sakar Syndarans, sið heildur
 Drotten Frelsarans, Hroop og Hiart-
 ans Boon þjda, Spret hans Nasn og Ne-
 yd a Kross, Mardugur Herra vertu oss,
 Þess vilium blivogter þjda.

Ræð oss ei burt i Reide þijn, Ræt ei neirn
 upp i Bondsku þijn, Heildur læt Þidlund
 bæta, Mysskunsembaða Mildeñ trw, Myss-
 unar Auga til vor snw, I Sonar þijns
 Nasne sæta.

Dag og Noote spreter Diosfenum,
 Drotten i Boku og Svefnenum, Forsvar
 virdstu oss veita, Ræd, Retsur blessa,
 Siðe og Seel, Sess, Gaang, Liif, Aform,
 Verk og Mæd, Þeirra sem þijns Nasns
 lita.

Eins hiadne Diosfals Araiser, sem Jis
 af Hita Soolar þver, Og oll Grind Ill-
 ra Mæna, Set eg þiñ Drepra, Dauda
 og Þijn, Drotten i millum þeirra og miñ,
 Legg mið og Þid Einglañ.

Hiðalp

Sícalp þijn og Blessan hlífse mjer, hvar sem eg Drotten er og fer, við Helvíjtskre Hrigdar Snoru, beborlud íafnað Sæl mjin sie, samt Lískamen af Skadræde, ver þu mitt Nafn Van. Veru.

Blessa mitt Hvos og Heimile, Híven, Skíld. Men og Aftvine, Laattu oss Lífs Stundlega, Blessadur með Blessudum hjer, Blessada verda í sícalsum þjer; En ánaðs Heims Elíjfslega, Amen.

Dagleg Signing.

Sírdar sem Blessan. Elds
Fodurs mjins Skapara.
Blessadur Fridur JESU
Christi mjins Frelsara. Kreptug
Yferfkygging Hellags Anda mjin-
ns Huggara, Sie og vere yfer mjer
og mjinum æ Sælu og Lífse, 3
Dag og alla tíðina að Elíjfu, Am.

B

Beried.

Versed, Ton, Blessadur ad Eilifu sie, etc.

S Kijmande Blessun Skaparans,
 Skæraste Jesu Fridur, hly Yf-
 erskygging Huggarans, haldest
 oss Christna vidur, þad Sigur-Dal, i
 Sorgar-Dal, sierhvorum vortra hlíf-
 Arla og Siyd, um allan Tíð, æ Gooð-
 um, Saal og Lífse, Amen.

Sama Vers med ødrum Hætte.

Ton, Gud vor Fader vertu oss hia, etc.

D Yrdarsom Blessan Giæstu good,
 Guds Fodurs mijs Skopara,
 og Jesu Blessad Fridar-Flood,
 Farsælaf mijslausara, Eirneñ frept-
 ug Yferskygging, Anda Guddoemfins
 blíða, sie mitt Lífse og Saal um fríjng,
 so þarf eg ecke ad kvíða, þetta Dæur
 og sierhvort Siñ, so eg med øllum miñ-
 um, hvílest, miñ Lífssins Hertogeti, Hlíf-
 dar-Bæng under þínum, Gief oss síðs-
 an Gleda hia þier, Miñ goode Jesu þa
 Lífse þver, Amen.

Sig

~~~~~
 Sio Daglegar Hiartnani
 ar Andvarpaner tvf af Sio Ordum
 Christi, Med Miining Skapunar-Verksins.

Sunnudags Andvarpan.

Uf af þvi Fyrsta Ordenu.

Fader, ' Fyrergief þeim, þvi
 Þeir Vita Ef Hvat Þeir Giora:

D! Mið allra Sætaste Jesu,
 Du Heilage Blood-Bræd-
 gume minnar Saxlar. Skyll
 þu min er, að eg æt þessum Fyrsta
 Deige Vísunar, minest að þína
 sattu Kvöl og Þjnu, hvor ætíð æt
 öllum Tínum ætte miter fer skust
 að vera í minnu Miðe, þa þu mæ-
 þaneñ æt Höndum og Footum,
 hlefst æt mille Himens og Jard-
 ar, og glerdest so sem Ein Fesung
 æt millum Guds Reide og vor, æt

míllum Elíjfrar Fyrerdæmingar
 og vor. Under þessare Naudar
 Festing vil eg seigenn Þafa og So-
 fa, Sítta og Gaunga, Líska og
 Deya. O! Mínn JESU, So sem
 þu í Dag lætur þitt Heilaga Ord
 Lesast og Predikast fyrir míc, svo
 sýsir míc að heyrna þíns Heilaga
 Kross-Predíkun, og þaung Ord er þu
 þar talader. Fagrañ Hlóðm og
 sætañ Smeck gíefur míne Sælu
 þitt Fyrsta Ord, þar þu badst fyrir
 þínum Dvínun, Í hvorra Tölu
 Eg áunnur Syndare var að sönu.
 O! þu Himneske Aaron, þín Bæn
 er það ríetta Reykelse, Sem stíllir
 Guds Reide, En mýsker Reydena.
 Planeturnar að Himnenum hafa
 nokkra Verkan hie níðre að Jörð-
 unne, epter skapadre Nátturu. En
 mýflu meire Krapt hafa þín Hei-

legu Ord, Sem ad eru so sem Him-
 nestar Planetur a Himne Nardar
 enar, hvor ad verka bæde a Himne,
 Jorðu og Helvíte. A Hinnum
 Fridþægjande Gud, A Jorðunne
 Gledjande Synduga, I Helvíte
 Skíelfande Döflana, Og þeirra
 Makt eydande. O! goode JEsu,
 Utbreid þu þín Blessada Blood-
 Fadmi yfer mig og minna at þessum
 Deige. Gud var og er þín Fader
 ad Elífu, So er hann og mín Fader
 bæde i Hrygd og Glede, Lífe og
 Dauda. Þu mín JEsu, gíorder at
 þessum Deige, með þínum Födur
 og heilögum Anda, Lícofed i Fyrstu
 Sköpun, Og adgreinder það frá
 Myrkrunum, vertu mitt lícoman-
 de Lícof ad Elífu, Og gíef míc
 ad adgreina Myrkur Syndana,
 frá Lícofe Gudbræðslunna, svo eg t

Fløosenu gænge. O! milde JE-
su, Du uppreist af þessum Vikur-
Dags Morgne, vor þíne Grof, gief
míer i Dag og alla Tíma ad upp-
rétta vor míne Synda-Grof. Du
talader mína vegna til þíns Fod-
urs af þínum Krosse, Du verdur
nu i Dag til mín talande, Hafs
Andsvar fyrer Mún þíns Plena-
ra. O Rotten mín Jesu, Gief
míer ad heyrta og vardvelta þitt
Ord, Þíer til Lofs og Dírdar, En
míer til Saluhjálpur, AMEN.

Psalm. (Ton, Pegar Svalarat Krossen aa, etc.

O! Jesu blíde Brooder mín,
Bæddgume Sálarnar,
Skýldu mína jeg fullvel fín,
Fyrsta Dagen Vikunar, Mædu Kross
þíns ad mínast hjer, Mínesstædust sem
ette míer, Alla Tíð Efse mínar.

Ut þanén nær þu allur varst, til Endur-
lausnat

lausnar Maña , af Goddum Krossens
giegnum starst , gallstu þa Syndaraña ,
millum Guds Reide og Glæpnis Mañs ,
giorderst sem Festing Himma Rañs , So
feingium Frelsun saña.

Under þessare Festing firs , Fridar-
ins vil eg þrepa , Sofa og Baka sell
Jesus , Sitia , Eisa og Deva , I Dag
fyrst lætur Orð þijn hier , en nu predika
fyrer mier , fyser mig framar seigia :

Kross Rædu þinna lijs eg mier , Chris-
tur ad þessu Síne , og hvað þar til vor
talader , Tef eg það fyrsta i Míne , Hvað
sagrañ Gloom og sætañ Smeck , Sæla
mijn af því Orde fíck , i Kvæla Ungist þíne !

Brotlegum mier Guds Blíjðe Son ,
badstu þa kvittun Syndra , O ! þu Himneske
Aaron , Aft og Ræd so jeg funda , Bæn þijn
það rietta Ræfkefsíð , Reiden a stillte : En
þa ð oss Frid , miðfiande Ræyð Mañkynda.

Planetur Eoptsinns hafa hier , I Heim-
enum Verkan sína , epter Skapadre Art það
fer , Orð þijn Krapt meire sína , sem heita
meiga

meiga Himneskar, at Himne þínar Myrkur,
umar, Uppljfsande Ond minna.

A Himne, Fjörð og Helvíste, hiet adauk
Sijverfande, Vid D Rotten Gud i Dyrð
eñe, Daglega ofð Fridþægiande, i Heim
Gledlande Holdlega, Grædande Bistis
Dioflana, Afl þeirra og Makt eydande.

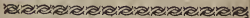
O! Jesu blid af Blood. Fadmiñ, breid
miler aa þessum Deige, Gud sem er Frægst
ur Fader þín, Fodur miñ líka segie, i hvor
Þins Gleda, Hrygd og Næyd, Hier med i
Lífse Soort og Deyd, Efast eg þar um eige.

A þessum Deige Prening blid, þu skapt-
er Lioosed biarta, Adgreint frá Myrkum
ollum Lijd, uppljstu so mitt Hiarta, Gief
ad eg Skin Gudræfneñar, Greine frá
Myrkum Bondskuhar, skule minn Fram-
for skarta.

A þeñ af Dag og Uppreistu, af Dauda
Jesu goode, vor Grof Syndu mig eins
lart nu, upprijsa i þínu Floode, af Krossens
Frie þu talader, til þíns Fodurs: Eñ Lau-
snar miet, Alþakeñ Venia Bloode.

Þad

Það Andsoar Dyrðar Drottens mijs-
 ns, i Dag mjer lætur þijna, i þrer Munfal
 Þienara þijns, það lættu a mjer þrijna, þi-
 er til Lofs, Veru og Þocknunar, Þar med
 Sæl mjin til Belferdar, Um alla Þefe
 mijna, Amen.

Mannudags Andvarpan.

Utt af Öðru Ördenu.

Du Kvinnu, Stær Du, Þar Er Þín
 Sonur.

Serra JESU Chrifte, Mjā
 Endurlausnare, Hvad aust-
 vrdlegar eru þijnar Barer,
 Sætare hvörtu Hunaange? Það
 Reynde Þijn Sæla og Signada
 Mooder Maria, hvorre til Forsva-
 rs og Adstodar, Du sender og skick-
 ader Johañem þijn Læresvein, Þa
 hun Sorgfull horfde a moote þij-
 num tvbreidda Blood-Fadme,

Uppá þig mín sæte JESU, mæne
 eg nu og list mínum Sælar-Aug-
 um, Á þig vona eg, því þu ert mín
 Einasta Huggun, Heill og Bless-
 an. Í þínu Nafne blessast mier
 bæde Himen og Jörd og allar
 Skiepnur. Í Skíool og Skugga
 þíns Kross fljæg nu, því þu refur
 aungvañ frá þier, er til þín kiem-
 ur. Ljöttu nu þínum Myrkun-
 ar og Medaunkunar-Augum til
 mín, Svo sem þu leittst til þínar
 Blessidu Móður. Stid og styrk,
 hugga og gled mitt Híarta. Auð
 mína Trú, Því nær eg hese þig
 DRÖTTEÑ, þa hyrde eg ecke um
 Himen nle Jörd. Ó! goode JE-
 SU, Send mier gooda Forsvars-
 Meñ, Já vertu siðalfur mitt besta
 Forsvar og allra mína, þa mier og
 þeim hellst aðstiggur, Einkum þa eg
 hlíft

hlíft hiedan ad fara , Vertu miter
 þa næstur og nælægastr. Sief
 miter og eirneñ þijns Epterðæmis
 ad giæta , Voludum Þiorg ad bæ-
 ta , med Blessun þad eg ma. O!
 min sætaste Herra, Du giorder at
 þessum Deige i Fyrstu Skopun
 eina Festing at millum Efre og
 Nedre Vatnaña : Vertu i Dag
 Ein blessud Festing , mille min og
 allrar Olucku , Falls og Fordiof-
 umar. Sie þijn Blessan eirn hlíje
 Himen yfer miter og minnum, **VE**
 og Eilíflega , **AMEN**.

Psalm. (Don, Uppreisum Krosse HErrans etc.

Herra Jesu Hjalpare min , hvad
 eru Barer þinar , æstudlegar i
 siefhvort Sin? Sætleike þeirra
 ei dvijnar, þad reynde og maatte Sorgfull
 sioa , Signud þijn Mooder Krosse hia;
 Er galdstu fyrer Giorder minnar.

Heiðe þad Forsvars lagder Vid, Væres
 svein þiñ Kierasta, Blood: Fadmennum
 nær breiddest vid, Blijð: Kvended Sorg:
 fullasta; Eins mæne ea Scalar Augum
 mijn, Uppa blessadar Mader þijn, Heill
 vor og Djalp Einasta.

Blessa mig þvíad blessast mier, I bless:
 udu þjnu Masne, Himen, Jerd, Gesh,
 Sioor, Griperner, m: d gnooglegh Næg:
 ta: Safne; I þitt Kross: Skiool eg inñij
 nu, Ungvañ þvi burtu refur þu; Þo sie
 miñ Synda: Jafne.

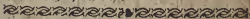
Lijttu i Medaumkan til mijn, Most:
 unar: Augum þjnum, Lijft sem til Moos:
 ur leitstu þijn, Þodrande i Tærum sinum,
 Hiartad gled, Hugga styrk og stid, Stein:
 dauda Trona reystu vid; Vertu Djalp
 Banmætt mijnum.

Hase ea þia D Rotten, hørde eg ei, um
 Himiñ nie Jardar Geinge, O! I Esu seig
 þvi e: fe nen, Adstodar: Meñ eg seingae; Jaa,
 sjaalsur fremst mitt Forsvar þa, Forsvars
 lausum mier liggur aa, Vertu Gud vel og
 leinge.

Einum

Einkum nær eg skal falla fræi, Forsvar
þitt laattu mæta, Gief mier og lifka, Aum-
um a, þíns Epterdæmes giæra. I fyrstu
Skopum Skiepnana, Skord-Festing
millum Barnana, P. nañ Dag rieder
ræra.

Eins vore Festing Unnsioon þijn, Eñ nu
a þessum Deige, Gordiarfs sierhvors i
mille og miñn, Medañ eg Liffs þler þrene,
sie mier Guds Blessan Himn þljr, hoolp-
eñ þar Saul miñn under bjrt, Amen hvar
uppar segie, Amen.

Pridiudags Andvarpan.

Uc af Pridia Ordenu.

Sanlega Segie Eg Þier, I Dag
skalstu vera med mier i Paradis.

Minn Elskulegastu Herra
JESU! Gladur vil eg und-
ertaka med hinum Heilaga
David, Segjande : Sæler eru

þeir, hvortum Misgjörðernar eru
 fyrergjefnar. Það reynde sa Yd-
 rande til þínar Hægre Handar
 Krossfeste Ræninge, hvortum þu
 Lofader med Svörnum Eide Pa-
 radijs. Eg mat maklega jaxta,
 að eg er aungvú betur að mig kom-
 en en hann, en þar að moote gledur
 mig Sætleike þínar Ráðar. Miñ
 stu þar fyrir D Rotten miñ minn í
 sömu Myrkun þíne, og gleymdu
 Syndum mínum, Eg vil felgen
 aptur að moot minast þijn med Yd-
 ran, Bæn, Trú og Þacklæte.
 D Rotten miñ, varduveittu mig í
 Dag frá allre Ólucku og Óglæfu,
 svo eg kome eðle í netna Fordjörfun
 Lífs nie Sælar. Gief mér so hre-
 ina Ydran sem þessum Ræningia,
 En læt mig hana ei svo leinge und-
 aundra. D Rotten miñ Jesu, þu

adgreinder að þessum Deige i Fyrstu Sköpun Botneñ og Þurlended. Þu frelsader eirneñ Sæl Ræningjans wr Floode eilijfrar Fyrerdæmtingar, og lietst hana næ Þurlende þínar Gæsku, og því fagurblootgada Lande lifande Maña. Lat tu mig so Drottneñ min, leysast wr Floode allra Eynda og Hórmunga Syndana, Dáudans og Helvíjts, so eg næe med minne Sælu Þurlende eilijfrar Hvíldar og Blessunar. Og Stjðast i minnu Andlæte seigdu til Sælar minar, I Dag skaltu vera hía mæ i Paradíjs. Þetta veittu mæ min Drottneñ Jesu, Blessadur að eilijfu, Amn. Psalm. (Ton, Eilijfur Gud og Fader fæ, etc.

Bladvær med David sjingur sier, Sæla min fagurlega, Sa sem kvittur við Synder er, Sælu þer Jesu.

Æfenlega, Reyna matte þad Ræningiñ,
 Rietslættur af þier Drotten min, Med
 Eide: Eilijflega.

Eg ma þo Jesu Aumaiñ mig, Öllu
 Syndugre jarta, Eñ eg treyste samt uppar
 þig, Ei muner Tapost laita, Drotten þat
 forer miñstu miñ, Moskun seinn og Siæ-
 fku þijn, Sarren aræd mærg wr Mæta.

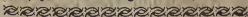
Eg vit seiden aptur a moor, med Ydran,
 Erw, Þacklæte, og miñlar Bænar Hiart-
 ons Heer, Heidra þijns Rafus Agiæte.
 Afstijrdu Drotten eñ i Dag. Og iæfune fra
 miñnum Hag, so aungre Meisfend mæte.

Pu adgreinder a þeñan Dag, Þurrlens-
 de og Botn med Þresta, Pu frelsader med
 sama Slag, Saul Ræningians þess tvista,
 Glotunar vesta Floode fra, sogru Þurrlens-
 de lietst þañ nær, Heilagra Himna. Bista.

Lætt mig eirneñlausnare miñ, leysast wr
 Dandans Floode, Eynda og Bjris: Þiñ-
 teken, fra allstins Sorgar Moode, uppar
 Þurrlendið eilijfrar Ununar Glede og Bl-
 essunar, Beit miñ þad Guds Son goode.

D!

O Jesu laet mig Ydrun hreint, eins og
 Ræningeñ, giera, eñ ecke þa ñeñ yfred seint,
 Alvort so mætte bera. Ond min pad Siid-
 ast Ord þitt kjs, Eflautst skaltu i Para-
 djs, Hia i mjer i Begsend vera, Amen.

Middvikudags Andvarpan

Ut af Gioorda Ordenu.

Gud min, Gud min, Hvar fyrer
 hefur þu yfergiefed mig?

D ! Min Stæskurhlæste JE-
 su, Mælega ætte og mætte
 Sæla min at hvortum
 Deige minast at þjina særu Kvol
 og Þjinnu, hver so bitur og beisk var,
 ad su fagra Soel (hvoria þu a þess-
 um Deige i Fyrstu Skopun giord-
 er) af Blyadun og Medaunikan,
 miste sijná Byrtu, i hveru Myrkre
 þu af Ofraun Kvala ña kvartader,
 um,

um, ad þu værer af Gude þínum
 Fodur yfergiefen. **Æ**! hvad mee-
 tte eg Almur Syndare (sem forþi-
 enad hese tvö ad kastast i ytsiu Myrk-
 ur) skamast minn Dag og Soolar-
 Byrte ad lista. Þvi fell eg nu þi-
 er til Foota min Elskulegaste **JE-**
 su, med ydrande Hiarta, Eirneñ
 prijsa þína Myrkun og Elsku, þvi
 med þessu þínu Kvala-Hroope,
 Hroopader þu mig in i Himneska
 Sælu. Þvi hroopa eg nu aptur,
 Og segie: Lofa þu Drottēn **Sa-**
 la minn, og glemm ekki ellu þvi goo-
 da, sem hann hefur veitt þier. **D**r-
 otteñ min **JE**su, Frelsa mig frá
 þvi ytsiu Myrkra Kvala-Hroope.
 Frelsa mig þessan Dag og alla Tíj-
 ma frá allre Nend og Ólucku. **O!**
 goode **JE**su, Eg bid þig, ad þeg-
 ar Eynda og Mootlætis-Skn,

vilia

vilja fyrer mínum Augum, þína
 Næddar-Geysla hylta, Þa láttu
 Líofs þúar Huggunar skíærast skí-
 na í Hiarta mínu. Gud var þú
 Fader midt í þíne mestu Kvæl, Hann
 er og mín Fader í þínu Nafne, hv-
 ört helldur eg Kvælst edur Kíætest.
 O! Jesu, Þu sem um Stundar-
 Saker varst af þínum Fodur yfer-
 gífen, Yfergíefdu mig alldreí að
 Eilífu. Og á míne Síðustu
 Stund, þa þang Nátturlegu Lí-
 ofen fólna fyrer mínum Augum,
 Þa vere þetta þitt Hroop, sætt Hli,
 oodfære og Hlómur Sælu míne
 til Eilífrar Huggunar, AMEN.

Psalm. (Ton, Af dimpre Gryð aðfalla eg þig.
 Edur, Um Daudan gíef þu Drottenu míer, etc.

O Skýlde Sæla Míðast-míj,
 máklega Jesu goode, þegar þu
 Kvæla þolder Þíj, þakén med
 Unda

Unda: Bloode, Himens nær fegur Sool
það sær, Sitt Skín af Bligdun miste þa,
Harmande sem í Hloode.

Af þeirre Krossens Kvala: Pijn; Í
Kveinstaf saarañ færer, að af Godur Aft-
færum þijn, Yfergiefen þu værer, Sool-
ena þetta Sorgar, Þar, Su fyrst þeñan
Dag skopud var; Sem af Medaumkan
færer.

Æ! hvad mætte jeg aumur þa, Ætíð
Kamast mijn Vjta, Dagsins og Soolar
Augsyn að? Ætte eg að Græta og Sijta;
Því fell eg nu að Footum þler, Fressare
godur tak við mjer; Hor þañ mætt hv-
örge sljta.

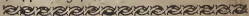
Eirneñ prijsa eg O! Gud mín, Aftsemd-
ar þínar Blooma, hroopader þu mig hier
med iñ, Í Hinnefkañ Dyrðar: Looma,
aptur því hroopar Önden mijn, eilífa Pöð
og Lofgiord þijn; Su Naust skal sífellt
hlooma.

O! Í Esu greid mín Andar: Hag, Gra-
ptstu Myrkra: Kveine; Eirneñ Bardveit
mig

mig en í Dag, Af allre Nend. og Meine,
Mijn Augu þegar moostug Skij, Moost-
lættinganna fastast í, Þægdu þá minnu
Beine.

Jar, komdu til minn Herra hjrt, með
Huggunar þínar Liooma, Fyrst ad Gud
var þinn Fader djrt, Þá færður varstu í
Drooma, Beit eg það hañ minn eirneñ er,
Ofugt þó Stundum falle mjer; I Frel-
sarans Nasne frooma.

Fyrst þu minn Gud forlæten varst, For-
lattu mig alldreige, eins nær Heims Lioos-
en umbreystast, A minnum síðsta Deige;
Þere þá Hroop og Hormung þinn, Hlio-
smur segurste Saalu minn, Huggun so
hreppa meige, Amen.

Símtudags Andvarpan.

Ut af Símta Ordenu.

Mig Þyrster.

Esu Christe Guds Son! Þu
Lifande Ljssins Brunnur og
Uppspretta, af hvortum það

lifanda Þjessins Vatn fljotur, til all-
 ra Þyrstra og Drötladra Mána,
 Þjessa og Endurnær mitt Hiarta.
 O! HERRA JESU, hvað sár var
 þín Þjina? Hvað stóor þín Kv-
 ol? Hvað Ómíræðeleg þín El-
 ska? Þu hefur Vatned sem alla að-
 ra Nátturlega. Glute skapad, Þu
 frauleiddur Vatned Fordum af
 Einum Steine, Þu múnnerer Vat-
 nenu í Þijn, Þó þyrste þig, og fleckst
 ekki nema Ball og Edik í þínum
 Þörsta. Svala þu nú Drottin
 mín, þyrstre Sölu míne nú í Dag,
 af Þrúne Nádar þínar. O!
 JESU, Þig þyrste eftir mæl og
 Sölu míne. Láttu mig eirneð
 þyrsta eftir þæl og þíne Mýskun,
 En ekki eftir Galle Heimins Bel-
 lystinga, þó Holdinu sætt fínest.
 DROTTIN mín, láttu mig ekki
 bioða

blóða þíer Sall Hræsneñar, helldur
 breint Vatn Ydranareñar, Þijn
 Elskañar og Þacklættesins. O
 goode Iesu, Gief að eg fræ mjer
 hrinde Syndaña og Þrettvijsenar
 Galle, En elske það stíæra Þijn
 sañrar Gudhræðslu. Drotten
 Iesu, Þig þyrste að Krossenum,
 Þig þyrster en nu í þínum Dand-
 stoddum Línnum, Gief að eg bere þe
 þu Þijn Goodgiörda og Myrkun-
 ar. Herra Iesu, Þu skapader
 að þessum Deige í Fyrstu Sköpun,
 Fiska og Fugla, mjer til Atvöñu.
 Blessa þu mjer þær Skiepnur og
 allar aðrar, í Dag og alla Tíma.
 Allra síðast þa Daudans Þorste
 og Hrigla mig að sæter í mínu And-
 læte, þa dreiptu að Sælu mína
 Sætleiks-Þíne himneskrar. Hugg-
 unar, og frelsa mig frá eilífsnum

Kvala-Porsta, Fyrer þín Særa
Þjinn-Porsta, A M E N.

Psalm: (Ton, JEsus sem að oss Frelsaðe, etc.

JEsu Lifendra Líofs og Bræut, Lífs-
sens uppspretta þína, af hverre
Batnid andlegt flaut, til allra þyrst-
ra Mána, Lauga mitt Hiarta Lausnare
mín, Líffsens af þessum Bruðe, Og End-
urnær í sérhvort Síð, Svölun so þar af
fíne.

O! Herra JEsu hvorsu saar, Hiarta
þíns gjordest Þjinn? Hormung su mæir í
Huga stætt; Hvor grundar Lífsu þjinn?
Böldug þinn skapte Bildeð trö, Botneð
og Glute fleire, Batnenu af Steine veitter
þu, Þjinn líetst það gjört í Kiere.

O Rotten JEsu, Saint þyrste þig, Þa
var ei annars Kosta; En Edils Gall. Bland-
an Ogiedslig, Í þeim sárasta Porsta.
Svala Líffs. Konaur sæll í Dag, Sælu
Dríadde mínne, Þorstaatre epter þessum
Dag, Þjinnum af Raadar Bruðe.

Epte

Epter Sax minne þyrste þig, þyrsta mig
 einnef lauttu, Epter þier Heill min Hiart-
 anlig, En Heimsins Gall: Vinnattu, Gief-
 du jeg ecke giete þítt, Giedsfellda meðal
 Þjóða, Hrafnennar Gall so hase eg síst,
 Herra min þier að þjóða.

Helldur að bere eg Herra þier, Hreint
 Barn Ydrunarennar, Elku og Þakkar
 eitt Vinn: Kier, En ei það Gall Hrafnenn-
 ar; Þrettvísses Renu og Syndar: Swor,
 sá til eg frá mjer hrinde, En aptur mig i
 Aftum trwor, Alleina við þig binde.

Þig sem fyr þyrste, Þyrster en, I þíne
 um Naudliðdande, Gief eg þeim fyrer
 Goodverken, Glede: Vinn þie berande;
 Min Jesu so þier mætte það, Mofkunar-
 Verked sanna, Giedlast betur en Gall-
 blandad, Gíafa: Þie Hrafnaraña.

Mier til Atvinnu min Jesu, mig so það
 stortur eige, Fugla skaptes og Fiska þu, A-
 Forsta þessum Deige, allar þar Skiepnur
 en i Dag, Og adrar hvöriu Síne, Bless-
 adu minum Holldsins Hag, Hiwfrande
 Mofkun þíne. E Þege.

Þegar mig síðast sækir heim, fjarlegur
 Daudans Þorste, dreiptu æð mig á Deige
 þeim, Drottinn með þínum Koste: Hug-
 gunar Sætleysu Minnest Þijn, Hressa
 þá Sælu mína, Hressa mig af forþientre
 Þijn, Fyrir Kross-Mædu þína, Amen.

Föstudags Andvarpan.

Ut af Siotta Ordeni.

Það Er FULLKOMMAD.

H! Minn Elskulegasti Jesu, I
 Dálán Mæta má eg sáa,
 Síð og Smæða, Sætleysa
 þínar Mædar, Og en nu æ þessum
 Deige, þar Drottinn er fullkominn,
 en Dagur aftur komin. Því ber
 þér þar fyrir fullkomlega Hiart-
 ans Þaklæte. So Er og mitt
 Skylda og minnst að Fullkom-
 man minnar Endurlausnar, Sem
 fínde

Skiede fyrer þína Þínu, þa þu vit-
 nader, að allt være Fullkomn-
 ad. O! Drottinn Jesu, Þu Fullkom-
 nader að þessum Deige með þínum
 Födur og Heilegum Anda Skop-
 un allra Gluta og Skiepna, etrneñ
 Skopun Mánsins. Þu Fullkom-
 nader og að þessum Deige Vikun-
 ar, Endur-Skopun Mánsins, það
 var Endurlausnar-Berfed, Lof og
 Dýrd sé þér að Eilífu. O! Jesu,
 þu sem Fullkomnader allar Fyrer-
 myndaner og Spádooma, upp-
 þig blóðdande, So Fullkomna þu,
 í og með mír þína Ráð og Ríær-
 leika, og rietta Elsku til þín. O!
 mildi Jesu, Lát þetta þitt Orð
 vera Stadfesting Trvar mínar,
 og fullkomed Traust mínar Sælu
 hláspar. O! sæte Jesu, Fullkom-
 na þu allt, í og með mír að þessum

Deiðe, Þið til Lofs, En mæð til
 Farsældar. Og þa mitt Líf er
 vöte og Fullkomnad, þa leidd þu mig
 til eilíftrar Fullkomunar, I Him-
 naríks Dýrd og Glede, Amen.

Psalm. (Ton, Þa líner þesse Lífams Vís, etc.)

Du Jesu Hiartans Elskan min, all-
 an Lífð mað eg sanna, Sætleika
 Meðar sætan þijn, sáð sæð eg þan
 og sanna, Það en i Dag min þijðe Gud,
 þar Meðten er nu Fullkomnad, Dregst upp
 Skin Dags Brunnanna.

Hiartans hieð syrer þið ber Þoð, þre-
 inger mæð Skýlðan meire, Sannlega að
 minn Sæl minest floð, Mýskunar þinnar
 fleire, Þerf Endurlausnar Eitt það er, um
 hvað þu sáðfur vitnader, Fullkomnad :
 Hjert sem heyre.

A þessum Driðe Þrening blýð, þu Full-
 komnader ríksa, alls Heims Skopun, með
 allum Lífð, og Málstiepnunna líksa, Eins
 Fullkomnader en i Dag, Endur Skopun

æ Mañsing Hag, Mikla eg Myssun slíka.
 Fressariñ sem Fullkomnader, Forer
 myndaner þijnar, Og Spádooms Ræð-
 ur wt af þier, Eins laittu Götur minnar,
 Fullkomnar i Gotsporum síñ, Frid, Ræd,
 og riectre Aft til þijn, O Rotten sem aldreid
 dvijnar.

O! miñ Jesu Almarctuge, Ord þetta
 Þijnu þijnar, Styrkur vere og stodug sie,
 Stadfesting Ferar minnar, Eitt Sælu
 hialpar Esalaust, Aftlere mitt og besta
 Traust, Jñ til Utsarariñar.

U mier Fullkomna eins i Dag, til Verð
 þijnu Rafne, Allað miñ Þijfs og Audnu
 Hag, I þier so Farsæll dafne, Eñ þa Full-
 komnad er mitt Þijf, Eina Fullkomna veit
 mier Hlíf, i Utvaldra Sælu. Safne, Alm.

~~~~~

Laugardags Andvarpan.

Ut af Siounda Ordenu.

FADER I þijnar HERDUR,
 Fel Eg Miñ ANDA.

D! Jesu Chríste, Du Lifande
 Guds Son, Du mítt Líofs
 og Lífs, Til þín klem eg at
 þessum Deige, Med míne Bæn og
 Andvarpan. Eg vil nú minast
 við þín Föla talande Muñ, Med
 hvertum þu í þínu Andlæte, foolst
 þá Hendur þínum Himneska Födu-
 ur, þína Sál. Drottinn mín
 Jesu, Eg seige en nú, Í þínu Naf-
 ne er Gud mín Fader, Bæde í Lífe
 og Danda, Og eg trive því stadfast-
 lega; Ad þu hafir hler í med Befal-
 ad hönum mína Sál, Því hun er
 þín Eign, Já, Eg og etrneñ Be-
 fala þier mig í Dag med Sálu og
 Lífe, Veru og Embætte, Vinum
 og Danda-Mönnum. Í Höndum
 þíns Himneska Födures og þín, vil
 eg seigeñ lifa og deyja, vaka og sofa,
 þar þrædest eg aungva Ólucku. D!

goode Jesu, Pu seir hneigder þitt
 Hofud indur í þínu Andlæte, hne-
 og þu mitt Siarta til þijn. Pu mín
 Drötteñ hvíldest á þessum Deig-
 ge, í fyrstu Skopun. Pu mín Je-
 su hvíldest á þessum sama Deige í
 Gröfene, að fullkomnuðu Endur-
 lausnar-Berfenu. Og epter þetta
 Stjdasta Ord, hvíldest þijn Sæl,
 við hetlagan Ljfkama skileñ, í Hon-
 dum þijns Fodurs, So laut minna
 Sæl í mínnu Andlæte hvílast í wt
 breiddum Blood-Fadme þínum;
 Jesu, Þitt Stjdasta Ord í Þíjn-
 uñe, Gle mitt Stjdasta á Ljfs-
 Þíjnuñe, Amen.

Psalmureñ, (Eon, Herra Gud í Himnaríste, etc.

D Jesu Licos og Ljfsgun mín! Ljst-
 ingar Skin Sæluñe, Blingur í
 Dag eg heide þijn, Med Bæn og
 Andvarpan mínne.

Vil eg nu vid þín miðast Mun, og mig
 Þacklattan sjna, Solur i Dend sem Fod-
 urnum, Foolst ær Hond Sælu þinna.

Siaalsan D Rotten i sañre Tru, Soo-
 ma hvors þu ert Jafne, færañ miñ Fodur
 falla eg nu, I Krossfestu þínu Rafne.

Hier med foolstu i Hendur hañs, Herra
 Gud Sælu minna, Af því tel eg mig Eirn
 til Sans, Eigu Giorvallañ þinna.

Eirneñ besel eg eipst i Dag, Umfioonar
 Blessan þine, Tru, Viss, Sæt, Embættis
 Dag, Med Astvina Belferdeñe.

I Hondum þínum Herra miñ, hræd-
 ist eg Bondt alldreige, Hvort Bæke, Sef,
 Geing Ut eda Jñ, eins þó eg Vise og Dene.

Herra sem til minn hneigder þitt, Hefud
 i Andlatts Mædu, Hneig þu' og til þínn
 Hiartad mitt, Hurun, Skilning og Rædu.

Herra Gud i Dag hvílsde skær, af Han-
 da Berke sjnu, Eins bid eg hvílest Dnd
 minn fæer, I vtbreiddu Skaute þínu.

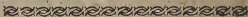
Eins hvílsdest I Esus epter Hel, under
 Gras Steinsins Merke, ad Fyllkomnuðu
 þfred

Þfred vel , Þvi Endurlausnar Verke.

Epter Siydasta Orded hañs , Ond
Jesu hvijdest lijka , haseñ wr Skaute
Holldlegs Rañs , i Herrans Fadme ríjka :

Blood : Fadmi þín ætíjd breid þu míer ,
Best i Andlaite mínu , Ond fœe Hvíjst
nær Efeñ þver , i Aftsemdat Skaute þínu.

Son Guds þad Ord er sagder þu , Siyd-
ast i Þínu þíne , sie mitt og lijka i sañre Tru ,
A Seinustu Þíjss Stund míne , Amen.

Bæn æa Guñudögum.

Mískunsame , Náðuge Gud
og Fader , Þu sem oss hefur
sendt þín Elfskulegañ Son
Jesum Christum i Heimeñ , Til
Endurlausnar , hvor ed sitt heilaga
Ord hefur oss epterlaxted , sem ad er
Kraptur til Saxubíaxlpateñar
ollum Trvudum. Forer þessa
þljna blessada Náð , þockum vier

þier af Hiarta, og biðium þig, Stef
 of þín heilaga Anda, hvær vor Hi-
 ortu velve, so sem Regn og Snioor
 Jordena, og verke eina lifande Trw
 í of, So vier vardveitum Orded í
 Sidsemu Hiarta, færande Avert í
 Polemæde. O! Jesu, Stef nu
 að þesse Dagur sie vorum Saxlum
 eirn ríettur Hvíldardagur, að þær
 mætte í þier hvílast, so sem Lífam-
 en að fræ sínu Ervide að hvílast.
 Já, að vorar Saxler mættu í Roo
 samre Hvíld sitt Andlegt Ervide
 fremia. Þesse Dagur, er Drott
 en's Dagur, Drotten vor, gief að
 hann mætte hlæ of verda eirn Dr-
 otten's Dagur, en etngeñ Illgiorda-
 Dagur, af vorre Tilstofnau. Hel-
 lage Fader, Þesse Dagur er þier hel-
 gadur, helga þú of í þínum San-
 leika, Þín Ord eru Sanleikur.
 Blessa

Blessa oss alla í Dag, Blessadur
 Íesus, sin ert Blessadur að Eilífu.
 Júsíglest oss svo Blessan, sem af Ri-
 enemónum Drottens í Dag frá
 flutt verður, og Safnadarens A-
 men, sem er Júsígle allrar Kyrkju
 Þíðmústuglördarennar. O! ÍE-
 su, læt oss með þíne Blessan blessa-
 da verða, Dag og Nætt, Í Vöku
 og Svefne, So vier um síðer Einn
 Eilífað Sabbat-Dag. meztum
 hallda með öllum Utvöldum Í
 Himnarijke Eilíflega, A M E N.
 Psalm. (Dön, Íesus Guds Son Eingieten, etc.

Mildaste Fridar Fader, Þessara
 sender oss, Íesus þín Sonur þad-
 er, þreyngdur æ hardan Kross,
 Önd fengte æðstan Sooma, Örd sitt og
 lætur hlioma, Ervudum Djalpar Hnoss.

Þessa Mæd þijn audkienda, þockum af
 Alld vier, Ánda þín oss virðst senda, auds-

fijn hañs Verfaner, 3 Hiarta Mañs
fins hordu, sem Dret og Snloor af Þor-
du, so augljífest Avertter.

Sle þesse Sabbat-Dagur, Scalam
þijn Drotten hier, ein riettur Hvíld-
at-Hagur, hvílast ad mættu i þier, sem
Hollo i fræa Ervide, eins verde þær i Fri-
de, En bæge ei Brók-Sorger.

Þesse Guds Dyrdat Dagur, D Ro-
tteñs kalladur er, Gief i hia oss Heilag-
ur, hañ verde so sem bet, En aungva
Gllífu semie, Ervided Heilagt fremie, 3
Hvíld til Heidurs þier.

Hañ er Heilage Fader, Helgaður
sialfum þier, Helga oss, Ha-Blessader,
heita so mættum vief, hiedañ af Þífs-
Tínd loanga, laat oss þad Þarsælt gaan-
ga, 3ñ til þess Þesñ þver.

3ñstalest oss nu lífa, Arnan og Bless-
aner, Christi, med Kneñing ríjka, sem Ri-
eñe. Mañ hvor framber, Og Amen all-
rar þíkar, Embættisgiordareñar, Sem
þitt 3ñsiglid er.

Blessa

Blessa of þess Blessan þíne, Bl. fadur No-
 ott og Dag, í Bókni, Ute og Þíne, eins vorn
 Svefnærdar: Hag, So vier þa Heims-
 Dist hœttum, hallda þitt Sabbath mætt-
 um, með Himneske Horpu-Lag.

Bæn að Joolunum:

Af Ebristi Fæding.

D! Pu Elskulegaste JEin, þu
 fagra Morgun-Stiarna,
 Pu Himneske Bræðgæne
 Christneñar, Pu lifanda Lioos, Líf
 síns Uppspretta, Pu Himensins
 Stíjge, Pu sem fæddest af Meðar-
 Lífse, fættakum Mennum vafeni, og
 varst lagdur í eirni Mína-Stall, þig
 lofum og dírskum vier aller, sem eig-
 um og meigum etlílf Not hafa af
 þíne Fæding. O! Pu Himneska
 Lioos, Hvers Lioone lenptradet
 fríngum Flar-Hýrdarana æ

Mørkne, Lattu þitt Nardar-Fló-
 og lijsa yfer oss Noott og Dag. Þu
 Bloomlege Davids Kvistur, Sem
 Fæddest og Uppsprattst under añar
 legu Vallde, og ær þeim Fridsama
 Heimisins Tjima, Unn oss sem leystur
 erum frá Döfulsins Vallde og
 Hertekningu, Í þínum blessada
 Fríde, bæde að Lifa og Deya. Lat-
 tu þín Frid vera vort Sigur. Merke
 og fastasta Firmament ær malle vor
 og allra vorra Övina, Síjuelegra
 og Ösíjuelegra, O! Jesu: Þín
 Fædingar Fegnudur síe oss Eirni
 Himneskur og eilífskur Fegnudur.
 O! Sæte Jesu, sem í eirni Asna-
 Stall varst lagdur, Hvílj þu bless-
 adur í Hlarta voru, og læt oss í þíer
 Blessada Tjimañlega og Eilífsa
 Hvíld hlíotta og hafa. O! mín
 Elskulegasti Jesu, Bless oss so þessa

bijna Fæðingar Hættid að hallda
 hier a Jorðu, Ald vier mæn síðer me-
 ttum með þeim Himneska Herska-
 ra í eilífri Þjrd undertaka og sam-
 sjingla: Þjrd síe Gude í Upphæd-
 um, Þjrd síe Gude vorum mæn Ald
 er Alda og að Eilífðu, þeim Eina
 og Preña, Amen, A M E N.

Psalm. (Ton, Heidra skulum vier Herran Christ.

Mýskun samaste mæn Jesu, Mor-
 gun Stiarne segur stertu, fiær-
 stur Bræðgume Christneñar,
 Konungur allkar Beralldar, Kyrieleison.
 Þesse lifande Þjóðmenñ flær, Þíffins
 Uppspretta Sið og At, freidur af Meðu
 sæddur var, faatækum Reifum vasdur
 þar, Kyrie.

Lægt var í Alna lagdur Stall, lofar
 þlg samt vort Bæna Alkall, sem af þier
 faum Not og Ræd, Nýia Blessan og
 farfællt Ræd, Kyrie.

Þúsem Hyrdurum Herra mæn, Him-
 nestar.

nessað þyrter Viooma þín, Mæd þyn upps-
liome Þiðs vors Hag, ljfsande oss bæde
Noott og Dag, Kyrie.

Konásm's bloomsege Kvistureñ, Kongs
under Balde uppsprotten, áttarlegu, af
eigen Ejd, æ Fridseimustu Heimsins
Ejd, Kyrie.

Uñ oss semlevster erum frá, Ant skot-
ans Balde og Daudans Pra, I Eioss-
ens Fríde að lifa hjer, lifa burtdaga Far-
sæler, Kyrie.

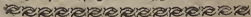
Laattu þín Fríð vort Fírmament, Far-
sæld vorre so mætte þient, yfer oss standa
Jñsiglad; Efenlegt Sigur. Merked það,
Kyrie.

Fædingar so Foanudur þín, folge oss
alt i Himeniñ, Blessadur Hiartad byndu
vort, Blessunar so þac síne ei Skort, Kyr.

Gief oss so halda Hartíð þín, hjer
medað Mædar-Eioosed skín, að vier æ
súdañ Utvæst er, uppþyrium Nýla, i Dyrd
híæ þier, Kyrie.

Undertakande i Uppháðum, Vera síe
Gude

Gude i Himnenum; Einum og Preñum
æ og nú, Eilífleg verðe Lofigjörð sú, Kyrie.

Nisjars Bæn.

Hill Lifande Líffsins Uppspre-
tta, sem alldreí giefur upp að
reña, Mín sætaste JESÚ, Þú
Hinnestke Blood-Bræðgumenn
ar Sælar, Þú sem aðgreint hefur
Stund og Tíma, Mannude og
Nar. Blessud er þín Spéle, Lífs-
doomur og Almætte, Sem alldreí
nokru Síne skýlar. Í þínu Naf-
ne höfum vér einn ein Eitt Nar af-
lifad og wtendad, Og upphrynun
aðnæð niðtt, hvað allt vora epterkom-
ande Væse-Daga kortar. Því seig-
lum vier Þíer af Hiarta Loð og
Þackargjörð, Fyrir alla þína O-
fællanlega Velgjörninga, Andlega
og

og Fiskamlega at øllum umilidnum
 Tínum oss veitta, So eingenn O-
 lucka hefur oss nie neitt vort for-
 diarfad, Helldur hefur þijn Hond
 hlijft og hlyfðad oss, So sem Hæn-
 an sjínum Ungu Ríndum, So sá
 helvítiske Hraefugl Döfufullenn, hef-
 ur ecke grandad oss, Hverke med
 Krooke Svikaña, Nie Rete Freist-
 ingaña, Ei helldur med Bloodugú
 Sverde Ofsooknaña. Lofad Sie
 þitt Hellaga Nafn ad Ellifsu, Og
 Fyrergíefe oss þijn Fedurleg Gíæ-
 ska, allar verar Synder, Avírding-
 ar, Yfertredslur og Opæklæte.
 Margt Illt er gíort, Sem Ogíort
 skýlde, en fátt þad Gott gíort, sem
 gíorast ætte. Margþættud var
 þijn Blessan yfer oss, En sá Þækl-
 ar-Ord af oss aptur þier í Tílaat-
 enn. O! Drottenn, Fyrergíef, Fyrer-
 gíef

gief oss, Fyrergief þu vorar Synd-
 er i JESU Nafne, Og fyrer þaús
 Heilaga Bloed. Framveigis bid-
 tum vier þig Elifse Gud, Fader,
 Sonur og Heilagur Ande, Ad þu
 giefer oss öllum eitt Blessad og far-
 sællegt Njtt Ar i JESU Naf-
 ne. Blessa oss alla aa Saulu, Elifse
 og Elfkama, Blessa oss af Hædun-
 um og Underdtröpunum, af Hinn-
 enum, Jorðunne, Skoonum og
 Skiepunum, Og þad i JESU
 Nafne. Korona Aared med þine
 Goodfijse, Og laet þijn Footspor
 dröpa af Feite. Vernda vorar
 Sailer fra Fordiorfunne, Dora
 Elfkame fra Meinsendene, Dora
 Öru fra Bancrunne, vor Hivs og
 Heimele fra Skadrædenu, Gots
 og Beninga fra Tioone og Topun,
 og þetta allt i JESU Nafne. Ste-

þitt Almætte Mætt og Gyrding
 Christendomsens, Blessun og Þrij-
 de Kongsens og Háns Konunglega
 Háfs, Frelse og Fridur Födur-
 Landsens, Aldstod Yfervalldsens,
 Heidur og Hylle Hofdingtana,
 Looos Kienedomsens. Vertu Dro-
 tten Bitiska og Speke Domarana,
 Efling og Aukning Hwæstloornar-
 enar, Og þad allt i JESU Na-
 fne. Bardveit vor æt medal hrein.
 æt Lærdoom þijns Heilaga Ords,
 med riettre Tjidskan Sacrament-
 ana. Blessa vora Atviñu, og upp-
 fyll vora Naudþurft. Bardveit
 ofs fra Hwngre og Hallære, Hard-
 endum, Dljrtjð, stoor-Soottum,
 Ofsooknum, Pestilentiu og bræd-
 um Dauda, Og allt þetta i JESU
 Nafne. Beittu Ydran þeim Synd-
 ugu, en Bidhald i því Góða þeim
 Groomu,

Froomu , Lækning þeim Sjúku ,
 Svölun þeim Hrelldu , Lánsu og
 Frelsi þeim Herteknu , Og þetta í
 sama JESU Nafne. O! HERRA
 JESU, Þor blessaða Nijars. Gæ-
 fa , Gief að þitt Heilaga Blood og
 Uínsturnar. Sær , Gief Svölun ,
 Skíool og Aithvarf öllum Freisind-
 um Sorgþældum Sálum , sem
 en nu velkíast í Sorg , Síjtande og
 Sveimande í Lára Floode. O!
 Drottenu , Míast þu Gudhræddar
 Ektur og Fodurlaus Börn , Og
 heyr þeirra Andvarpaner , Styrk
 þvingadar Kvíður , Og sinu þeirra
 Hrygd í Glede , Og nu síjdast í Einnu
 Orde , vertu O Gud vor allra Gud
 og Fader í JESU Nafne , so vier í
 JESU Christo blessaðer , niættum
 vorrar Vefe. Mar , Máanude , Vif-
 ur og Daga svo wtenda , að vier til
 þess

Þess Blessada Ellisfa Ríja Mars,
mættuinn komast í himniskum Fög-
nude, og þig Drottinn eirn og þren-
n, Sía, Lofa og Heðra, með öll-
um litveldum, um Dendanlegar
Allder Allda, Amen.

Psalm: (Ton, Gíæfka Guds vier þrífum, etc.

Sætaste Sælarennar, Særþrót-
ne Bræðgumenn, sem ei gíefur upp
að renna, Þedste Þífs-Brúnnurinn;
Þu hefur aðgreint allt, Stade, Mar,
Mænnade, Stunder, Standa so Þíjmar
bundner, Uppar Ríjmi Þfallvallt.

Blessud sía best þíjn Speke, Blessast Al-
mættur þínn, Er oss til Lofs uppþeke, eirneð
Þíjsdoomurenn, fyrir þitt Mardar. Matn,
Marid þofum aflífad, Uppar hitt neðud
Þlífad; Enkst so vort Þse. Sáf.

Alf Hug þvi síngium síðalla, Samroo-
ma Lofgiord haðs, Forer Altsame alla,
Andar so Þíksamans, Petta uslíðed Mar,
Eingenn Dlycta snerte, Alf þvi það síarfur
merkte,

merke, Christneñar Hofud-Haar.

Sein Hænan Ungum hirokar, hefur þu
Drotten min, Eins veitt Afræmdet min-
kar, So ei gat Hæ: Fuglen, Grandad nie
giort ofð Mein, Ei med Aungle Svikaña;
Ei Rete Freistingaña; Eir Sverds Of-
sofn nein.

Eitt er, og alla þviingar, Ofð foreraief
nu þad, Aar-Tijmans Avirdingar, Zllfur
og Banpackad, Zllt hofum ofmiog giort,
Ogiort hvad ætjid skuldum, Of-sætt
Gott hitt sem villdum, en þo i aungvu vert.

Marghattud var þijn Willde, Marg-
hattud Daafeme; En of far Ord sem
skulde, Aptur til Packa i tie, Fortætt, Fort-
lætt ofð nu; I Gud's Sonar Siæfku Raf-
ne, Gleyndu þvi Bondfku Safne, Ofð
þor er audmíwð su.

Fræmveiais Preñing þijda, Þig bidium
aller vier, Ofð stande af Aare Blijda; I
Sond nu ganga fer, Blessa þad ollum allt,
med Blessun af Handte og Hædum, Hæf-
og þeirra Siædum; Siør þad blessad giort
þall. Gief

Gief þad frijndt Goodsemd þine, af
 Gnægtum drimpe sijn, Frels af Fordjors-
 unene, Fader sæll Christine þijn, Ond Enf
 og Aura-Sasn, Veru, Stand, Hvos,
 Heimkynne, og Hiarder frai Töpunne;
 Safat allt i Jesu Nasn.

Sie þitt Almætted eina, Allgyrdtur.
 Hljfdar-Mor, Krijng þin Christendööm
 breina, Kong, Pegna, Börn og Frvor;
 Beit Drotten Biskpa Safn, Dllum
 Yfervallds-Mönum, med Efling og
 Storkleif seðum; Eirneñ i Jesu Nasn.

I þia oss Ökreinkt stande, Örd þitt
 og Sacrament, Bry vor og Þors bæ-
 ande, blessa, hvad þesur oss lient, hept all-
 stins Hæska-Sasn, Hwngur, Þest,
 Heimsookn Nauda, Hardinde og bradd-
 an Dauda, Allt þad i Jesu Nasn.

Ydreum Syndugum siertu, Svolum
 Angradum þijn, Froomlyndum Bid-
 halld vertu; Boludum Adstöd sijn,
 Siwsum Læfninga-Sasn, Herteknum
 Frelse og Fridur, festu Raad alla vidur;
 Eins þad i Jesu Nasn. Dl

O! Jesu Ars. Gios nija, Uinſkurnar
 þínar Hnos, Blood, Sær, og Benia-
 ſlija, Blessist nu ollum oss, Helliſt þeimt
 ſem Hrigdeſi ſær; Sie þad a Sæl edur
 Þiſe, Samt Eckum, Bornum þiſe, Þæ-
 ngudum Frelſe fær.

Alra S jdaſt ainesnum, Þe ſiert Gud
 Rader vor, Hiarikiær i' ollum Eſnum.
 Þeſenar bleſſa Spor, Þaſnañ i' ÞEſU
 Þaſa, Þar, Þikur, alla Þaga; Þñ vil
 þeſs Þjrdarlega, Þðjars i' Þimna
 Þaſa, Amen.

Bæn wt af Pijnunē Christi.

Derra Jesu Christe! Sonur
 Þifanda Guds, þu Sæflau-
 ſa Guds Lamb, Sem burt-
 tookst Heimſens Synder, Þurðan-
 leg var þijn Elſka og Þuinrædeleg-
 ur Klærleike til vor aunnra Eynd.

D

ugra

ugra Maña, Þar þu HERRA JESU,
 Ei Einungis J. klæddest voru
 Holldu og tootst at þig Þloons-
 Mynd, Hellsdur og eirnen leidst þar
 ofan at Brygd og Hormung, Sm-
 an og Bryrl, Og Otellianleg Kval-
 ræde, Og med þad Sljasta þan
 Smannarlega Krossens Dauda, oss
 sem verduger vorum eilijfs Dau-
 da, til Endurlausnar. O! Hvillj
 Elska? Saa Heilage lijdur fyrer
 þa Syndugu, Saa Riettlæte fyr-
 er Raanglæta, Skaparen og
 HERRan fyrer Præla. Hæleit
 lega sie þitt Heilaga Nafn Blessad
 min JESU ad Eilijfu. O! HERRA
 JESU, Þu varst saa Frjaldaste, En
 gjordest saa Humaste, Saa Mætt-
 ugaste, en gjordest saa Þannætt-
 ugaste, Jaa, lijkare Madke en Ma-
 ñe, fullur Saxra og Venia. Drott-
 en

en Jesu, laet mier til Hiarta gaan
ga þinna Pijni, So hun deyde og
Krossfeste illar Byrnder Hiarta
mijns, mier til Hreinsunar og Helg
unar. Laettu mig Drotten min
hafa Rot og Gagn af Pijn þine.
Þin Hrygd og Angist Sie min
Hiartans Glede, Þin Bønd mitt
Frelse, Þin Bloodugur Sveite
Smurning minnar Salar, Sem
allt Daudans Eitur og Ofbød sefe
og mijke. Þin Hrakningur sie
min Hvijsld og Roosene, þad Hæd
sem þu leidst, Min Upphæfd, Þin
Hegg sem þu þolder, Eirn Astar.
Koss Guds, þin Aflegun mitt For-
svar, Þin Krossfesting mitt Sigur
Merke, Þitt wtthelsta Hiarta. Blo-
od min Hugsvolun. Drotten
min Jesu, Laettu þinar Blood-
Beniar vera mitt Skiool og Athva

rf, So sem Stetn-Holurnar Dvfu-
 unar. Hreidradu mig minn Herra
 Jesu í Heilögum Lindum þijn-
 um, So sat Helviðske Hra-Fugl
 Döfufulln kúne mærl aungvað Sta-
 da að giora. Lattu mig Drott-
 en Minn Hvílast í þínum Blood-
 Fadme, bæde Lífs og Líden. Sicut
 þínnar Blood-Bentar til gladvær-
 nstu Sionar minne Saxu í mínum
 Andlæte, So eg sie þier Júlísfad-
 ur Jes og Eilíflega, Amen.

Psalm. (Eon, Jesus Christus a Krosse var, etc.

Difanda Guds Son Lausnariñ,
 Lambed Saklausu Jesu minn sem
 burt tofst Misgiord Mañna, He!
 Hóad var Hu þur Afkær þín, Til aumra
 Syndarañna?

Herra þa flæddest Hólde Mañs, hier
 med tofst Lifin, Þienarans, Hormung
 og Þrigder Nauda, Emæn, Þripl, Hæd-
 ung,

ung, Bolvaner haðs, Og Beyskan Kross-
ens Danda.

Dís sem ad ljíða áttum það, Er nú
Híal'præded forþienad, O! hvíljf Eistú.
Gíæfka? Helgunen leidd fyrer. Hólds, Ber-
nad, Hvorskañtu frammar æfka?

Ríettlaatur þolde Rænglaats, Þijn,
Reirdest Gnd fyrer Præla sijn, Hañ so
Bond af þeim hriste, Hæleitust þrijsst
Híalþen þijn, HERRA mín JEsu Christe.

Friðaste JEsu Frelfare mín, Friðleik
Gíervallañ míster þín, Lífjare Mæðke en
Mæne, Mektugum ríjdest Mætturen, J
þyrkþum Kvala Mæne.

Lat míc til Híarta Þormung þijn,
HERRA mín ganga og beyfka Þijn, Hun
so Krossfesta kyne, Þanvæna Grínd í
Þríðste mín, til Blessunar Sælu mínne.

Lattu míc Drottén Lífkn í tie, Án leiddst
og þolder Þryfl og Spie, Þrigd þijn mitt
Híartad sefe, Bond þijn mitt Frelse og
Blessun sie, Blood: Sveitin Læfning gíese.

Þerde hañ Smurning Sælar mín,

sefe Osbod og Daudans: Pijn, Eitur hañs
Endurbæte, Forer þin Hrakning Hvíld
míer sijn, I Heilogu Dírdar: Sæte.

Hogg, Mógur og Hædung þijn, i hrigge-
legre Krossens Pijn, Sie mitt Forsvarid
sæta, Astar: Koss Guds og Upphefd mín,
Þa eg skal nockru mæta.

Krossfesting svo sem sijnð var þier, Sig-
ur: Teikn mitt skal jafnañ hier, Og Rífa:
Blood þitt Rauda, Ein Svölun vere og
Eslung míer, Eins i Lífe og Dauda.

Stein: Holum Dvösañ sem i sijn, So-
hreidrist eg i Undum þijn, Ad Diosull ei
Grand míer giore, Þær Venia: Skorur,
Skíttian mín, Skíool og Athvarfid vere.

Þætt mig þær hvíla i Lífe og Deyð,
Lausañ og Frið af allre Deyð, Sieu þær
Sælu mínne, Jndælust Sioop við Und-
loag, Skeid, Jnlífast so þier Epñe, Amen.

~~~~~

Bæn af Þanskunum

Ut af Christi Upprisu.

Du! Herra Jesu Christe, Du
 Blessade Sigur. Hofdinge,
 sem Diosfuleñ sigrad hefur,
 Dandañ uppsvelgt í Sigur, Synd
 ena afmað, Helvíste nidurbroted.
 Skilært skijn mier fyrer Sioonum
 þitt Heilaga Riettlæte, og prijde-
 legt Þaaska. Klæde þíns Sigurs,
 I hvörü þu uppreist oss Syndug-
 um Moðnum til Riettlætis. **QE!**
 Hvad solur og aumlegur varstu að
 líta, þa þu Albloodugur hieckst á
 Krossinum? En hvad skær og
 Dyrðlegur ertu nú í þíne Upprisu?
 Hiartans Glede er mier þetta, Þvi
 þo eg hrekest og velkest í Desollid og
 Bolæde hier í Helme, þa trive eg að
 eg munne með öllum Trivudum, fyr-
 er þína Upprisu verða þier um síð-
 er líkur, Dyrðlegur, Forklaradur,
 Friður og Fagur. **QE! Blessad-**

ur siertu mín Jesu, O! þu Himne-
 ske Joseph, I hvíttu Klæde þíns
 Ríttlætis. Min Joseph liet Þha-
 rao Kongur wthroopa, að hann være
 Landsens Fader, En min þig talar
 og hroopar þín Himneskur Fader:
 Sit þu mier til Hægre Handar,
 þaungad til eg legg Dvine þína til
 Skarar Fotta þína. Já, Þu ert
 sa Rande og Hvítte Vinur þínar
 Brædur Christelegrar Kyrkju, w-
 þaleñ að medal margra Pusunda.
 O! Herra Jesu, Lat mig hafa
 Not og Gagn af þíne Dýrðarlegre
 Upprisu, Klæd mig Loomande
 Skroda þíns Ríttlætis, og gloo-
 ande Skarte þíns Hialpræðis,
 Afklæd mig Totrum Syndanna, og
 lootum Lorfum Þrettvíssnar, so
 eg þurfe ekki týttrande i Forsmann
 að wtrefast frá þínni Auglite,
 heildur

hellsdur ad eg mætte Teifnadur vera í mínu Ene, so sem Guds Barn, og erfa og ødlast Eilífa Sæluhtalsp, með þeim Utvöldu alskijnande og Forflærudu Guds Børnum í Himneskre Dírd. **DRÖTTEN** Jesu, Gief mér Daglega ad upprífa af Syndunum, styrer Ydran og Lifnadarens Betran, ad eg meige sítt þig og skoda, Lofa og Dírkast í Hinnarijke, Í Dendanlegum Fegnude, Og hallda þar Eilífaþatka-Dag, með öllum þínum Utvöldum, **AMEN.**

Psalm. (Ton, Guds Son í grímu Daudans B.

Sigur. Hefdingen sæll Jesu, Ee sigrad Diefulen hefur, sveigder upp Dauda í Sigur þu, Syndernar spregiefur, nidurbrautstu. Helvístet hart; hiet af skijn mér Ríettlæted bíart, og Þatka-Klædes Sigur sa: Halelujá.

Þ þvi mætt ertu Upprisen , og til Ríettlæt-
es giordur , E! hvorsu varstu Utleiken ,
under Kross. Þole hørdur ? En hvað. Þij-
rdlegur ertu nu , Þ Upprisunne sæll Þ Esu ?
So Þund minne giefur að að siar, Haleluja.

Hiartans Glede og Huggunn trw , hær
af Soal minne streyma, Þ Besold þu og vel-
fest nu , Þoladur hær i Heime , Esalaust
trepstær Þunden minn, Upprisu forer Þerf-
an þijn , Þijfur þær verðe að liita upp að,
Haleluja.

Umm Þoseph , Kongur rothroepar , að
hann Þands Þader være , Umm þig Það
Þ Rotten eins talar, þinn Esku. Þader fæ-
re : En þu við Þond þa Þægre mætt , þær
Þulu þijner. Þviner , Þiggja til Esarar
Þoota fætt , Haleluja.

Þ þu Þoseph Þimensins þijr , Þ þvittu
Ríettlætis Klæde , Þlessadur kom þu
Þ Rotten þijr , Þaudans Þslepstær Mæ-
de, Kongur og Þinur Þristneñar. Kom-
du nu sæll til Þerwdeñar, valseñ Þustundum
Þeire fætt , Haleluja.

O! Herra læt mig hafa Rót, af helgre
 Upprisu þíne, Kom mjer uppá þitt Kong-
 leat E'ot, Klæddum wr Saur. Glijf mínne,
 Reifudum Skerdda Riettlætis, og raudu
 Skarte Hialprædis, Unnskíptelegur er eg
 þa, Haleluja.

Eins teiknadur i Ene minn, O Jesu
 læt mig vera, Ei so tekist fra Augsnoon þijn,
 og hlióte Forsmain bera, Heddur eg erfe
 og odlest þar, Ellijfa Gleda Begsemdar,
 Herskara Guds a Himnum hia, Haleluja.

Upprijsa gief mjer æ af Rót, fraa oll-
 um Lasta-Reime, fyrer Vdrun saña og
 Yferboot, I Vdrum so mætte eg Heime,
 Vjsta þín Dyrðar hæðstan Hag, Og hallo-
 da Ellijfan Þærsta Dag, Hialpa mjer
 sljku Hnosse að næ, Haleluja.

~~~~~
 Bæn af Christi Uppstig-
 ning.

Du Heilage Boslduge Her-
 rra, Du Döctten JESU
 Christe; Du efluga Leoned

af Kyne Juda, sem Sigurcū hefur
 uned æ þínum og þínar Christne
 Dvinum. Vær Numer Synduger
 Meñ, Hóldum nu í Dag Miñing
 þínar Dýrðarlegrar Uppstigning-
 ar, Hvar fyrer vær sem eigum og
 meigum Ellif Not hafa af þíne
 Himnafor, seigium þier Hiartans
 Fos og Þácker. Du hefur sundur-
 stited Himnana, og ert ofan komeñ,
 Þu ert í Hæduna aptur Farcū, og
 hefur oss Gæfur glefed, Já, upp-
 loket oss Dyrum Híalspræðesins,
 Hverjar vegna Adams Syndar
 apturbyrgdar voru. Du uppstíest
 af Fiallenu Olivetti, Því í þier hef-
 um þier Christner sañan Frid, Feg-
 nud og Glede Gælaresnar. Du
 Blessader med upplyptum Hond-
 um þína Læresveina, Þa þu upp-
 stíest. Upplypt eitrucū þíne Hende

og Blessa oss, So Blessunst vier.
 Du situr til þíns Fædur's Hægre
 Handar í Dyrðene, Og aller þín-
 er Övner eru niðurlagðer under
 þína Fætur. Undertrod O Hæ-
 ra Jesu Diefuleñ, under vora Fæ-
 tur. Bid þu þín Fædur fyrir oss,
 og leaðu oss Syndugum þíæ hæ-
 um Þeknar-Mæl. Drag þu O! go-
 ode Jesu vor Hjörtu til þín í Hæd
 er Himnaña, Þvi þar er vert rietta
 Heimle. Lat oss hafna Syndun-
 um, en elska Riettlæted, Lat oss so
 Bæreygðar samlega lifa, Sem ætt-
 um vier þa og þa hiedañ ad fara.
 Opna þitt Hiarta og gled oss, Hæyr
 vorar Andvarpaner, og hialpa oss,
 Medtal vorar Sæler, Og lens oss
 fra allre Meyd, þar til vier unñ sijd-
 er med Sæl og Þykama verðum
 uppnumder, í Lofted æ moots við

D Rotten, og verdunn so hlað Drottne alla Tíma. Þíer, med Fædur og Heilögum Anda, Síe Lof og Dírd, nú Alder Alða, Amen.

Psalm. (Ton, Endurlausnarch vor Jesu Christi.

D Jesu Guds Utvalde Píon, Dúgt af Judæ Róot, Leon, Sígur fíekst unen, Sem er til vor ruen, Því fæd eg þig við Ton.

D Rotten nu skal vor Dags Mynning, Dírdarlegust þíjn Uppstigning; Eins hvortia eigum, Af hvortre taka meigum, Elísa Uppbygging.

Hinnana Gud þu sundurleíst, Synduara þegar til vor leíst, Alptur uppfaren, Ds er Síof því tíoreu, Hopp það míjn Eal! vel veíst.

Upplaukst Lífs Dorum Þedst Guds Mond, Adams til-lúctum fyrer Synd, Upríst med Síædum, Af Dkveri Hædur, Míttur þess móra Máñkind.

Uppre Hand, Þín Af Jesu, Uppstígg.

stijgande blessader þu, Upplöpt eins heñe,
Yfer oss so rene, Blessunar Not þang nu.

Síakla Fodursins Hægre Hl:ð, 3
Hæðeñe þu situr vid; Övine lægðer, Ad
þeir nu frabægðer, Eins verde, Legg til
Lid.

Fyrer oss bid þu Fodur þín, Forlífa so
vor Maalesneñ, Dragdu vor Hiortu, hied-
að til þijn burtu, Hætt upp i Himineñ.

Lætt þu oss sporna Lostum vid, so lærum
elífa Ríettlætíð, 3 Barengd þreya, Vid-
brunnun að deya, Þar til æ legdu Lid.

Opna þitt Hiarta: Oss so gled, And varp
vort heyrdu lífa með, Híalp vorum Ön-
dum, og Hrygdar lens af Bondum, Lætt
Born þín slíkt fox síed.

Allt þar til verðum upprumíð, A moos-
is vid Gud i Himineñ, Med Scál og Líf-
se, Sorgaña frá Rííse; Og Ölum þar
Alldureñ.

Heill þa að odlast HErra míñ. Híalpe
míer Þínu Kraptur þín; Þíer, Foder og
Anda, Fagurlega að Enda, Legð síe til
Lofgiorden, Amen. Bæn

Bæn til Heilags Anda / at Hvítaskinu.

Du Heilage Ande, þu Him-
 nestke Astar-Elldur, Líoos
 og Líoome Guddoomlegarar
 Veru, Þig lofum vier, Þig tilbid-
 um og ætölum vier; að þu Bless-
 adur komir til vor og upplýsir oss.
 Du ofanstílest yfer Jesu Þostula t
 Síjnelegum Ellds-Loga, yfer sier-
 hvörn þeirra þig setiande, at þess-
 are Heilögu-Hatíð. Yfer skygg
 oss með þínum heimuglegum Krá-
 pte, svo það mætti at oss þó Open-
 berlega síast, að vier síum þitt
 Heimile og Herberge Andlegt. O!
 þu Heilage Elldur, upptendra brei-
 ande Elsku í oss til allra Himnest-
 ra Gæða. Mið þu og veru vor
 Hiortu

Hjertu, með þíni Naudar.
 Hugsvala ofsi Of-Hita Eyndana,
 og burttak alla Kíælu og Ofbed
 Drelling og Kvíða Samvitkun-
 ar. Lauga og hreinsaver Hjertu
 með Jesu Guds Sonar Bleden.
 Græð þu allan Svíða, Sár,
 Þoolgu og Þrota Eyndana. Læk-
 na þu allar Meinsender Hugar-
 ens. Þu blessaða Líeos, lípplíjs
 Myrkur vorra Hugskota, og leid ofsi
 lallan Sárleik. Þu blessaðe Leid-
 togei, leid ofsi Hættulaust gíegnum
 alla Hættu og Hórmung, til Sæ-
 lu Hafnar eilífs Lífs. Þu lítst
 Jesu Christi Þestula tala ymisleg-
 um Tungum Guds Stoormerke,
 Blessa þu vort Tungumál, að vier
 telum min þínnar Darsender, Lat
 ofsi ei tala þeirre gomlu Tungu O-
 gudlegra Heidená Mána, þeir ed

af Gude eckert vita, hvørra Tungu-
 Mail er Bolf, Hæd og skammarleg
 Ord, hvad ad reiknast maæ Tungu-
 Mail Dlofulsing, Hellsdur laxt ofð
 O Heilage Ande! tala þeirre Tungu,
 er þu siæifur fleñer, sem er Psalm-
 ar, Lof-saungvar, Andleg Kvæde,
 Bæn og Pæckargjærd, og þo vorer
 Vitsmuner og Mælfære siæu
 Hælfverk, Jæ, opt Hiegoemlegt
 og Heimskulegt, þa gior þad allt A-
 heyrelegt og Fullkomlegt fyrir Eyr-
 um Drotteñs, Þængad til vier
 um siðder komunst þængad sem
 Hælf-Verked tekur Enda, og ein
 Elijs og Himnest Fullkomnan skie-
 dur i þeim Himnesta Hæ- Skoola
 Elijsfrar Dyrðar, þar vier fævni
 skiled og numed þau Dmñrædelegu
 Ord sem Postuleñ Paulus heyrde i
 þeim Pridia Himne, og eingenñ kæn
 þicr

hler i Heime ad understanda og vtskijra. Hier mñ Bænheyr ofs þu Goode Heilage Ande; med Fødur og Synne, Lofadur og Blessadur, Etrn Gud mñ Alder Allda, A M E N.
 Psalm. (Ton, Kom Skapare Heilage Ande, etc.

Q ! Kom Blessadur Edla Fioos, Ande Heilagur til vor in, Hvíld og Gleinging hiaa ofs Fioos, Helgunar Edste Giasariñ.

Yfer Postula ofañ stíest, Ellds-Loga Sijnelegum i, A þessare Hartíð: Þeim og líetst, Þiñ Krapt augljístañ uppax nñ.

Yferskögge hañ eins i Dag, ofs medur Naadar: Krapte sijn, Part það aa vorum líjfast Hag, ad Lifande sieum Bíle þijn.

Tendra þiñ fíærañ Elsku-Elld, i ofs Gudlegra Dngða til, Bærm þu og Mílf vor Hiortu Hrellð, med Hinneftrar þiñar Naadar: Al.

I Sarr-Hitanum svala ofs hier, Sorg nña: og Ríæku Meydeñar, Osbode, Hrellsing,

ing, Bisle ver, og vondum Kvijda Sam-
v. tskunar.

Hreinsa nu best vort Hiartans Fær,
Med HErrans Bloode: Og Jūra Mañ,
Græd alla Boolgu, Evida, Sær, og
Sýndanía Protá Banvandan.

Hugarens lækna hvorskins Meyd,
Hugskotsins upplijs Myrkureñ, Hættu-
laust giegnum Hornung Leyd, Himna-
ríkes i Fognudeñ.

Alstookst Postulum Orda: Skort, Jm-
sum Tungum begaifader, Tungumail
Blessun teikna vort, So tale uñ þijnor,
Daafeunder.

Lait oss ei tala Tungum þeim, Tjófku-
du Fordum Hard og Bloot, 3 Forblind-
udum Heidnis Heim, heite þad Satans
Mælgæ hoot.

Helldur lait oss adhyllast þær, hvortar
þu vardur fienande, Psalmar og Andleg
Kvæde fær, friddud med Bæn og Pack-
læte:

En þe Bit bæde og Mæled Mañs, miog
dofid,

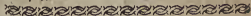

dofid, veikt og Hælsverk sie, gior þad fyrer
Eorum Giasarans, Gyrnelegasta Verk-
fære.

Þaangad til Voks vier lendum þar, Elfs
sins sem giorvallt Hælsverk dvijn, Da ei-
lif Gullskommun upplicomar, I þeim Dji-
rdar Hælskoola þijn.

Bænfiled þa ei verdur þar, Svad vita
þursum Gude hia, Sem Þaall i Himne
Þridia þar, Þessa Heims si. ef ei gissad aa.

Uñ þetta Bænheyr ofs þin Eljd, Ande
Heilagur Mofkunar, Med Fodur og Sv-
ne fyrr og sijð, Þrægsti Losadur uñ Alder-
nar, Amen.

Bæn a Bænadögum/

Fyrer Guds Christne.

Bliife, Allmattuge, Sterke
og Volduge Gud! þu Drott-
ten Zebaoth, Vier þijn far-
tæf Born, Þijn Pittla Hjord og
Sauder þjins Haglendis, Júst i-
um

um til þijn ær þessum Hæskasam-
legum Kvöld-Tijma Heimsins,
æ hvorium Döfussen stormar í
sijnum Linnum, æ moote þine Chr-
istne, Og vill hana uppsvelgia, sier-
dellis fyrer þan Skædasta Dvin
Krossens Christi, Tyrkian og ad-
ra Tijraña. Sial þu DRotten,
Han hefur Jlt í Síne vid oss, Og
vill oss Gydeleggja. Þar fyrer
DRotten minstu vor. Bier med-
fleñum, Bier höfum syndgast med
vorum Forfedrum, vered Ogudleg-
er, Og falled frá þier, Og forþient
þijna Reide. En nu DRotten,
Bier viltum sinva oss til þijn, Þvi
hvor þan añar ad hialpa oss? Bier
skialfum og titrum, Sverd þinær
Reide er rodreiged, Og Dvinaña
Hugur er grinnur vorden, Borneñ
eru ad Fæding komeñ, Og veina
þvong.

þvonglega, Rijs þar fyrer upp Dro-
tten og hialpa oss, Fyrergief oss
vorar Synder, og wtriett þin Arni
legg oss til Hljfdar. Uppliw þijn-
um Augum, Og sia Grind þess
Bloodgijruga Tjraña, Uppliw
þijnum Eyrum, og heyr hans Gud-
lostum, med hvorre hann lastar þitt
Heilaga Barn JESUM, og for-
smætt hans Þjnu. Vakna upp
Drotten vor Gud, Og wtaus þine
Grind yfer Lastara þjns Sonar.
Lat Christneñar Ovna Hendur
og Hnte skialfa sem Balthasars,
Set Hring i þeirra Nasar, Og
Belst i þeirra Mun sem Senache-
ribs, Lat þa um Hæl snwast og til
Skauñar verða sem Ovne Davids.
Mínstu DROTTEN að vier erum
leyfster med þjns Sonar Bloode,
Og erum hans Brædur, Lat oss et
til

til Skamnar verda, Þvi vier vonum
 æ þig. Unntradu þína Christne
 med þíne Bernd, Bertu eirn Elld-
 legur Mivr æ millum þína saítra
 Ísraelita og þeltra Ovina, Þa vil-
 ium vier Þacka þier og Þioona alla
 þora Lijfdaga. Englijs þu D Rott-
 en, ad þu hialpar þeim er þier trey-
 sta, so ell Beress þu medlíkne þitt
 Maktarvellde. Sænherr oss vor
 D Rotten, og laet vort Akall koma
 til þijn í Jesu Nafne, Amen.

Psalm. (Ten, O Gud vor Fader sem í Himnar.

DRotten Zebaoth, Opriort anlegs Al-
 mættis; Jnsijum vier þijn annu
 Børn, under þitt Rædar Vellde,
 Su ljetilmootleg litla Hiord þjns Haalend-
 es, Hroopar til þijn um Hialp og Børn,
 Heimfens æ þessu Kvollde, Hattur þvi
 Dofull hreifer stier, hañs Eimer storma lje-
 ka, Tyrken og adrer Dmiller Dffoofn hef-
 iande

iande slíka , J. moote Christne þíne ei þver,
þeirra Ofstæked ríjka.

Síax Gud i þeirra Síne Foolsgeñ Sví-
ka Ríad, hyggia þeir Eydeleaging ein, yfer
oss skule detta , þar sýrer DRotten þeint
tíl vor i þíne Ríad ; Jacum nu Synda
margfollð Mein , og míoð forskuldad þe-
ta, Ogudleger þvi vorum vier, Beg æing-
uin Forsedraña, Syndgadhofum : Falled
fæa þier , og forþient Reide saña , en aptur
tíl þíjn umvender, yðrustum Misgiordaña.

Hvor fann oss añar Híalp að síjna heild
úr en þu ? Ovina sýrer Haturð Hug , og
Handar þínnar Sverde , Skíalsfum vier
Alunier : Tíjstum bæde og títtum nu, þung-
lega veinum : Þríjtur Dug , það sem
Börn Goodsmok verðe, upprijs DRotten
og ecke bíjd, alíjt Jacarda Sande, þínn
og sýrergíef þíjnum Líjd, þrengir að Næð
og Daude , uppláttu Ríadart Auguñ
bíjd , æstormar Dreken Ráude.

Heyr þess Eyraña Himen, Lostun Herra
fær , Frelsarañ Jesum foráttar, og for-
sínar

smætt hañs Þjnu, Vakna miñ Gud og
 Blood. Hund þeñan burtu sær, vtaus
 Grind þinar Afiesdar, vfer hañs Daga
 Þjnu, Balthasars skelf þu Hond og Hnie,
 hnignande laut hañ fara, beitsladur Senas
 Herib sie, set Hring i Nos hañs Skara,
 afma þaa Davids Dvine, aungvum þeim
 Sverded spara.

Miñstu þess D Rotten Endurleyster er
 um vier, med Bloode Christs og beiskre
 Þijn, Brædur Jesu astfiara, Eadleg
 um Mætt þvi umgird alla Herra hier,
 Hiartans Israetica þijn, þad skal þier eilijf
 Þera, Hiartpadu þjnum litla Þiid, lættu
 þaa Mætt þiñ ríjka, aptur þig lofum allan
 Þiid, Þe hier og síðar líjka, Þi Ast og Mætt
 un Eining blíjd, alíjttu Þeidne líjka, Am.

~~~~~
 Bæner at Misserscriptum.

Bæn i Tungaungu
 Sumars.

Du Heilage, Bisse og
 Bollduge Gud, hvad Daa-
 samlegt er þitt Nafn i all-
 um Lendum? Hvad Fosleg er þijn
 Skickun? Hvad Almættugt er
 þitt Ord? Du hefur adgreindt Tij-
 mana, Du hefur skickad Sumar
 og Vetur, Frost og Hita, Regn og
 Snioo, hvor Skickan alldrei noct-
 ru Stine skeikar, so leinge þad Ver-
 ellden stendur, Og med því vier
 þesum en nu afslafad etru Betræ-
 Tijma, og byrium nu nija Sum-
 ar-Tijma, því þeckum vier þier af
 Hiarta alla Fodurlega Belgior-
 ninga til Lifis og Salar oss veitta
 Noott og Dag. Vier þesum by-
 gt eitt kallt Land, þo hefur þu Drott-
 ten klædt oss Tvofoldu Klæde,
 sem er Riettklæted og Hialspræded,
 Jaa, Andlegre og Lijksamlegre

umísideñ, Regn og Snloor er í bur-
tu, Bloomstureñ hafa Knappana
feinged, og Turtíl-Dvfañ lætur til
sijn heyra í voru Lande. Bloom-
ga þu Jordena með Averte, so Dal-
erner standa þykvarner af Korne,
Og Kvísfienadureñ bere sín Avert.
Læt vor Alldine bloomgast, og vor
Matar-Hvís audgast. Bevara
Fodur-Landed frá Hervíkingum;
hættre Soott og Hafska öllum;
lát oss í Friðe vorrar Atvíñu leita,
og vtrietta vorar Hondlaner til
Lands og Vatns með Farsæld.
Blessa þu Konglega Stjórnar og
alla Landsens Yfer-Herra. Frið
Kieñedoomen þínu Hialpræde,
en blessa Hvís-Stjórnareñar Vi-
erg og Næring. Uppfyll allra
Maudpurst epter þínum Dírdar
Ríksdoome í Christo Jesu. Læt

Þor Hiertu bloomgast med Liltunt
 Gudhræðsluñar og goodra Dygda,
 So Sumared sie svo vel inra i ofð,
 svo sem byd þra, upp og og nidur og
 allt um kring. Lat ofð med Su-
 mar-Fuglumum sijn gla fagrañ Su-
 mar-Saung Lofglordareñar þinu
 Nafne. O! Jesu, Vertu ofð ell-
 um Ein blessud Sumar-Gief, og
 leid ofð um sijder i þad Hinnesta
 sagurbloomgada Sumar eilijfrar
 Dyrðar, A M E N.

Psalm. (Esa, O Gud Heilagur, Heilagur, etc.

Du Bollbugaste og Viise Gud, Beg-
 samest Næd þijn Haablessud, og
 Nafn um giorðar Grunder, Hvað
 Lofleg er þijn Skickan skjir? Skordud Al-
 mætte, Þod þijn dír? Adgreint fiekst all-
 ar Stunder, Skickader þu þad, Kallðan
 Betur, Sumar. Hiteñ, milda meige, skil-
 ar svo Þodun vor Skordum eige.

Nu

Nu birium Sumars Nya Tijd, Nu er
 aflifud Betrar: Frið, þokum vier þvi Aft
 lega, Andar og Liffins allar þier, Orellan-
 legar Belgiorðer, Nardugar Marttur-
 lega, Land eitt, listt heitt, þofum þogt, þu þef-
 ur lagt oss Hialpar Klæde, og Riectclætes
 Skroddan oss rietter bæde.

Andlega Blessan oss lietst far, eirneñ Lij-
 lamans Þorsum nar, afvendter alla Þes-
 ga; Dioflum Lijf: Tioone, Lima: Nend
 Land: Þlaugum, Soott og brandum Þed-
 od, slijkt þrijsum Slijfelldlega: JEsus:
 JEsus, Allar vorar, æred stoorar, Jallst
 Synder, fyrer þijnar oss forlænt Under.

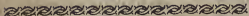
Fader, þig bidium Þramveigis, Þar-
 sellt Sumar til Nargiædis, oss veit i JEsu
 Nasne, Goodfijse krijn Misserid med, Mat-
 trugt þitt drimpe Þootspored, af nooglega
 Nægta: Safne: Gud min, Gud min, Ord
 ed hreint, og Sacramenteñ, blessa oss bæde,
 Frid þiñ og allskonar gief oss Giæde.

Himeneñ Blessa af Hædum þiñ, Haf-
 ed, Land, Þotn med Skiepnum þiñ, ad sie-

um glædt Sijngiande, Þetur og Snioor
 umliðed er, votsþrijnga Knappa; Bloomist-
 rid fer, Þrosan leikur i Lande: Þ Es, Þord
 sw, Alvort here, og Aldin sære, en Alfrioos-
 gadur, fiæte vor Matar: Þros Kvifsiens-
 adur.

Þodur. Landed forsvara best, Friden og
 Blessan vidteingest, Landed og Eijds At-
 þiña, Romunglegt Bellde og Stiornan
 tid, styrk Riehedom og Þros. Standid,
 Þaat alla Þarsæld fiña, uppsoll, og still, all-
 ra Mandson, Nægtum med, Þ Maad og
 Fride, Dllum so verðe þitt Loan ad Eide.

Þaat Hiortun bloomgast Eilium best,
 Efsande Dygder auglijfest, ad Sumared so
 vel stande, Þiira sem Þiira: Allt um Erijng,
 Upp og N dre i þessum Hrijng, Þos Saung
 Þugla leikande: Þert þu, vor nu, Sumar
 Þiosess, sem oss hefur, sijðast alla, til Him-
 en bloomigvadra Sumar Salla, Amen.

Bæn i Jūgaungu Þetrar.
 O!

D! Til iſe Gud og Myſkunſa-
me Fader, Du allra Hluta
Skapare og Stioornare.
Under Feſting þínar Náðar lífum
vler en nu, Og eigum en nu Eirn
Þetrar Tjuna að upphýria. Því
þökkum vler þér fyrſt af Hlarta,
allar Födurlegar Þelgiörðer, ſem
Du æ þeſſu umlíðna Sumre og
alla vora Vefe oſs veitt og gíefed
hefur, Til Lífs og Sælar, So eing
en Ólúcka edur Óáran hefur ſkad-
að oſs, Eingenn Háſkaſemd grand-
að oſs, Heildur hefur þín Hægre
Hönd hlíft oſs, þín Myſkun hlálp
að oſs og beſſað vorar Sæler, þitt
Heilaga Orð Endurnært oſs. Du
Blómgaðer vora Trön-Alra, Og
Auggaðer vor Matar-Hvö, Já,
Allshættada Nágd og Þleſſan
gaſſtu oſs. Þleſſaður ſiertu Dr-

lættaste og Goðgiarnaste Blasar-
 en, Sem oss þínnar Skiepnur ætt
 Eptertalna og Betalings so Rífl-
 uglega Forsorgað hefur. En vler
 þofum Syndgast og vered Skak-
 lauter, Mettad oss en gleymt þier.
 O! Herra Gud, Myrkna oss, og
 vert oss Raðingur i Jesu Nafne,
 Og i þans Nafne biðtum vler aller
 med Einum Huga: DRÖTTENI
 Gud, Giesdu oss goðdán og farsæl-
 án Betur. Afstíjr þu Döfken-
 um, so þan hvörke Eitre Lopted nie
 grande Jorðunne edur Stoonum
 edur nockru öðru, Hellsdur að vler
 mættum under þíne Blessan vakna
 og Sofna, sitia og ganga, Retsa og
 Raðslaga að Stov og Lande. Af-
 stíjr allre Dæran, Hwongre, Drep-
 soott, Hardendum, Dírííjd, Land-
 Blærgum, Storme, Skruggum,
 END

Elldingum, Snico og Vatnsflood
 um. Bertu hía oss Herra, þviad
 Kvöldu tefur, og á Dagen lídur,
 Bertu Drotten vort Lioos, Sem
 alldrei undergeingur. Bertu Ad-
 stod Raustoddum, Frelse Faraad-
 um, Huggun Hrelldum, Hugsvol-
 um þeim Freystudu, Og etlið Glede
 ossum Trvudum. Unn oss með
 Glede Beturen ad wtenda, Og
 Sumarsens Blooma (þocknest þer
 svo leinge ad laata oss lifa) aptur ad
 líta. Sterdeilis un oss ad wtend-
 udum vorum Lijstundum, Eilijfs
 Lijfs niotande ad verda, fyrer þins
 Blessada Nafns Saker, Amen.

Psalm. (Ton, Romen er kalldur Betur, etc.)

D Fader Dr Gæstfuñar, Alla sem
 hlute skapader, Aftsemdar en nu
 þiñar, Under Festingu lifum vier,
 Bættar so aptur elgum, Uppþyria Mja

Tíð, Þacka þar fyrret meigum, Þier Eins
ing Nardarblið, Umliðen er ofþ liente,
Argiædis Korn Tjmañ, Sem Þersum
Maña þiente, Þæglega Þarsælañ.

Saxlar og Elfsins lika, Þidsender all-
ar þeckum vier, O! Hiartans Elskañ rí-
ka, Slucku og Slisum fordader; Eingen
Daxran skadde; Þar, eckert Hæssa Gra-
nd; En Þrd þitt allvel gladde, Þnd
hæde og Elfsins Stand, Alfra liest all-
bloomlega, Þudgader Matar. Hros, Þll-
um Nægtum nooglega, Nædunge Gud
ÞEsus.

An Þenings Þrlættaste, Þptertalna-
laust forsorgar, Þiafareñ Goodgiarnaste,
Þiorvallar þijnar Skiepmurnar, vier i Þo-
ndsku fram steynum, Þanþeck lætum i
Þie, Ofþ mettum: En þier aleynum, O!
Gud þad forlæte. ÞRotten i einum Þu-
da, Þskar þitt Þarna: Safn, Þirdst ofþ
Þeturen senda, Þærañ i ÞEsu Þasfn.

Þsthr Þudskotans Þellde; Et so hañ
grande Þopte og Sioo, Þg øllu hañs Þf-
bellde;

bellde; Unn oss að lifa í Frið og Róð, Só-
fa, Sitia og Baka, Sij-blessader í þier,
Reysa og Rauðslag taka, So reykum Far-
sæler, Hwongre, Drepsoott, Hardindum,
Og hvoria sem skada má; Oss þjnum
Unga Kindum, Afvendum loangi í fræ.

Bertu hia oss O! HErra, þier þvi að
Kvolda tekur mig, Afplana vort þið ver-
ra, Boladra Huggun Gledaleg, Naud-
stoddum nækvæmasta, Næring og Heil-
næme; Althvarfed Gndælasta; Unn oss með
Gladvære, Beturen ut að enda, og Sum-
ared ljita fæ; Sijðast laut þu oss lenda, 3
Eijfs. Hofn þier siaksum hia, Almen.

~~~~~
Væn þá Struggur / Ster
mur og Dgnaner gænga.

S Rotten Gud Zebaoth, Þu
Sterke og Hrædelege Gud,
Þu HErra Himens og Jard-
ar, Bertu oss Munnum Meinum
Nædugur, Lat oss ecke fordíarf-

ast í þíne Reiðe, Vær meðkleinum
 vorar Synder, að vler höfum for-
 þlenad þíjna Reiðe, Et síður en þe-
 ir sem fordörfudust í Batus. Flood
 enn, Edur þeir í Sodomia, Og með
 því þu sijnir með þessare Ögnan, að
 þær bive Eitthvad í Síne við oss,
 Því smáum vier oss nu til þíjn, Og
 fránföllum fyrir þær með Ötta
 og Hræðslu. O Rotten, Hver kann
 að standast fyrir þíne Reiðe? Fiöll-
 en hrærafi, Jorden skelfur, Skoog-
 arner bristast, Og Villu. Dýrenn
 blampa í Felur þá þu reidest, Lopted
 Fenpttar og Struggurnar duna,
 því þu ert Einn Bollugur og mik-
 elsáttar O Rotten, Þá þu frán-
 brumar í þíne Dýed. O! O Rott-
 en Myrkuna oss og frelsa þitt Fólk
 með Friðe, Vernda vort Líf, Hús
 og Helmele, Og allar Skiepnur.
 Amen

Settu Ögnanene sitt Takmark, og
 bevara oss fyrir brautum Dauda
 og allre Ölucku Í ÍESU Nafne.
 Laattu Þyrtu þínar Næddar vera
 yfir oss, So sem Ísraels Fólke,
 þá Myrkuren gængu í Egypta-
 Lande. Halltu þíne Hende yfir
 oss, Svo sem þú glóðer Mósi
 hlat Steinum. O! HERRA
 ÍESU, Vertu Adskilnadur að milli
 vor og allrar Ölucku. O! Þú Hel-
 lage Ande, Teikna oss með Bloode
 ÍESU Christ, Svo sem Þyrastaser
 Ísraels Fólks Hwfa voru með
 Þaískalambsens Bloode riðdrad-
 er, So Fordiörfunenn skade oss ecke.
 Bænheyr oss vor DÖtten, Hel-
 lage HERRA Gud, Heilage Sterke
 Gud, Heilage Líknsame Lausnare,
 Þú Öfenlege Gud. DÖtten
 blesse oss og vardveite oss, DÖtt-

en laate sijna Afidonu stija yfer oss,
og sie oss Myssunsamur, D Rotten
sinve sinu Anglite til vor, Og giese
oss Frid, Amen.

Psalm. (Ton, Til pijn Heilage Herra Gud, etc.

HU Hrædelege HERRA Gud,
Heims: Kriingluñar Skopare,
Myssunar: Hond pijn Haablessud,
Hun sie vor Naudhialpare, Borar med:
Eieñum Misgiorder, Moote sem hofum
drygðar pier, Bægdur Eijssens Lausnare.

Rið oss ei under Reide Lica, Reide þo
forþient hofum, Sem þeir fordum i So:
doma; Og soeknu i Floodsins Kosum; En
forst ad Dgnan yter þu, Eitthvad sem biva
i Síne nu, A pier med Yðran losum.

Framfollum þvi med Gelmtur vier,
Fallner i Hræðlu og Kvijda, Hvor sær
Gud stadest fyrer pier? Siollen þad laata
biida, Þaug reña þegar reidast ser, Rienna
Djrunum Kraptarner, Hristest Ver:
olden vijda.

Lopted

Þópted i Hædum lepptrar þar , Þijka
 Struggurnar duna , Míog þvi að ert
 míkels hættar , mín Gud þegar frambrun-
 ar ; Þiemune vora frelsa og Þíj ; Þridur
 þín sie vor allra Þlíj , Þíjkn þá oss mest
 um munar.

Þilsettu Dgnan Þalmarkt sitt , Þepp
 Þlíj og braidañ Þanda , legdu oss Það-
 ar , Þíved þitt , sem Þíjnum víð Þaseth Þau-
 da , Halstu þfer oss Þende þíj , Heill og
 Þlessun þá allðrel þvíj , Þ Þeine vorra
 Þanda.

Þluctu þlíjfos allre fræ , Þ ! Þ Rott-
 en Þesu goode , Heilage Ande hía oss
 stæ , ÞErra vors teikna Þloode , Eins og
 með Þambþíns audþíender , Þsraels Þy-
 ra : Staþerner ; So stande þíjnar Þíooder :

Þænþeyr oss Þ Rotten , Þænþeyr oss ,
 Þænþeyr oss Þreñing sæta , Þíef vorum
 Þaalum Þlede Þoss , Þraut þeirra lait
 þañ mæta , Þsraels Þlessan þfer oss sie ;
 Þú til þun verður leíðande , sýðast i Þælu
 argíæta , Amen.

Þæn

Bæn i Stoor-Soottum /

Hardendum og Land-Plægum.

Alþiſe, Myſkunsame Gud!
 Du ſem glører Myſkun i
 Þuſund Lidu, þeim ſem þig
 elſka og vardveita þijn Bod, En vit-
 lar Rænglætis Fedraña ær Børn
 umun i Þriddia og Floorda Lid,
 þeim ſem þig hata. Vler þijn fat-
 tæk Børn, meðkleñnum ad vler höf-
 um vel forþlent þeſſa Plægu með
 vorum Syndum, Já, og en þjng-
 ra, ef þu villſt gænga i Rætt vid
 oſs. En nu Drottæninn vler
 oſs til þijn með Aludmykt og Ydran.
 Vler höfum Syndgaſt með vorum
 For-Fedrum, Bered Ogudleger og
 falled fræ þier. Vler höfum ecke
 hljdt þjnnum Þienurum, ſem bod-
 udu

undu oss Ríttlætesins Veg, heildur
 höfum vier fastad þínu Orði á
 Vat oss. Vier höfum fíkalfer með
 vorum Syndum vðreiged þitt
 Sværd í gegn oss, Og því klemur
 þín Reide yfer oss, Já, er því Von
 að reidest þu, Heilage Herra Gud.
 O! Drottinn vert oss Líkissamur í
 Jesu Nafni, og látt ekkí Straffed
 eilíflega liggja á oss. Láttu nú þín
 Hónd af, so sem þu sagdest til Engil
 síns á Drepsóttar-Tímanum.
 Látt þína Sool skína yfer oss, ept-
 er þá Pláning er vier höfum líd-
 ed. Látt þitt Hárta hneiglast til
 Miskunar yfer oss, sínu voru Fán-
 gelse í Vegfönd, Sem Manassís.
 Sínu vorum Fiötrum til Frelsis
 sem Jobb, þa hann bað fyrir sínum
 Vinum, Vier biddum fyrir vorum
 Vinum, sem eru Líf og Góð, Herra

og Belferd, og allt það þu oss glesfed
 hefur. Hefr vora Bæn, sem Da-
 vids, Þeir þó að vier eru þín
 Börn, og þín Handaverk, Endur-
 leystir með Bloode þíns Sonar.
 Drottinn, Ei losa þeir Daudu
 þig, Og eingöngu af þeim sem nidur-
 stíga til Helvíttis, heldur vier sem
 lifum, viljum kunnigjora þín Verk.
 Drottinn, Hefr nu vora Bæn, Og
 Lat vort Afall koma til þín. Í
 þess Drottinn er öll vor Von, Þar
 fyrir lat þu oss ekkert neitt til Skam-
 ar verða, Amen.

Psalm. (Eon, Allir Guds Þjónar afhuged, etc.)

Mildaste Gud! er Mýstur, miss-
 est í Pusund Lidu, þa sem að Ott-
 ast allstadar, Orð þitt og Rafn-
 ed Vidur, En Bondsku Gedra vitlar þier,
 Vinnu það Fioordu Eitkvissler, Þeirra
 þig meta midur.

Sat.

Sarræder Zartum Fader Kiær, forpien-
 æa Margu slijka, þjngre þo yrde: Pectinum
 vær, þad Berdugt eirneñ lijka, aptur vier
 snvum Ydran med, Audniñt sijande og
 Slijdugt Gied, Mofkunsemid rielt off rijska.

Berkiñ vor hasa Nafn þitt niðt, Mu-
 mu Braut Forsedraña, Ordum þijn fast-
 ad: Effe hlijdt, Uñvondun. Rieñemaña,
 Þañig giegn off þitt giñtum Sverd, geys-
 ande hvors nu listum Ferd, I Nessing
 Silverkaña.

Raunar er Bon þo reldest þu, Rietslæt-
 is Herriñ goode, Þijksamur vertu Eyd-
 num nu, Linadu Straffius Floode, Aft
 þijn sem Fordum Einglenum, A þeim Dr-
 epsoottar, Tijnanum, Nessingum Riena
 bjooðe.

Laattu Sool Rædar skjina skjært, Skwr
 eptær Piauningaña, Lau Hiartad til vor
 hneigiast kiært, Hreted m'jk Alagaña, I
 Krelse snv þessu Faingelse Sem Fordum
 Job og Manasse, Giorder þu Gialkañ
 saña.

Bidia Job fyrir Vinum vafn, vorum
eins Næðar kioosum, Eru það Líf, Sál,
Aldgað, með Veru og Velstands Roos-
um, sem Davíðs Bæn, heyrðeðne þa,
Börn þín og Handverk minstu að, Hap-
pe so glæðer broosum.

Ei sjungia Þ Rotten Dæðer þær, nie
Dijfes Hysted Eñauda, heildur sem lifum
Herravær, Hoolpner fyrir þín Dæda,
Aðall vort heyrdu Þ Guds Son, Þ þær
vor stendur Trú og Tron, þeink til vor
þína Sæda, A M E N.

~~~~~
Bæn um goðaðan Afgang.

Þessum tættu Eilífse Myrkun-
same Gud og Fæder Vors
Þ Rottenes Jesu Christi,
Þu sem Mánsins Líf og Sælu
myndæðer, og lætur Máneð aptur
í burtu dæðia, og til síðar Móður
Jardareðnar aptur hverfa. Eg
Num

Num Syndug Mañeskia veit, ad
 eg æt burtu ad deyia, og Beg alls
 Hollds gænga, vid Vike og Ber-
 öld skilia, en Tjime og Mæte mi-
 ns Dauda er mier huleñ, Þar fyr-
 er bið eg: Upplijs mig Þrotteñ
 med þínum Heilaga Anda, ad eg
 kúne mig Chrystelega hier til aðbiva,
 So eg mætte deyia Ríettlaatra
 Mañia Dauda, Upplijs minn Augu,
 so eg sofne ecke i Daudanum. Si-
 ef mier bæga og Sælugu Dauda-
 Stund. Sief ad minn Utfer ver-
 de Farsæl, fyrer Dauda minns
 Þrotteñs Jesu. Endurnær
 minna Sæl med Holde og Bloode
 minns Þrotteñs Jesu. O! Þu
 Heilage Ande, Mijk og sefa alla Ögn
 og Öfbed Daudans, med þínum
 Sætleika, og Mátning Christi Blo-
 ods. Sveitna. Þrotteñ, Eg bið þíns

þíns. Híalpræðis sifi Jacob. Lat
 mig í Fride fara, sem Simeonem.
 Opna miler Himeniñ sem Stepha-
 no. Lat mig edlast Ríettlætesins
 Korom, sem Paulum. O! Jesu
 opna þæt Bloodfögru Dyr þínar.
 Sijdu minne Sælu í Andlaxtenu.
 Gief miler Fyrerheit um Paradís,
 sem Rœningianum. Lat þína
 Eingla flytia minna Sæl í Fadim
 Abrahams, sem Lazari. Lat mitt
 Sijðasta Ord verða sem þitt í
 Krossenum, so eg Elliflega Sælu-
 hoolpen verða mætte, A M E N.

Psalm. (Ton, Eirn Tijna var sa Hludugur Mañ.

Eljífe Almáttuge Gud, Ertíð
 síe Stjórn þín Harblessud, vors
 Jesu vílfe Fader, Mañenñ líest
 forðum Myndadañ, með Sælu og Elífe
 gjædder hañ, Utfor hañs æskapader, að
 burtu depa Mædur mar; Eil Mœdur
 sínar

finnar Gardar þaa , Aftur hverfa nær fer
hiet fraa.

Af þessu velt eg aumur Mañ , Eirneñ
Holds. Gotu Strigen þan , Gaanga Kal
Ljfs mijns Elina, Aft. Vine kvedia og añað
mað, Er mier þo Tijme og Marte sca, huleñ
um Hefor mijna, Drotteñ eg bið þar fyrer
þig , þin Naad mier stioorne Bolluglig ,
Ad best til heñar bve eg mig.

Upplijstu naadugt Auguñ mijn, Ad ecð
Scau Daudans Þijn, skade, nær skast fra
Lijke, Drotteñ gief þæga Dauda. Stund,
Þjerd og Rietlaatra Maba Fund, hia þler
i Himna. Rijke , so sare eg Uffor Farsæla,
Fyrer Dauda mijns Lausnara, Sem best
þan mig ad bevara.

Heilago Ande Himna. Rañs, med Holl
de og Bloode Frelsarans , Endurnær þu
Dnd mijna , Þañs þeyflu Kvala Blood.
Sveite, Og bleffadur þin Sætleike, virdest
þa Bægd ad sijna , So Osbod Daudans
Ogn og Neyd, allt verðe mier a þeirre Leid,
Sefad og mijk med D Rottenis Deyd.

Herra jeg bið þíns Híalpræðis, hlacka
sem Jacob ætíð þess, að líkner þínum Píoo-
ne, Drotten láttu mig fara í Frid, Fod-
ur. Lands heim í Talmarkid, Med sælum
Simeone, Eins og Stephano opna mierz,
Þú birtu þegar þessa fer, Himnið uppe þar
híar þier.

Þíffens Coronu látt mig fara, Þífa sem
Hautum Himnum ætíð, Þú Esus mín líkne
Christur, Sialfur opnadu Sölu mín,
Sijdu. Dyrnar Blóðsögru þín, Þú An-
darslitrum þestu, Þórhelt þitt eg seiginn
lífs, Þessare mín um Paradijs, Lofun
Kæningia vart því.

Þú Gæm Abrahams Öndu mín, Eing-
lar þessader leide þín, Sem Lazari þess
þíada, Andláts þíe Lofsens Orded mitt,
Eins og Sijðast ætíð þítt, Ell þítt
Dugs og Dæda, Þesslega þíer þó eg þíe,
Söluþóspen í Þóne, En þar að Kaur
og Reynslu, Amen.

* * * * *

Amen

Níðar Kart- V X E N N.

Bæner Fyrer Aldskiltanlegar
Persoonur.

Ríkjæ manns Bæn.

D! Herra Jesu Chríste, Þú
 Edste Ríkjæmadur og Hof-
 ud Sagnadarens, Þú sent
 hefur ínsætt þad Heilaga Predik-
 umar-Embætte, ossum Ervudumt
 til Salublaalpar, Og hefur sett
 mig Overdugan til þess Embætt-
 is, ad foodra þína Gaudæ med Lær-
 doome Heilags Evangelij: En med
 því eg Ríkjæ mín Beikleika t svo Hef-
 legu Embætte, Því bíð eg þig mín
 Drotten Jesu, Send mjer Naad

og Stírk þíns Heilaga Anda ,
 Hver mig upplýse, og minnar Bar-
 er aðhræra , að eg í þessu Embætte ,
 þier Ríettelega þloone , og mier til-
 truvudum Söfnude. Upplýs mín
 Skilning , Að eg kúne Ríettelega
 að fundur-klíwfa Orð Samleikssins,
 með Hoogværum Amnningum og
 Heilsusamlegum Ríeningum, Svo
 mter Tiltrwad Bund , mætte að-
 batast. Þarðveit mig styrer Dief-
 ulfsins Mielum , Billa-Lærðeome
 og vondre Hneirlan. Gief mier
 glooande Anda og diarflégañ , Að
 nidurþagga Þverbrotna , straffa ,
 Dagna og amniña með allre Hoog-
 værd, Hugga og Leidrietta þa Bol-
 udu og Bilstu, ei styrer saker skíeme-
 legs Aðvínings, heildur vegna Elsku
 þíns Nafns. Lætt mig ei lettast
 þo Hite og Ervide Eynda og Of-

sofna mæte. Vardveit mier til-
trivada Saude, fyrer Diosfenum
og allre Oluctu, Lijfs og Salar.
Giet minna Tilheyranda Hiortu
ndrande sem Minnivitana, adgiæted
sem Lydia, Brennande sem Dveggia
Læresveina til Emaus Reysande,
So þeirra Hiortu mætte verda svo
gooda Avartarsama Jord, Og þeir
mættu med Maria tvvelia það go-
oda Slutskipte, Og síðan mættum
vior aller komast til ellijfrar Dyr-
ar og Salubhtaspar. Hier um
Bænheyr mig minn sctaste JEsu,
Med Fodur og Helloguin Arda,
Blessadur um Allder, Amen

Psalm. (Ton. Jesus Christur ad Jordan kom, etc.

Særafte JEsu Christnekar, Kon-
ungur Harblessadur, sem ert Hof-
ud þins Safnadar; Sá Edste
Kienemadur, Eitt Predikunar Embætte,

Zinfert Erwudum hefur, Ad foodrud þar
med Saalen sie, sañan Krept þessu giefur,
Bakande sijst hvor sefur.

Uppat mig soddan Embætte, Overdan
leggia villder, Ad eg med Lijffins Lærdoo-
me, Lijfga Hiord þijna skulde; En eg
Beileika an mier sin, Evangelio þiena, af
þvi bid eg Gud Andan þin, Adstod og
Raad mier liena, Hialp so jeg seinge sie-
na;

Ahrære Barir Andin sa, Embætte riect
eg þioone, leidande Beian Lijffsens a, Lijden
fraz Saalar. Þioone, So ad breint Orded
Sauleikans, Ea sundurklimse bæde, med
Amining til Amrogans, Og esse good-
Heitæde, Punded so Guds miins greide.

Bardveit mig Diefuls Bielum fraa,
Og Villu Lærdooms skiedum, Onetlum
fvo steptist ongre at, Adstod mier send af
Hædum, daartligan so iea dugie Lijð, diar-
lega og fast amina, Pverbrotna straffa,
og þaaga un Lijð, þeim til Dgnaner sin,
I Hoogværd Bert þad vinna.

Vel hugga Sæde Besalings, Villta
Leidrietta og fiña, ei vegna skamlegs Awiñ-
ings, Eistú Mafns heildur þínar; Laattu
mig ecke letiast, þo, Vidsemdar HErran sæ-
te, Ossooknar Hita og Eynda-Sieo, 3
Erfidenu mæte, Byrden þo Braarnar
væte.

Satans vædvæittu Svikum fra, Sæud
ena Hiardar miñar; Eins laattu Hiort-
un Vdrun sæt, Og Minivita þiña, Eirneñ
Eydiu adgiættiñ, Avort so goodan sære,
Emaus Reisu Andeñ þiñ, Eistú breñande
nære, Terwar-Giædum tære.

Urvaled laattu ætíð þeim, Veru Hlut-
fiestid gooda; Siðdan virdstu oss siatfur
heim, A Sælu-Landed biooda, Hier um
Bænheyr þiñ Hiardar-Eið, Hiartans
Jesus Aftkære; Med Fodur og Anda
Fott og Sind, Frægst lofadur sem bæte,
Af öllu því Dæda hræret, Vnen.

~~~~~

Þerallþlegar Siættar

Persoonu Bæn.

MSKUNSAÐNE, Nædunge
 Bud, Þu Ríettlaate Doo-
 mare alls Hollds, Þu sem
 sett hefur Doomara og Ballds.
 Men i þína Christne, og hefur mig
 Overdugan til þess Embættis fall-
 ad, Þvi bið eg þig DRotteti, Send
 miter Anda Bijsdooins og Skil-
 nings, Og ad eg hafe þín Otta miter
 fyrir Augum. Gief miter ad vard-
 velta þitt Logmaal, og glæta þeir-
 ra goodu Næda Jetro og Josa-
 phats, Elska Samleitan, en hata
 Agyrnd, styrkiande Ectiunarmaal
 efne, og laata þan Fodurlausa Ríett
 skie. Gief ad Ríettlaate, Myrkun
 og Samleifur sie miter kærare en
 Viner og Frændur, dijmætare en
 Bæfur og Mvotur, So eg jafnan
 miter fyrir Sióoner setie, ad sax Tij-
 me kiemur, a hvortum eg aa Reikn-
 ing

ing minnar Ráðsmennsku að glæta,
að eg mætte þá tréttar Píóna Laun
odlast, Fyrer JESUM Christum
minn Drotten, Amen.

Psalm. (Lou, Þú loat þín Anda styrkja, etc.

DU Hóllds Dyrstur Doomare,
Drotten Ríttlaute minn, vor ein-
ka Bidhaldare, Velðis Armlegg-
ur þín, Hverke þrixtur að Dug nie dvijn,
Valdstiættir veittar hefur, Til Berndar
Christne þijn.

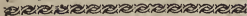
Eira til Embættis þessa, Overdugañ
rookst mig, þar iñe þá mig blessa, Preñing-
en Guddoomlig, Otte þín sie fyrer Augum
mijn, Anda Skánings og Vitku, Auke
mier Aftgiöf þijn.

Að lære eg þitt Fogmaal ríka, Þegdu til
Drotten Ráð, Jerro, Josaphats líka,
Jafnañ good þigge Ráð, Elffe Sanleik
af allre Root, Oriett og Agyrnd hate, kem
er þier þvert að moot.

Gief Efna Mál aðstode, Efle For-

urlausaŋ, Rietteŋ med Rausu framþode,
 Næne siŋst Naungaŋ, Fridur, Saŋleike,
 Wysskun mæt, mier sie Vinum Aŋŋiærre,
 Dyrare eŋ Gaŋfa ægiæt;

So mier fyrer Siooner falle, su kome
 Foksens Tijd, Riettlaetur Reikning falle,
 Raids Meŋŋu, er þiente uŋ Hrijd, Trur
 ra Pienara legg þa Raun, fyrer Jesum eg
 siŋe, Farŋældar ædŋtu Raun, Amen.

Bæn Hwæstioornar

Stiettar Persoonu.

D! Elŋtŋe Gud og Fader, Þu
 Blessade Hwæ-Fader, og
 Stioornare þiŋar Christ-
 ne. Eg þiŋ aumaste Pioon (Plo-
 onustu-Rvŋŋa) er kalladur til þess
 Embættis að stjra miŋnu Hwæ,
 Eŋ med þvi eg orka einkis Goods
 af mier siælsfum til, að þiŋ: Þvi
 bið eg þig miŋ Drotteŋ, að þu vet-
 ter

ter mæi Hialp og Fullstíngi i mæi-
 nu þessu Embætti, Chrístelega að
 standa i þínum Otta. Læt mig
 ei kesiast af Bivtsjörg og Abhyggju,
 heldur vona uppá þig, sem ert sá
 Dráataste og Máttugaste Staf-
 are alls Góðs. Læt mig ervíða
 og afla með Hondunum þáð sem
 Gott er, Svo eg hafi að gíefa þeim
 sem Þurftuger eru. Læt mig
 veita góða Forsíon mínu Hwse.
 Blessa þu mitt Hws sem Abra-
 hamis, og læt mitt Ervíðe blessast,
 Því nema þu blessar og byggir, vak-
 er og verndar, Þá er allt annað For-
 gíefens. Gíef að eg brítoote mitt
 Braud Hwngrudum, Og leide þá
 Bolndu i mitt Hws. Gíef mæi
 Gudhræðslu og Skynsæmi, Svo eg
 síe ekki nein Forrottan i mínu Hw-
 se, Edur afle mæi Baubleffunar

med mínum Syndum. Gief mifer
 ad elska mitt Eftta-Hiarta, og med
 Skynseme við þad bróðir, Oskar Børn
 i Guds Otta ad uppala. Læt
 mig vera gooda Fyrermyndan i mí-
 nu Hvíse. Gief mifer Ráðugt Yfer
 valld, diggt Plóonustu-Folk, gooda
 Rágrana, Frid og Heilbrýgde, het-
 laga Dolefnæde i mínu Ervide.
 DRÖtten mín blesse mig og alla
 þa i mínum Hvosum eru, og leid oss
 um síðer i þitt eilífa Dyrðar-Hvís-
 æ Himnum, Fyrer þín Elskulegan
 Son Jesum Christum, Amen.

Psalm. (Ton, Mikellre Barsæld mæter sa, etc.

Derra mín Gud Heidrædur siert,
 Húss-Fader blesade, þu sem Chr-
 istnefnar Kræptur ert, Kongur og
 Berndare, Hefur þu flokkað Hæðstur mi-
 er, Heimile ad stioorna mín; En af því til
 þess Orðan þver, Urán Medhjálpur þijn,
 við

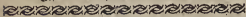

bid eg minn Drottinn þíðe þig, Þar til að
styrkja í öllu mig, Verlega so eg Embætt-
id, æstunde Gudrækin, Ahuggiu og Brók.
Sorg allre víð, ætíð síe Þarfarið, en uppa
þitt trepste einka Víð, Orlaate Gíafarið.

Uppa Faung-Hussens Allþarfleg. Erf-
ide Hóndin minn, giarnað so aptur gíefe eg,
Gud minn Naudstöddum þínn, Heimile
Forsioon tære af Erw, Takest það Far-
sæld med, sem Abrahams mitt bleffa Brw,
Blessan so feinge fræð, þviad nema þu bleff-
er Bæ, Þygger þar vakar Sij og E, Og
vernder öllum Boda fra, verdur allt For-
gíefins, Gudhræðslu og Skynsemd geim
mier þíaa, 3 Gíordum Bustaangfins, ei so
Bambleffist Sveitin saa, Med Spndum
Dagfarsins.

Gíef mier að elffa Egta-Fliood, uppala
Börnen rétt, Þoolke síe Forermöndan
good, Farsælist þa minn Stíett, Þfervallð
Naudugt, Verleg Híw, argíætt Naagraña
Víð, Heilbrýgde og Noosend Gíartans-
Erw, Haktu þeim Gæsfum víð, Erfde,

Pol-Lund gooda gief, Gænnest öðrum þad
 til eg hef, Hwongrudum þijn so bríoote eg
 Braud, og here þa i mitt Hwos, Heimiles-
 Folked, Eign og Aud, añastu Visknar-fwos,
 Leid ofs siðan til Viss wor Naud, Lifande
 Gud JESUS, Amen.

Ungmeña / educ Barna Bæn.

JESU Christe DU Ds Ellijfe
 Son! Du sem varst Eitt Ung
 Barn, og hefur med Ordum
 og Epterdæmum Auglist, ad þu
 hefder Þecknan æ þeim Børnum
 er til þijn verda boreñ. Eg þacka
 þier min JESU fyrir rietta Skop-
 un, Skjrn og Christne, Bit og
 Skyn, Mæl og Miñe, og allt afið
 Gott mæl veltt og riefed. Og eg bið
 þig framvetgis min bleffade JESU,
 fyrir þin Heilaga Mændoorn og

Aldur,

Aldur, Blessa mín Ungdoem og
 Aldur, Lat mig vara og þrofast
 Múfast og Efast í þíne Nád, Ást
 og Kyntingu og öllum goðum Dý-
 gðum. Lat mig standa Gott að
 læra, en Ást að hata, So eg hlióte
 þína Hýle mín Gud, og allra goð-
 ra Mána. Fyrergief mjer Synd-
 er míns Ungdóms, Blóinga mí-
 na Ástna með Blóimstrum goðra
 Dýgða og Froðmleikans Lilium.
 Þarðveit mig fyrir Elsum og all-
 re Ólúcka, og öllum illum Sekkap.
 Glef mjer þig eirn að Óttast, Hlið-
 ne og Veru mínum Foreldrum og
 Yferbóðrum að sína, svo þitt bless-
 ada Fyrerheit á mjer uppfyllest, so
 eg bæði Ungur og Gamall, mætte
 verða þínn Nafne til Lofs og Dýrd-
 ar, Á og Eilíflega, AMEN.

Psalm.

Fjalnu. (Eon, Þu varst fyrer oss eit Ungbarn, etc.

Þesu! þu sem Ungbarn varst, og þang at Maðdar Hondum barst, með Orde og Dæmum augljíft, að Borneñ væru Giedsfelld þier.

Gader eg þacka Forsioon þijn, frijða Skopun og Christne mijn, Bit og Skin, Rænu, Miñe og Maal, margt aðad gott fyrer Líf og Sál.

Bid eg nu Þesu þijde þig, þijn Maad Framveigis leide mig, fyrer Maðdoom og Proffan þiñ, Proffan bleffadu og Ungdoom miñ.

Lat mig eflast i Aft og Dað, Veru, Kyning og þine Mað; Gott læra og jafnañ gediast þier, giorvallt hata sem midur fer,

Hyile stadfastu hliota þijn, Gotte mi er eins af Moðum son, allañ fyrergief Ungdooms Brest, Þessu með Dygða Bloomstrum fest.

Froomleifans Lífum frioofga mig, Forsiare Mað þijn Aftudlig, Olucku og Elif.

um öllum fræð; Eigyrnest vondað Sel-
fap æ.

Æra, Nafne audsina þija, Elst og Slið-
ne Foreldrum míjn, og Yfervalldfins all-
re Stiett, un mæ eg þetta stunde riett.

Ungum og Gómlum eins þad veit,
uppsöllest mæ þijn Tyrerheit, til Æru og
Lofs i öllu þier, en til Bælferdar síðalsum
mæ, Amen.

~~~~~  
Pioonustu. Folks og Lind.
erglefeña Bæn.

Herra JESU Christe, Lif-
ðande Guds Son, Þu sem
hljagad i Heimeñ komst,
Ei til þess að láta þier þioona,
hæddur að þu þioonader edrum.
Eg þín Audvyrdelegaste Þioon,
sem æ míðar Embættis Þioon-
ustu Audvyrdelegar að giæta, þið
þig, Send mæ þijna Ræð, að

eg umframt allt mætte pioona þi-
 er með hreinu Hiarta, og gleyma
 alldrei þínum Boddordum, þar
 næst með Trw og Hollustu að pioo-
 na mínum Hwæbændum og Yfer-
 bodurum, Ei Einungis fyrir Aug-
 unum, Mönnum til Giedþecknis,
 Hellsdur epter þínn Bode og minæ
 Skýldu. Gier mig sem Eleazar
 i Hwæ Abrahamis, og so sem Jacob
 i Hwæ Labanis, og so sem Joseph i
 Hwæ Potipharis. Lat mitt Er-
 fide blessast og luckast, að eg ætíð
 þeinke að mítt ber af mínum litla
 Embætte Reikning að standa, að
 eg umframt mætte sem trw Pioon
 komast til Dýrdar Frelses allra Ut-
 valldra at Himnum, fyrir Sakir
 þíns Blessada og heilaga Nafns,
 AMEN.

Psalm.

Psalm. (Ton, Drectum af Brúne Ræddar, etc.

D Míñ Jesu Aftkære, ei komstu að
Zordu, að þíer sýer þíonad være,
í Þíonung hórðu, heildur þar með
að þíena, þessum Zardnessá Þíjd; Eg bíð
þíð míer líena, Þíjfs usn gíorvalla Þíjd;

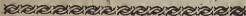
Að usnfrám alla Þarta, þíer Eíuum
tíæ, Þíonfkan af hreínu Híarta, sem
Hroosun fáer, og allðrei gíore að gleyma,
goodu Bódordum þíjn, & meðan eg æ
híer heíma, í Utlegdar Hreíse míjn:

Híer næst Hrosbændum vere, með
Hond og Múne, hollur hvað sem eg gíe-
re í hvoru Síne; En varest Þíel að
síjna; Og Þínfkap Augum Máns, Aft-
meir Veru míjna, og Aðsta Bód Skap-
arans.

Gíor í Abrahams Þíne, Míg Eleazar,
Laban og líjka síne, hvortíund hañs flasar,
eírn Jacob: Eg sem heite; Eírneñ Þorí-
phars Hw's, Jósephs Fastvara leite, laet
það Bænheyrí Jesus.

Veru míjn æ so grunde, að eíge eg gí-
ora,

ora, Reifning þa ríngtu Þunde, en Raun
 uppstíera, sem alla Mástraun mífke, Mæl-
 ande Fogrum Ten: Guds Dírdar gæf-
 tu i Ríste, Gístu þar Trígda: Þíoon, Ám.



Bæner fyrer þæ sem gaanga til
 Heilags Sacramentis.

Bæn mdur Madur

Skristast:

E Num Syndug Mañeskia
 klemm nú i Dag nán Drott-
 en fyrer þitt Raadar-Aug-
 lit, hladeñ med stóorum Syndum,
 sem yfer gaanga mitt Hofud. Jeg
 jaxta að eg hese Syndgæd i Him-
 enen og fyrer þier. Eg er sa fræ
 vilste Sandur, tíjnde Þeningur
 og tapadur Sonur, sem iotsooad
 hese þeirre goodu Arfleysdene. Eg
 skíelf og tytra, eg brædest þín Do-
 om

om, Eg Ottast Straff Syndana,
 sem er ellisfur Daude, Eg kvijde fyr-
 er því ad deya, En eg skakast mijn
 þo ad lifa. Hvad skal eg tilgjora?
 Eg flj til þijn Drotten min og
 Gud min, adur en Doomuren
 yfer mig fellur, því þu refur aung-
 van fra þier er til þijn kienur: Þu
 hefur sett Ydran þeim Syndugu,
 og hefur sendt þijna Pienara ad
 boda allum Sænhydrande Synd-
 ana Frytergiefning, Þvi æforma
 eg nu med þine Raad, ad skriftast
 og jaata minnar Synder fyrer þijn-
 um Pienara. Drotten Gud
 min, Uppvef mitt Hiarta til san-
 rar Ydranar. Þu ællistur Ein-
 asta Hiartans Pænka. Gief mi
 er andmivelt Hiarta i Jaatningu-
 ne, stadfasta Tru i Aþeyrslu. Hellig-
 rar Minningar og Aflausnar, ad-
 giæted

giætted Hlarta i Eptertekt og A-
 vextenum fraðveigis. O! Jesu,
 Gief að þesse Dagur síe Eirn Yd-
 runar Dagur og Lijfernesins Bet-
 runar Dagur, Já, Eirn Heilagur
 Dagur. Sien nu Svnder min-
 ar drectar i Hassens Drotte þíns
 Heilaga Bloods, hvortu eg og full-
 komlega trve. So gief eg og fel
 mig og mitt þetta Aform þier, min
 Jesu, til Ealsuhlæplegra Urræ-
 da og Væstelegustu Endalyktar, I
 þínu Nafne og Nædar. Trauste,
 A M E N.

Psalm. (Ton, Himneske Gud vor Herra, etc.

Gud fyrir Augsiðon þína, Aums
 ur jeg liem nu fram, Harmande
 Hugraun mína, hladeñ med Sp-
 nd og Dæm, uppgeingnar mæi um Mægn,
 Jæata eg þier Misgiord marga, mig i Hi-
 men, og arga, Bolad. Raust vel nu giegñ.

See

Fer mîer sem Fornum Saude, eg For-
topudum Son, wtssoad hese eg Alude, og
Afsleifdar bestu Bon, stend þvi Skiafs-
ande i Stad, hrædist eg Hefnd margfali-
da, horfande æ Doomeñ Gialda, &!
hvor vill aumka það?

Eg fviijde ofmîog ad deya, Ald lifa skam-
ast mîjn, Hvad skal þa hier um seigia? He-
rra jeg flîj til þîjn, Drotteñ Myssuna
mîer, ædur en Doomur æfessur, og Ein-
gils Rausteiñ gieffur, wtref mig ei fra þîer.

Öllum, sem Ræd sitt rietta, Rænge-
lartum hier i Heim, af þeim villt Öfe lietta,
eg sæte Foganud þeim, æforma i Ræd þvi
nu, fyrer Rieñemañs Footum, Fiortadus
Syndum liotum, Skrifstast med Trega
og Trw.

&! Gud uppvef mitt Hiarta, Ydrun-
ar riettu til, Andans læt Audimpef skarta,
sem eg framþiooda vil, I Forning allro
mîjn, Eptertekt og Trw besta, æ Afslausu
Prestsins festa, Trenstande æ Trigdet þîjn.

Gief þesse goode Dagur, gænge til Þo-
runar,

rúnar, Þiſka miñ Þiſſins Hagur, Þageſt til
 Þetrunar, So að miñ Synd giörvöll, Þ
 Þaſſins Þiörp ſie dreigen, Þrenna ÞEſu
 aþþoeigen, Þvi treyſter Þnd miñ öll.

Þel eg allt þetta Eſne, og Aſorm i Þend
 ur þier, So að þig Einañ ſtefne, Þvad um
 þardande er miñ, Þerra miñ Þiaulpar
 fros, Öll miñ Heiſla Uræde, og Endalok
 þeirra bæde, Añaðu Eirn ÞEſus, Amen.

~~~~~  
 Bæn epter Afslanfaena.

Kæſker giöre eg þier miñ Him
 neske Þiartañs Þader, Þyrer
 þa Rað er þu miñ i Raſne
 miñs Þausnara ÞEſu Þhriſti þef
 ur nu að þeſſare Þtundu veitt, þar
 þu þefur ſenſt Þiötur miñia. Þyn
 ða, og þargað miñ Synda. Þaer,
 Þuggað og glæðt miñ Þiarta með
 Þeilagre Aſlañ og Þoðan Þynd
 aña Þyrer gieſningar, Þyrer Muñ
 Þiñs

þíns Pienara. Drotten mín,
 Gief þu mér þig hér eftir að prij-
 sa, Hiartaðlega elska, og þér þloo-
 na. Send mér Nád þíns Hel-
 laga Anda, að eg halda kúne það
 eg lofade í míne Tætningu, mitg við
 Syndunum fráðveigis að síð, og
 í Endurnijung Lífðagaða að gæm-
 ga, Svo eg ecke Þverðarsamlega
 Syndernar dryge, Og þó eg syndge
 (því þar er eingeni sem ei syndge)
 þá gief mér af Syndunum upp að
 rísa, Og að eg minest, Ad Ovidur-
 kvæmelegt sé það, Ad aflæðast
 þeim fagra Ríettlætisens Skröda
 Jesu Ríettlætis, og Jtlæðast apt-
 ur svíðirdelegum Syndaða Flíð-
 um. Drotten mín, stioorna mér
 í Dag og alla Tíma til alls Goo-
 ds, Og með þessum Þanka vil eg
 nú í Dag þiggja og medtaka Drott

ens Kvældmaaltijd. Gud min uppfylle minna Naudsyn eyter sinum Dirdar-Rikdooine i Christo JE-
su, A M E N.

Psalm. (Ton, I Christi Kvældmaaltijd, etc.

Ggiore Packer pier, þu min Gud
og Fader, Forer Nard mestu mi-
er, Mildur sem auglistur.

Bondstu leist Fiotur sañ, Frelster mig
Syndugañ, Huggun i Hiartans Rañ,
Hiet af so merkia kañ.

I Afslusi mier allt gaffst kvitt, Illstu
Raanglæted mitt, Fyrer Píoons Taled
þitt, Þvi er Sæl minne fridt.

Giese mier Nard þijn nu, Nya Bon,
Elstu, Erro, so þíone Sæl pier su, sem ad
Fridkeppur þu.

Esle mig Anden þiñ, ad eg vel Heityrdo-
in, halde, sem Herra min, hiet vid Skriptu-
ar: Stooliñ.

Siare mig Syndum vid, Saurge ei
Lijfernd, Med ferstum Syndu: Sid, sodd
añ mitt Alform stid, Dg

Og þo eg uppaá nu, Illverke Metiest í,
Uppreisn miet un af þvi, Aptur nær til þijn
fly.

Gief miet eg Gaumgiæse, Stotunar
Esne sie, Illskunne afklæddre, aptur mig
Samteinge.

Saugande Skroða. Skart, Skapa
rans ongvæn Part, Uppsett af Elsku. Art,
Dnd minne Sagurbiart.

3 Dag sem Ar og Sijð, Efle mig Raud
þijn bljð, þad feste í Þaanka. Hljð, Þigge
so Kvöldmaaltjð.

Uppfyll þa Raudson nu, Rauduge Gud
3 Esu, framlogð í fastre Erv, Festest miet
Þeidneñ svo, Amen.

~~~~~
Bæn fyrer Sacramentis
Medtefning.

H! HERRA JESU CRISTE;
Bruñur allrar Raudar, Þu
Hugsvolun þeirra Þyrstu,
og Læknaren þeirra Siðku, Hiert.

ańleg var þijn Elska, þa þu wthell-
 ter þjnu Heilaga Bloode til For-
 nar og Forliķunar fyrir vorar
 Synder, Og i Mĩning þĩnar Þj-
 nu Jnsætter þad Heilaga Sacra-
 mentum þjns Lĩķama og Bloo-
 ds, Sem er Jnsigle, Og so sem þijn
 eigen Handskrift þjns Rædar-
 Sattmæla; Þetta er sũ Lĩfande
 Oðaudleĩķans Fæda Sælarænar,
 sũ dĩrmæta Kræfingen sllum Hlu-
 tum sætare, þad seita Giestaboded,
 Hier til længar nu mĩjna Sæl og
 hverngrar, En (Gud narde) Eg em
 brenskur, eg em Overdugur, Eg glet
 ei græted mĩnar Synder, sem eg
 vilde og ætte, Erwen er veik og A-
 standaneĩ til þess Gooda dæpur,
 Hartad erfullt med saurugar Hug-
 reiningar, þetta jacta eg, O Drott-
 en, Lat nu þĩn Krapt vera i mĩer

Breystum

Breysskum máttugan. Lat þín
 heilaga Anda upplýsa Hiarta mitt,
 og gíora það breiðande, so eg medta-
 fe nu þitt Sacramentum ecke O-
 verduglega mier til Dooms. Afell-
 is, Helldur Verduglega mier til
 Salubialpar. Stör mig Eiru
 sanan Johannein, Sem med Truðne
 nu hvíste að þínum Bríðste, eg það-
 an iðsiðge Sætteleika þínar Hugg-
 unar, Viðsdoms og Stírkleika, að
 eg verðe þín eigin Linnur. Ste þitt
 Heilaga Sacramentum. Herra
 Jesu, Mier Eitt Merke og Teikn
 allrar Blessunar og Farsældar,
 Lat mig af þessu Merke ráða og
 dæma alla mína Velferd. Fele
 mig nu mín Herra Jesu í Bless-
 uðum Viargssorum þína Blood-
 Unda. Opna mier þær Bloodfeg-
 ru Ráðar. Dyr þínar Síðu, einl.

um i Andlæte minnu, So eg mætte
túgaanga um Port þeirrar Him-
nesku Jerusaleim. Hier um Bæn-
heyr mig minn HERRA JESU, Fyrer
þíns Heilaga Nafns Sakar, Amn.
Psalm. (Eon, JESUS Christus er vor Grelfare, etc.

D Minn JESU Efling Dæda, Upp-
sprettu: Bruður mestu, Dæda,
Hugsvolun mætt ert Þorstim þu,
Þijnum Gærsiroku Læfning trö.

O! hvað varstu Elfkulegur, Ond minne
og Elise mest sem vegur; Nær þu Goorns-
færdest Góður þijn, til Forljfunar Spund-
um minn?

J þa Miðing Jūssett linter, Alltars-
sins Sacramente; Og með því lieft Jūsfigl-
aðan, Allan þinn Dædar Sættmálan.

Er það Oðaudleikans Gæda, Ondu
sem lán með Elise að græða, Feitt Viesta-
bod og Kræfing líær, Krapt er Sætleik-
ans af fier líær.

Eg em Breyssur, En þó laungar, Dr-
þianda

þiada minna Sölu þaungad, Eitt velldur : Sijst kañ so sem ber, Saurgrata minnar Illgiorder.

Veik er Erv sem verd ad biooda, Bostt Afstundan til þess Gooða, Saurgad er Hiartad Spndum mest, Sica: Eg þi er allan jaata Brest.

Lat þiñ Krapt i Breissvum boaggia, Blessadañ Hiartad Andan þiggia, Brenðe Elstu birlo hañ þar, Bröstadnum þeim til Belferdar.

Ei so take eg Angur spente, Overduga lega Sacramente, edur til Dooms Afell is mier, **W!** mig verdugan þess nu gior.

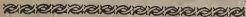
Johañem lat mig hier þiñ heika, Hollds þijns og Bloods þa fer eg ad neyta, Blijðande i Erv a Bröostum þier, Blessan ut siwoge þadañ mier.

Þad skal Teikn og mier Eitt Merke, A Mysskun þijn og Hialpar Verke, Af þvi so Naada meige eg mest, Mitt Stand upphiedan farsælest.

I Blood. Anda blijdur þiña, Biarg.

Forum laet mig Hæle fíña , Set mier optí-
ar Dyr Sijdu þijn , Sælin er þat med
fortíft mín.

I Andlaete einkum mínu , Upplíuf míc
er Himna:Porte þínu ; O! I Efu Bæn-
heyr um þad mig ; I þeim Dírdar. Sal
fíni eg þig , Amen.

Bæn epter medtefed

Sacramentum.

I OF og Heidur síe þler mín
Glíofe Laufnare I Efu Chr-
íste , Fyrer þad , Ad þu hefur
nu laeted mig verda Glúttakara
þíns sæta Gíestabods, I hvöríu þu
sadder mína Sæl, og Endurnærd
er mitt Híarta. Nu er eg vorden
þitt Barn, Brooder og Læresveirn,
glöre mier nu eingen þler epter O-
nærd , Hvörke Daude , Díofull nie
Helvíte , Ei Holld edur Helmur ,
þei

Því eg ber Míning Blood. Benta
 míns Jesu í mínu Harta. Í
 þessum Styrkleika vil eg ganga
 glegnum alla Hörnung, og síðal-
 an Dandañ, Til Fíallfins Drott-
 ens, til Borgaraskaps þeirra Hel-
 legu. Drotten Jesu, Gief mi-
 er hjer epter nu svo að lifa, Að að
 mír stæst þad Fagra Bróðar-
 Skart þíns Ríttlætis, Og þær
 fagurbloomgudn Dóoser og Lítur
 goodra Dygða. Lat mig Synder-
 nar framveigis fordast, sem Hegg-
 orm. Getin mig frá öllu Illu, og
 helga mig í þínum Sannleika. Þín
 Ord eru Sannleikur, so eg un síðer
 mætte vera sem þu ert, með Födur-
 num og þíer, Og með Hellegum
 Anda, Svo sem þíðerud Eitt, Og
 þetta allt sé nu og vere Amen, Í
 Jesu Nafne, Amen. Í Nafne

Fodur og Sonar, og Heilags Anda, A M E N.

Psalm. (Don, Christe vier aller høctum hier, etc.

Derra min Jesu heidra eg þig, með
Hiartans Vose minnu, Hluttakara
Deñ hiellstu mig, að Holde og Blo-
ode þínu, Að hvortu Saul minn Sadning
fañ; Sem Endurnærde Þurstugañ, I
Synda: Angre sijnú.

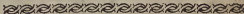
Nu er eg Barn og Brooder þinn, Brod-
ur þinn eins Aftkæra, Að því framgeing eg
Ofviðeñ, Ei kañ mig frammar hræra, Hel-
vipte, Diefull, Holld nie Deyd, Heimur,
D, nan á minne Leid, Að er su öll Forsæra.

I minnu Hiarta eg Miñing ber, Miñs
Jesu Benia: Skara, i þessum Styrkleik
fram eg fer, Feila mæ ei nie spara, Að
Fialle Guds miñs gjöra Leid, Siegnun
Hormung og skaalsañ Deyd; Til Fodur-
Landsens fara.

Gief Efe minnar allañ Part, upphied-
añ mætte eg sijná, Að bleffad Riettlætis
Brodar: Skart, Breiddar á Scalu min.

na ; Og Vilur Dygda Vit fagrar , Viote-
ar, Og fordest Syndernar ; Syre en mter
Dægur dvijna.

Geini þu mig allre G'otun fra, Gief ad
eg sijdan hliote, Heilagan Bustad Himn-
um a ; Og han's um Eilijf d'vrote , er þu
med Fodur ædstan skijn , Anda Heiloga-
um lifka þijn ; Pa blæs ei margt a moote ,
A M E N.

Væn þwingadrar Kvinnu.

Muskunsame, Næduge Gud
og Lifkensame Fader , Þu
sem i Upphæf Skapader
Mañ og Kvinnu, og baudst þeim ad
aukast og margfalldast. Eg þijn
Ambatt , Fin og formerke ad eg er
eypter þinum Vilja Osiett ordest,
Og Svartarson, Hvad mter fyrst
Ordsel giefur þitt Almætte ad prij-
sa, Sem og þijna Siæsku. Blessud

og datsamleg eru öll þín Verk vor
 æt medal. Eñ með því þu hefur
 vegna Syndanna uppalagt Bar-
 ns-Mædrinni Soott og Harm-
 kvæle, Því hið eg þig minn Drott-
 en, Hvors Kraptur er í Breyssum
 Mættugur, Þu sem aungvað læ-
 tur yfer Megn freistast, vertu mæ-
 nu Náðugur og Náðgaur, Sty-
 rk mig, Styrk mæir og Stjórnna,
 Soegrate ecke í neirn Háská, ed-
 ur mitt Foostur. Vernda mig
 frá Döflendum og allre Ólúcku,
 Slisum, Föllum, Heipt og Reide,
 og öllu Skadlegu. Leys mig og
 greid í Hagkvæmaná Tíma, Gief
 að allt Tilgænge Skaplega og
 Nátturlega minn minn Efne, Og
 að mitt Foostur þá í Heimená fæd-
 est, Mætte fyrir Heilaga Skjörn
 minnum Lausnara Jesu Júpant-
 est,

ast, og þitt Ofka. Barn verda, verda
þín blessadur Vilie að miter. Upp-
föll mitt Foostur með Heimugleg-
um Kräfte Heilags Anda. O!
Herra Jesu, Þier Oftra eg nu og
gief mig og minn Lijfs. Arvot, Yfer-
drensfhan med þínn Bloode. O!
Drotten, Yfergief mig ecke, Og
læt mig støduga standa, Hvernein
sem þu med mig höndlar. Gief
allt mætte skie þínnu Rafue til
Dijrdar, En miter og mínum Lijfs.
Arverte til Farsældar, Fyrer Lijf
og Sæl, Amen.

Psalm. (Ton, Mitt Herta hvor til heiggest þu.

Sartans Faderin Heilage, Hvor
di Upphæf Skapade, Mañ, Kvinnu;
og Bode bast, Moñum Heims að
margfalldast, Mandat þetta stendur so fast
Hier nu formerke að Högum minn, Hei-
logum epter Bilia þinn, Alvartar som ea er,

Orðsof þu mig æminner, Ad Almætte þitt
prijsast af mæ.

O! hvad Dælsamleg oll þinn Verf? O!
Hvorþu Maatua Hønden sterk? En fyrst
ad sieckstu sagt, Oss þad skyldde uppærlagt,
Sem ædur hosdum Spudena vakt.

Miñ Gud þinn laattu Maatt i tie, Maatt-
ugan, Hvorn i Breyfkom sie, Ei freistar
yfer Megn, Vertu mæ þvi Giæfku glegn,
Gior ei Oþpungt Sorgan. Regn.

Uñ Maad þinn bæde og Maalægd þid,
Maudspenitre sijadu D Rotten Lid, Hæst-
anum fra mæ hritt, allañ Boda og Ban-
da styt, Þardveit eiruen Foostred mitt.

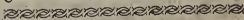
Greide miñ Hagien Giæfkan þinn, Gief
allt Skaplega uñ Efne miñ, Falle, Sem
fara ber: Fædt eins þegar Foostred er, Fri-
de og Blessun nære hia þier.

Fyrer Skijn eins laat Afslaugast, Og
Jesu miñnum samteingast, Ossa Barn
þad sie þier, Aluda D Rotten's Afgiafer,
Audsiñ þvi, En Bilia þinn mæ.

Ofrada þier þa Eigu miñ, yferdreifdu
med

med Bloode þijn, Andar Heill ætíðlig,
 Hjalpa eg stande Hreystelig, hvornæi sem
 þu breyter við mig.

Viltu so verða til Veru þier, Enn að Far,
 sældum þvi og mier, sáne það Saul og Elif,
 Að okkar siertu einka Hliff, Enn ætíð meðan
 Fulkerta blif, Amen.

Andvarp Jóðsniðar

Kvinnu.

D! HERRA JESU, Kom til
 mín og hjálpa mier nú,
 Þvi Hörmungen og Næyd-
 en þefur spennt mig. O! JESU
 mín Laufnare, Leys mig og látt
 mína hrygd snúast í Fegnd, og
 mín Harmkvæle í Hægd. O! sæ-
 te Jesu, Eg broopa til þijn, Bæn-
 heyr mig og gief Farsælan Enda
 mínar Eyndar. Gud mín Skap-
 are blesse mig, Jesus mín Frelsa-
 re

re Friðe mig, Heilagur Ande minn
 Huggare hresse mig. Þíer Drott
 en er oss minn Bön, þar fyrir láttu
 miter alldrei neitt til Skada edur
 Skammar verða, A M E N.

Psalm. (Tón, End Mýstun nú öllum oss, etc.)

D! HERRA JESU hialpa miter, Hor
 mung og Nýð mig speñer, O!
 HERRA JESU hial miter ver, Þrig
 da þvi Lífsed kfeñer, O! JESU líwse Lausn-
 arinn, Leys mig af þwngre Þínu, O! JE-
 su fell í Fognudiñ, sarrlega Sorgar, Þínu,
 Hæð veit Harmkvæle minnu.

O! JESU hafdu a miter Gætt, añist mig
 Næð þijn ríka, O! JESU sælañ Enda látt,
 Eyndena sína fljka. Blesse mig Fader:
 Frelsare minn, Friðar sjns ei miter neite:
 Heilagur Ande Huggarinn, Hressingar best
 miter leite, Ó good Afdrif Bön minn vel-
 le, A M E N.

~~~~~

Pactargiord Sængar.

Kvinnu.

Hiart.

Hartans Lof og Heldur sie
 Þier min Allra Sætaste
 Drottinn, þar fyrir, að þu
 hefur látt mig með Gleði og Fög
 nade síð minn Ljfs-Ávort, og Eina
 Ríett-skapada Maðeskju af míer í
 Heiminn fædda, Þu hefur sundur-
 slítit minn Hrygðar-Sæf, og minn
 Sundurmörðu Bein Gladvær
 gjört. Eg minnest nu ei minna
 Harmkvæla fyrir Fagnadar Sæk-
 er. O! Drottinn, Þitt Lof skal
 jafnað vera í mínum Muði. Eg
 vil tala um þinnar Dæmder, og
 framtelia það sem þu hefur gjört
 við minna Sæl. Framveigis bið
 eg minn Gud og Drottinn, So sem
 þu hefur það Góða við mig og mi-
 na Barn. Kynd uppbyrt í Skop
 unni, og Heilagre Vatns-Stjörn,
 sem er Endurskopun Christena
Maða

Maña, So gief mier aptur Styrk
 og Hressing, ad eg kúne þier i þínum
 Hwse ad þioona, og míns Em-
 bættis og Hwæstioornar Erfdis ad
 glæta i þínum Otta. Gief þu og
 so þessare míne Barn-Kynd, ad þad
 mætte þínar og þína heiløgu Eing-
 la Verndar niota, i Þofu og Svef-
 ne. Þardveit þad fyrer Dloffen-
 um, Ohreinum Þndum, og allre
 Olucku. Þu Svefnlause-Hyrder-
 en, Þak þu yfer þvi, Þeit þvi eirn-
 en Þærd og Sveft, Þort og Þro-
 ska, Þit og Skyn, ad þad, so lein-
 ge þad lifer, mætte aukast og þroo-
 ast i þíne Kyntingu, og øllu Goodu,
 so þad um sijder med mier, mætte
 siar þína Goodsemd ær Lande Lif-
 ande Maña, I Elisfræ Dýrd og
 Sælu. Þrotten þyr þu mína
 Væn,

Þæn, og laet mitt Afall koma til þijn, A M E N.

Psalm. (Ton, Giorvöll Christneñ skal gleðast nu,

Nú Hiartans Gruñe heidra eg þig,
 Herra sem Nað mjer tieðer,
 mijns þar Eijs Abort liestu mig,
 lifande síð med Glede, Rietskaptri fædd,
 an medur Mynd, margt fleira Gott þeirre
 Barn-Rynd, Andlegt af Allvð lieder.

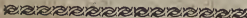
Hrygdar miñ slæd hefur Seck, hrester
 við Beineñ mordu; Nær sem i Fænged
 Slodeñ gieck, gleimast Harmkvæleñ urdu,
 Loð þitt skal Gud i Muñe mjer: Mikladar
 þijnar Darsender, Sýrer Fookenu æ
 Jorðu.

Blijdur framveigis bið eg þig, þyríad
 i Skopuniñe, gott við Barn-Rynd mij-
 na og mig, mest þó i Vatns Skjrneñe,
 Stadfest, So hress i Hwse þijn, Hvos-
 Stioornar lifka Stande mijn, Heidur þiñ
 Heilbrigð iñe.

Barn-Rynd þessare legg þu Vid, Livs-
 ur i Boku og Svefne, hvorskins Olucku
 hlíf

hlíf þvi víð , Hólðsins blessande Efne ;
 Þort gief þvi , Vit , Skín , Þærd og Spe-
 ckt , so verði Guðe og Móðurni þeckit , Eijfs-
 sins med Lucfu. Giesne.

Ummvora þad med Einglum þín , upps-
 fræð i Kyðing þíne , þvi meire Þrossa i
 þessu sijn , sem þrooast að Eijfs. Vefne ;
 So að þier Þoksens sende hía ; Og Lamb-
 sins Þroðkaup saxe að sía , Um Alder
 i Eilífsdæne , Amen.

Huggunar Læn Þeirrar

Kvíðu , sem Gæðer sitt Barn
 Andvana.

Mýskuna þu mter mín Guð,
 Þepter þíne Mýskunseme , og
 Þepter Míkeleik Mýskun-
 senda þína , afmá þu mitt Dæang-
 læte. O! Þrotteñ , med þvi þu hef-
 ur nu reyndt mig med þessu Moot-
 læte , að þu l. etst mig ei mitt Afþvæ-
 me

me med Lijfe sið, þa gief mjer stød-
 uga Poleimæde þessum þijnum
 Bilia ad tafa, Þiñ Bilie vard, en
 ecke miñ, DRotten miñ, vardveit
 mitt Hiarta frá allre Efascind
 miñ Sæluhiðlp miñar Barn-
 Kyndar, gief mjer stadfasta Trw til
 þiñar Heimugleggar sem Opnber-
 legrar Næddar. Verfunar. **Q!**
 DRotten, Eg trwe, en auk miña
 Trw, og hiðlp miñe Bantrw,
 Du hefur sagt: Leifed Børnunum
 til miñ ad koma, Þad var þitt
 Handa. Verk, þad var þier, i miñ-
 nu Lijfe ineluct, Giefed. Þvi
 trwe eg miñ Herra Jesu, ad þu
 hafer þad med þijnu Bloode yfer-
 dreift, og med heimuglegum Krap-
 te þijns Heilaga Anda uppljst.
 DRotten gled mitt Hiarta og miñ
 Wein, sem þu hefur sundurmæd,

Du gaffst, Du burttookst, Sie þitt
 Nafn blessað. Unn mætt minn sætt
 Jesu að meiga þetta mitt Barn
 með Elfs, Gledu og Dýrd síu min
 sýndir í Himnaríki. Eg þíð og
 seige, Drottinn minn, Verdu þínn
 Vilji so að Jorðu sem að Himnu,
 og eg aftur þíð: Eige leidd þú oss í
 Freistnu, og í Þrældu Stí: Hells-
 ur frelsa oss frá Illu, Fyrir JE-
 sum Christum voru Drottinn og
 Herra, **A M E N.**

Psalm. (Ton, Settu minn Sál í Þanka þíu, etc)

Mýkuna Drottinn minn Gud minn,
 Ver, Mýskunsemd eftir þíu, sem
 Galt Raunglætt afmætt, af
 Raadar Góðsemdíu, þú hefur reynt mig
 Mótgang með, mitt líttu sæðast Afkvæ-
 med; Leidd frá Þífs Hæringíu.

Þú gífdu Þósemmættu minn þíu-
 um teingdu Vilja, hann varð, sem hlíðde
Herra

Herra þier, hið mað eg foolgen dykja; Af-
snijd mitt giðrvallt Efa:par, um Beiserd
mínar Barn:Kyndar, en Orðsof laet all-
vel filia.

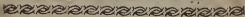
A Athugun mier esdu Eru, at Rað-
verfunum þínum, E! minne Beikre við-
hlaap þu, og vorkien Breiskleif mínum,
Børnen fyrr til þín bodader, Barn var
og lifka giefed þier, mitt þetta i Moode-
Leynum.

Pvi trwe eg Herra hafer þad, med hel-
gu þínu Bloode, yferdreift, skjrt og aflang
ad, Uppruna Spndar Moode, Hiartad og
Bein laet Heilbrygd giord, Herra, sem vo-
ru sundurinord, i feingnu Nauna Floode.

Pu bijtter og i burtu tockst, blesad sie
Nafu þitt sæta, þu grætter bæde og Gles-
de jookst, grædder og vanst uppræta; Gief
mier Bærned mín Gud ad siar, Gladvært
i Djið þier siaksum hlað, mig vlrðst þar
mod þe: Nafna:

Eg bid ad verde eins at Jord, og i Hæd
um þín Vilie, oñur er Bænen aptur giord,
oß

ofð Naid þijn Freistne Dollie, Pridia : Fre-
 is öllu þinu frá, & ! veit það D Rotten
 Himnum-a, Ervar þo skaf nu skilje, Ám.

Bæn Freistadrar og

Eurladrar Persoonu.

Hvi D Rotten, Myrkuna mi-
 ðer Aunre Manesku, Og list
 til min þinum Naidar-
 Nagum, því Dotnen ganga lit ad
 mine Saulu. Minnar Synder eru
 uppgeignar yfer mitt Hofud,
 Dofullsen skiljer mig, Helvittis-
 Dgn er fyrer miet, Danden ofblid-
 ur miet, Syndernar sara mig, Og
 Eldur þinar Reide sijnest miet
 upptendradur. Eg skilf og tytra,
 Já, miet synest i þessum Freisting-
 um sem þinn Myrkun hafe Enda-
 ed, og þijn Reide vilje mig olidung.

Is uppeta, Eg villdu giarnað dand-
 ur vera, en eg kvíðe þó fyrir að dey-
 ia. Alvi! Hvað skal eg til giera?
 Öll Mañleg Ráð og Hjálp er
 ióte, Hvort skal eg flíja? Til þínn
 Drottinn Jesu, sem frelstadur va-
 rst, og sigrader Freistingarnar, Til
 þínnar Fötu skríð eg, sem ein Hund-
 Tífl til síns Herra, Flíttu þér
 Drottinn og frelsa Sálu mína,
 fyrir þínnar Miskunar Saker, Lat
 mig ekki Dringlast í mínum Svö-
 dum, Lat þessa Freisting frá mér,
 Gief mér Brenskum þínn Mat-
 ungað Krapt að standa og Stríða.
 Ríettu að mér þína Hónd sem
 Petro, Þa hann ætlaðe að sökva í
 Vatnenu, ríðslóð þu Elldis-Bál
 Freistinganna, vor Ofne míns Hjar-
 ta, og lat Svölunar Daggar. Blæ
 þíns Heilaga Anda svála Hjarta

mijnu. Gief Treistinguñe þan En-
da, að eg fæie vel stadest. Lat þitt
Heilaga Harta. Blood hressa mitt
Harta, Gief mier að stríða gott
Stríð, So eg í þier, þu Diefulsins
og Daudans Sigrare, Sigureñ
aðlast meige, Amen.

Psalm. (Ton, JEsus sem að oss frelsade, etc.)

Nú, Drotten Mystuna mier,
Mañestiu aumre þíne, Og list til
mijn af Hædum hier, Hugannar
Hugsjiniñe, Treistinga Botneñ seikeleg,
fast að Sæluñe þrepngia, Syndanñ Bys-
rdiñ sama Beg, Sært vill Hofuded stre-
ingia.

Diofull mig Skjelfer, Daudenñ slær,
Daglegu með Dfbode, Sæar Dgn Hel-
vigtis setst mier nær, Syndanñ meider No-
de, ofan a þetta Eldur þín, upptendradur
í Bræde, audsiner mier þan Alvört sín, Eg
fielf og titra bæde.

Treisting mier sijner þesse þad, þíu M y s t
an

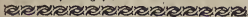
nu sie i Eyde, og mig vilie i añañ Stad, upp
eta so þijn Reide, Rijs eg þvi Daudans
Kaleik mier, kvijde eg þo vid ad deyja, Ævi,
hvort skal eg horfa hier? Hvad skal eg gis-
ra og seigia?

Mañleg Hialp þu fyrst wote er, Eg skyn-
ia Raaded besta, flyia til hañs og fljita sier,
Freistne sem þolde mesta, Yfervinande allt
þad Strijd, ertu þad Jesu goode, ad þijn-
um Footum þvi eg skrijd, Þinar i Raadar
Floode.

Sem Hund. Tjisk til þjins Herra sier,
horfe eg a Myssun þijna, Far þvi af stad og
fljittu þier, frelsadu Sælu mijna, Orving-
lun loat mig ecke fœa, I míjnum Synd-
Banda, Tak mier heildur þa Freisting
frœa, Friðskur so mætte eg standa.

Þijt þijnum Krapte beyðre Lund, þar-
est ad farsæl gieta, riett mier so þijna Hialp
ar-Hond, Hoals-Socknum eins og Þe-
tre, wtsloctu Hiartans Osne wr, Elds-
Bælid Freistingaña, Drotten þjins An-
da Daggar-Skr, Dreifest mier Gieds
ym Raña,

Freisting gief Enda sæte þan, Farsæll eg
 stadest giæte, Hiarta. Blood þitt mijns
 Hiarta. Rañ, Hresse og endurbæte, giesdu
 medan eg giste hier, Gott Strijdid jafnan
 heigie, So ad eg lofs i sialfum þier, Sig-
 urni odlast meige, Amen.

Ervarstyrking þess

Sturlada.

Wæd i burtu, min Hæl snio
 est og til skammar verded min
 er Oviner, Burt þu Diefull,
 Daude og Helvite, med vckar Dagn
 an og Ahlaupe, þvi Drotten þefur
 heyr minna Bæn, Drotten er miter
 til Hægre Handar, Han er mitt
 Hlartans Traust og Slutskipte, eg
 hrædest nu frammar engva Olucku,
 Þvi eg er þar viss uppæ, ad hverke
 Hæd nie Dypt, edur nækur Slut-
 ur, Og eingenn Skiepna fær skiled
 mig

mig við Guds Klærleika í Christo
 Jesu. Daude, hvar er þín Sigur?
 Helvíste, Hvar er þín Broddur?
 Lof síe Gude sem mier hefur Sig-
 uren glefed fyrir JESUM, Christ-
 um, AMEN.

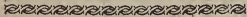
Psalm. (Ton, Heidrum vier Gud af Hug og Sæl

Díð í burt, Vendid frá mier,
 verded til Skámar Dvínar; Burt
 þu Dísfull og Daude með, Daga
 urt og ríme Helvísted, ei framar þred Og
 til mín, Ahlaupe, Slægd nie Þíla Þínn,
 Gud því Bænheyrer Börnen sijn.

Drotten er mier við hægri Hlid, Hafi
 er mitt Ervarfyrred, Adstod, Slut-
 skipte og Hiartans Traust, Hæðest því
 Sæl mín Basalaust, aungva Dluftu og
 aungva Neyd, Af því hún vonar setur
 Leid, Til Vids Drottens í Lífse og Deyd.

Hæd, Dopt, Skiepna nie Sluterna-
 er, Himens og Gardar, Viss eg er, El-
 kunná að skíla okkur nu, Allrafæraste mín

JEſu, Helvigtet Brodd ei hvessa fañ,
 Hvoerge neirn Sigur Dauden fañ, Gude
 ſie Loſ ſem gaf mier hañ, Amen.

Bæn þeſs ſem miſt þegur
 ſiñ Aft. Vin.

MÞskuna þu mier, þu Myſt-
 unſamaste Gud, þu Raud-
 Hialparen Raudſtaddra,
 og veit mier Hialp og Adſtod, Þv
 eg em Einmana og Faxrædur, og
 er ordeñ ſem Raatt-Ugla i Eyde-
 Hwſum, og ſem Einmana Fugl at
 Hws-Þektum. DRotten, þu burt
 tookſt miñ Aft. Vin, Hañ var ad ſo-
 ñu þiñ, Þu gaſt hañ, Þu burttookſt
 hañ, Ste þitt Raſn Bleſſad: O!
 JEſu, Þu ſæte Lyknar-Þrunur,
 Svalla þu miñu Sorgfulla Hiar-
 ta, Og ſtill miñna Angiſt. Eijt til
 miñ

mijn þeim sömu Nardar-Flugum,
 sem þu leitst til þínar blessudu Mod-
 ur under Krossenum grætande, og
 send mier Aldstod, Já, vertu siast-
 ur mier og mínum þad besta For-
 svar i allre Nend. Hugga mig með
 þeim Ordum, Er þu huggader þa
 Sorgfullu Eðli til Nain. Gief
 mier þijn Nardar-Fyrerheit, sent
 þínum Læresveinum, ad mijn Hrt-
 gd skule sinvast i Fagnud. Sund-
 urslit mijn Hrygdar-Seck, Og gled
 mijn sundurnierdu Bein. Gief
 mier heilaga Pólelmæde aa þessum
 mínum Læra Sæd-Tijma, ad
 eg með gladværre Von biðde Upp-
 skieru-Tijma eilífs Fagnadar, ad
 eg meige þa siast og lista mína und-
 anfarna Astvine, Og með þeim Lofa
 þig og Dyrka um eilífsar Dendan-
 legar Alder Alda, Amen.

Psalm. (Ton, O Christen Søla umhura forst.

Mer Drotten Mystunsamur vert, Mædd-
ra sem Randhialparen ert, Hress mig Ein-
mana i Hørmum min, Hier ligg eg Færand
Skierna þijn.

Eins sem Noatt-Ugla orðen er, I Eyde-Bal-
um stíler her, Og æ Hross-Petinum uppe þar,
Einmana Englen fladdur var.

Eirn i burt toofstu Aft-Vin min, Eigelidsom
Gud ad sønu þin, Hæn gaff, Og rycker hønun
fræ, Heidrast þitt Blesad Ræned æ.

O! Jesu Lijffins Leidtoge, Lijfnar-Brukur i
Reyðene, Søla minns Hiarta Sorgar-Þijn,
Sesa og stú þu Angist min.

Alíft mig Rædar-Augum þijn, Eins og fyr
Sællrar Woodur-Þijn, Kross under Søalga
graatande, Gies mier so Styrk af Hæðens.

Vertu Gud mier og minnum þa, Mesta For-
soar nær liggur æ, E! breyt i Huggun eins við
mig, Og Ekin Raims ticader þig.

Sem Læresveianum so mier veit, Sætust þijn
Rædar-Fyrerheit, Ad Hrygd i Fagnud hverse
min, Hialpe þvi Mæle Kraptur þin.

Slíttu Gud Hrygdar-Sækin min, So gled
og Bein min Daud-marin, Þesse Sæd-Tijmen
Farrade, Lemie mier Heilagt Polgiæde.

Ad eg i Bon og Aft a þier, Uppstieru Tijmans
þijde þier, Silijfrar Glede, Og aptur þa, Aft-
Witt minna fare ad fæ. Dg

Og med þeim Loða um Alder þig, Astar-
Preningeñ Guddoömlig, Mada mæi Kraptur
um þiñ, Andlege Salar, Bræðgumiñ, Amen.

Sioosfarande Mañs Bæn

Nættuge, Myrkunsame og Mæd
Marriðke Gud, sem stiootnar og stio-
er öllum hlutum, þu sem ert Her-
rá Himens og Jardar, Batnaña og
Siafsarens, Þu hefur að soñu i Upphæf-
allar Skiepnur under Mañsins Fætur
lagt, en vegna Syndareñar hlíootum vier
med Mædu og Ervide vortar Næringar
að leita. Og med þvi eg æforma nu i þiñnu
Trauste Eina Hættusama Sioo-ferd að
þyria, Eptir þiñnu Bode og Orde, Þvi bið
eg þig miñ Drotteñ um Mæd og Siaf-
hlífd og Blessan, A þessare miñe Hættu-
fömu Keisu. Bertu oss næalægur, og laet
oss sem bræðum vora Hondlun æ stioo-
Botnunum, sia og reina þiñnar Dæsem-
er. Bevara vort Liif og Sæl, Skip og
Gof fra öllum Hæska. O! HERRA JE-

su, Still þu bæde Storm og Sioo, so sem
 þu giorder þa þu varst at Skipe med þijn-
 um Væresveinum. Bevара оѡs. fyrer Bri-
 me og Blind. Skierium, skadsomum Fisk-
 um og Siooreisurum. Gief оѡs Krud, Hæ-
 gd og Vogn. Blessa þu eirneñ vort Ervide og
 Beidarfære, sem Petri. Gief оѡs gooda
 Hofn og Lending, þa villum vier til Lands
 komner, af Hiarta sjingia og seigia: Þock-
 um Drottne sem Dásamlega Glute hef-
 ur vid оѡs giort, því hañs Myrkunseme va-
 rer Ellisflega. Þier besolum vier оѡs nu
 Med Garlu og Vjse, Skipe og (Goke)
 Beidarfærum; Til allrar Uñsioonar:
 Drotteñ Hepr nu vora Bæn, Og laet
 þort Afkall koma til þijn; Amen.

Psalm. (Ton, Ad ydla gott med Veru, etc.

D Gud Zebaoth Edste, Allra Gluta Stioorn
 ariñ, Himens Roos, Jardar bædste, Herra
 og Maktar Konguriñ, Alla Kind, оѡs þu giesur,
 Edla-kind, Skapt sem besur, en Månsins Synd,
 Mædu ad nœ heim kresur.

I Drottens caset Otta, Ad kresjande Rand-
 þyn miñ, Eina Sioo-Ferd at hætta, epter Mæd

at

ar. Bode þijn, Þvi þid eg, Þu mig þlessar, Þeñ þeñ
Þeg, en þo þvesse, að þarsælleg, Þoreñ endist þesse.

A Reifum Vatna rifkar, Reyna þijnar Dæ,
semder, nū oss: Og eirneñ listu, en nælægur ver,
tu þier, Saal og Liff, samt þerara, Siertu þliff,
Þæte og Skara, Illt þurt þriif, Eingla Tilgd ei
spara.

Storin og Sioo stíll i Skordunn, Sterka Far,
ar Þeillu min, Gud so sem giorder forðum, goð-
du Læresveinum þijn, Blind-Skierium, Þætt-
num sorda, Og Það-Þistum, Lagn Vidskorda,
Reifurnum þæg med Afie Orða.

Þerku og Þeidarfare, Þor sem Þeturs
þlessa þu, I Þofu ef Þiælp þijn þære, Þana
skuldum þriija af Triv, Og þacka þier Siæstak
gooda, Gott sem þier, Þerndu Þioða, Landfast-
er, Þosgiord þa framþioða.

Saal og Liff Son Guds þære, samt Þissens
Utricttingar, Gok, Skip og giordvøll Þære, Þies-
um þier til Uñssoonar, Þænþeyr þu, Þeidne mi-
na, Þyrg ei nu, Þyftun þijna, O Jesu, A oss
laet þad þrijna, Amen.

Ferdamañs Bæn.

I þijnu Þlessada Nasne O Rotten
min Lausnare, Aforma eg minna
Þessu, O þu Þarsælasse Þorunnar.

tur og Leidtoge, Kom þu til minn, Og leid
 mig til og frá með allre Farsæld, So sem
 þu gjörðer Jacob Forsödur, og þeim Yng-
 ra Tobíæ, hvortínn þínnir Heilager Eing-
 lar fylgdu og Leid víssudu. Bevara mig
 Drottinn bæði að Sælu og Lífi, frá D-
 vedraattu og Popt. Elldingum, Reidar-
 þrumum og öllum skáðsöllum Poptis og
 Jardar. Öndum, Frá Vatns. Straume
 og Þóðisflegum Skáða, Villudisrum og
 vöndum Reisirum, Frá allre Ólúfu og
 Elsum, Einkum fyrir Döfufsing Afalle
 og Svikum. Lat þína Heilaga Eingla
 leida mig og alla þá í minne Ferd eru, og be-
 vara í Þöku og Svefne, að Hesiþæke og
 Fæte, Gief mér Farsæld og gooda Fram-
 fæmd minns Erindis, Uppvek gooda Meñ
 mér til Greida og Goodgjörda, Þá er eg
 hitta fann, Blessa mitt Epterslaated Hvos
 og Heimele, so eg með Glede meige það apt-
 ur frá Heimkomande, Bevara mig frá
 vöndum Selskap, Bræðum Dönda og
 allre Kvöl. O! Drottinn vertu með oss
 öllum

ollum ær Begferðar. Reisu vors Ljfs, og
 um ofð med Glede að nafn voru rietta Hei-
 mele og Födur. Lande Farsælu ær Himn-
 um, Þu sem Lifer og Ríjker Eirn og Preñ-
 ur Almáttugur Gud að Eilífsu, Amen.

Psalm. (Ton, Þa Bærned JEsus í Bethlehem.

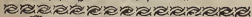
Sarsælasse Fylgiareñ, Og Förmáttur goode,
 En til Reisu Randspuen, Í Róðar þínar
 Floode, Ríemur mier: Því kom til mín, Ríjng
 mig breiddist Verndan þín, Med Eingla-Fylgd
 sagiatre, Þeirre er Jacob þu ríedst tíð, Þar med
 ungum Tobia, Af Gudsdooms Míttum mætre.

Þljíður Gud mig bevare, Bæde ær Easlu og
 Lífse, Vid Övedráttu, Ahlaupe, Og ollum Vo-
 da hlífse, Elding, Þrumum, allre Reyð, Oluf-
 nne, Bráðum Deyð, Og Þaðum Illgiordana,
 Vísu, Dírur, Vatna-Stráum, Þoveislegum
 Skada, Glanur, Og Róane Reyfaraña.

Einkum Dófuls Afalle, Öllu frá mier buga,
 Lífsemd Eingla ær Leidiñe, Láat nu þína duga, Í
 Þofu og Svefne, a Föte og Förd, Farsæl Reisa
 að verða gíerd, Góða Reñ til Greida, Uppvæ-
 tu mier Elstañ Trö, Epterloated Hró og Þw,
 Blessan virdstu aðbrenda.

Þljútur so mier andnest það, Allt med Glede að
 fúa, Þondra Selstap þíñ þu Stad, Þra Þeige
 Þoota míða. O ÞRotten þertu ollum ofð, Allra

Lijfiens Reisu-Hnos, Vigrg og Liv leggiande,
 Foxens gief ad lendum vîr, Lof særande hoalsum
 þîr, A fostu Gædur-Lande, Amen.

Sivls Måns Bæn.

S Drottinn! Gud-Mýskuna mîr og
 straffa mig ecke í þîne Reide. O! Jesu
 Laufnare þeirra Sivlu, Lækna
 mig, Þu ega em veifur, Lækna mîjna Sæll
 sem mîð er hrelld; Því þar er eingenn Frid-
 ur í mîj-um Beinum: Hiartad skelfur,
 Lífamen þîrest, Bægdú mîr Drottinn;
 Enu þu optur og frelsa mîjna Sæll. Mînn-
 ar Synder þær særa mig, Seigdu því so til
 mîjn, mîñ Drottinn: Vertu Hughraust-
 ur Sonur Þînnar Synder eru þîr fyrer-
 giefnar. Ega þîð, Stîn og Andvârpa, Lífna
 þu mîr O! Jesu mîñ Laufnare, riettu ad
 mîr þîjna Hælspar-Hond, því hîr er eing-
 enn gînar sem hælpar. Gief mîr Þolen-
 mæde ad þreya þar til þîjn Stund er kom,
 enn, Þennann Bînbrest ad bæta. Þardveit
 mig fyrer öllum Dîsfullsins Freistîngum,
 Mîð.

Misfijningum, Rænuleyse, Og allre D-
Poleimæde; Einadiu mijna Eynd; Gled
mijna ængræda Sæl. Allrahellst gief
mier støduga Trø, allt i Daudan, og þeg-
ar eg skal biedan fara, þa leid mig giegnum
Daudans ystu Myrkur, Til þess Elisfa
Dijrdar-Lioofs i Himnaríke, Amen.

Psalm. (Ton, Allt eins og Bloomfired eina, etc.

Þyrse Læknareñ Eynda, Lækna þau veifur er,
Uñ Sær eg hese ad binda, Aflegg þvi Plæst-
ur mier, Sæleñ biir Þressd i Siarta, Siartad
stíakfande mig, Lijfamans kvæder Þarta, Þæt
Þeineñ Drooleg

Þægnu mier DRotteñ dijre, DRotteñ Gud
aptur saro, Þessing sifi Reide stíre, Reidast þo
fater an, Þrygdar mig Synder sara, seig þvi til
mijn i Ræd, Þer þig vel Þarn mitt kiera, Þrot
eru þijn afmaad.

Eg Stin, Andvarpa og Þeina, O Jesu lijfna
mier, Riett tot Hialpar, Þond þijna, Hialp on-
ur giervoll þver, Gief Poleimæde mæta, Medan
þijn Stund er ei, Þeñan Þijn-Þress ad bæta,
Þess under þad eg dey.

Þíofuls mier Þære forða, Þreyfne og Mis-
fijning, Seim mig til Siorda og Orða, Siervall-
an allt uñ frijag, Med Rann og Pole ad þrepa,
þar

þar til Stund Eynda dvijn , Stríðed vel sírl
ad heigia , flurlada Saalu miñ.

Orku mier Trwar uñtu , öllu frammar i Heim,
Dauðona miñast muntu , miñ best i Efnum þe-
im , undan þa gac þiñ goode , giegnum þañ
myrkra Hyl, so soae eg i þíjnu Floode , Farsæld-
ar komast til , Amen.

Andvarp Christenar Mañestiu under Andloated.

D! Miñ Allra sætast JEsu , Kom þu nu til
miñ , og vert mier Raadugur , Opna þu
miñe Saalu Dyrnar til Elijs Ríjs , Amen.

O JEsu , Lat þiñ Særheita Blood-Sveita,
er þu rethelster i Graegardenum , miñia nu miñ
Særkallda Dauda-Sveita. O! Herra JE-
su , Medtaf þu nu miñna aumu Saal , Hvoria
eg sel i þíjnar Hendur , A M E N.

Bersid (Ton , Pa Israel soor af Egypto , etc.

SÍu hærast JEsu kom til miñ , fveinande
Saaleñ biður þiñ , Raadugur Raalagd
Ríjtu , Opna heñe Dyrnar Elijs Ríjs , Afleñ-
re Randum Holldlegð Ríjs , Amen hier under
settu : Gief þiñ bleffadur Blood-Sveite , brosteñ
af þier i Graegarde , Særheitur miñe Sær-
kalldañ , Sveita , mier Dandæñ verfa fañ , **DE!**
medtaf nu þa aumra Ond , Eg sem Gud set i þíj-
na Hand , Haleluja , Haleluja. Rid-

Nidurlag allra ædur skrifadra

B E N A.

Bessa miina Audmíwka Bæn, Fyrer Gud i Himnen framsetta, Bid eg þig miin Herra Jesu fram ad vera, og hana Þaknæmelega og Aþenrelega gjöra, So þun i þínnu Rafne Jaa og Amen verðe.

Bersid (Ton, Psalmar, Book so skal enda, etc.

Bæna Boorn miin framsetta, fyrer Gud Himna-Raús, Eg bid þig upp ad ríetta, O Jesu miin til haús, af Hiarta audmíwð miinnu, æþenreleg ad sie, Og ad i Rafne þínnu, Amen sitt tilsetie, Amen.

Psalmur af Eio Ordunum EHRJESU
æ KRISTEN.

Maa fjingia fierþvort Vers æ hvortium Deige Vikunhar, Kvöld og Morgna.

Giordur af B. M. S. Beck.

Ton, Heidrum vier Gud af Hug og Saal, etc.
Sunnudagur.

Pu sem baddst Fridaf fyrer oss, Foduren þegar þíckst æ Krísi, þig bidium vier min Road æ Rij, I Rafne þínnu seaium þvi:

Framferdid illa fær i Yag, Farsæl gjörvallan Lijssens Hag, Og gief oss allum goodgü Dag.	Forlaet Drotten Framferded livott, Fadma oss ad þier, so verðe roott, Og gief oss allum gooda Roott.

Mænnudagur.

Þoodur þíne sem Forsvar fíckst , sölur þegar
æi Krossi fíckst , Þættu mig eirneñ Forsvar sæ ,
Frelfare miñ þier fícalsum þíaa.

Miñ Gud þad sijn a mij-
num Hag , mitt Blessa
Ræd og Þímulag.

Og gíef oss øllum
goðaða Dag.

Þirtu þad Forsvar
þætt og hliott , þíms-
radn míc so verðe rett

Og gíef oss øllum
goða Røott.

Þríðindagur.

Ræningeñ þad og fyrer þad fíck , frá Myrk-
runnu i Liooset gíck , Herra , seg eíns af Þíarta
lífs , þíaa þier að vera i Þaradíjs.

Þættu þad mínum hepp-
nað Hag , að hliote eg
sodðaða Gíæsu-Þlag.

Og gíef oss øllum
goðaða Dag.

Líffins og Þaðaða Þíð-
er míoott , mínum við-
þalltu Sælar-Þroott.

Og gíef oss øllum
goða Røott.

Þíðvífudagur.

Þsergíeseñ þvad Son Guds sig , sodðaða af
Þíarta gíedur mig , Þsergíesa mig ecke kañ , Þser-
gíeseñ fyrst gíarðest það.

Þsergíeseñ nu ei miñ
Þag , Þsormet Þerf me
Þænag.

Gíef míc þar uppæ
goðaða Dag.

Þsergíesa mig aldreí
maatt , O Þesu miñ
æi nockurn Þætt.

Gíef míc þar uppæ
goða Rætt.

Þímtu

Fimmtudagur.

Jesus æ Krossi þyrst þig, þad lietsin Jesus
þresta mig, Þorstein þiñ verke þetta mior,
Þyrst mig jafnan epter þier.

Svala þier minnum Sælar-Dag, fjðað þig upp
i Hæder drag.

Og gief oss öllum
goðað þig Dag.

Svalaðu minn Sælu
stíótt, Söfa lættu
mig vært og roott.

Og gief oss öllum
goða Róott.

Föstudagur.

Fullkomnad sagðer forðum þu, Fullkomnad
seigðu aptur nu, Fullkomnad þroosa fyrst eg þid,
Fullkomnum þa eg hekk mig við.

Fullkomna nu með sama
Slag, Siñelsið mitt og
Verka-Lag.

Og gief oss öllum
goðað þig Dag.

Fullkomnad sæta þad
er brætt, Fullkomna
þrælum vægð og sætt

Og gief oss öllum
goða Rætt.

Laugardagur.

Frelfare min sem Föðurnum, Fölsst þinna
Sæl æ Krossinum, Mig sel þu lifa þennum i
Hönd, Heimileð giorvælti Þess og Þud.

Allt mitt Tilstand og all-
að þig, aðastu þad með
þessa Slag.

Og gief oss öllum
goðað þig Dag.

Umrising oss þíne Eing-
la Snött, upp æ þad soñ
þu vært og roott.

Og gief oss öllum
goða Róott.

Þíu.

VÍFU-SÖNGUR D. JOHANNIS OLE:

ARIL.

Ur Þíjstu Mæle málagdur af
Earl. Mag. STEFNE JONSSYNE,
Byskupe Hoola-Stiftis.

Psalmur að Suðudögum.

Ton, Allsagurt Fíðos oss birtest brætt, etc.

Mítt Lof sé Gude nú í Dag, Míj Vífa gleð-
ur en vorn Hag, Míjtt í Dag stoop Gud
Líðum Fíðos, Líf mítt gaf, Íesu allum oss.

A þessum Deige þad eg fín, Þu reist af Dau-
da, Íesu mín, Míttlæted þóðst en þepter Míj,
Huggun míer gass og Eilíft Líf.

O! þénán sæla Suðudag, Evi míled geing-
ur oss í Hag, Íesu þín Míðden Gíæstu gíora,
Gíore oss Míttens Dóla-Börn.

Læst mín Gud Orð þín aðstíðlig, Míleida
í Himna Sælu míg, Læst míg í Helgunn lífa
þíer, Lof Eilíft síðar sára þíer.

Síe þíer Gud Fader sungun Dírd, Síe þíer
mín Íesu Lofgíord Mírd, Síe þíer Huggareñ
Heilage, Heidur með Þegseund Eilífre.

Psalm.

Psalmur æ Mannudögum.

Tón , Ósáñ af Himnum hier kom eg , etc.

S Dag Drottne Lofgiörd Sæla mín , sáa
Mannudagsins Lioos þín stíja , Himn-
festing æ honum skop , Herra þín Gud ,
Þitt Traust og Hoop.

Til Himnens upp hvað Himnest er , Til Him-
nens leita Riett-Christner , Fallvallt er það sem
fínst æ Jord , Fast-Eignen vor er Himna Dírd.

O Jesu , gief þín Anda mæ , Æ æ meðan
eg lifa hier , So mín til Himna hefest Þad ,
Hallde eg þér fast með Ervar Hónd.

Tunglsins Þyrta mæg brígdul er , Bregðst
Mædar Lioos þitt alldrei mæ , Heims þá for-
geingur hverfult Þrúal , A Himnum gled þú
mína Sæl.

Síe þér Gud Fader sungan Dírd , Síe
þér mín Jesu Lofgiörd stírd , Síe þér Hugg-
aren Heilage , Heidur með Wegsmd Eilífte.

Psalmur æ Þriddudögum.

Tón , Eirn Gud Skapare , etc.

Lioos Þriddudagsins líomnar nú , Lofud síe
Gud þín Af og Erv , O mín Sæl , þú ei
þeigia skalt , Þvoone nú Drottne Hiartad allt.
Horse eg æ Handavert þín , Herra Gud ,
Skýud vegna mín , I Dag er Síoor og eirnen
Jord , Af þér Þrúóssom og Blómleg giörd.

Ekoda

Skoda, mín Soul, það Skiepannar, Vid
Skaparañ eru Hljóðgar, Blómgaðesí Jord,
þa þauð hañ það, Þodum hañs lista gætt þu að.

O Jesu hneig þu Hiartad mitt, I Helgun
að stunda Gieded þitt, So Glæpana allðrei
giorek Pij, Gud mín Blessaður stioorna þvi.

Jesu mín Herra þekke eg þig, Præl þiñ
Erwadañ laut vera mig, Pier vil eg alla Pioona
þan tíaa, Þa sæ eg Þannēñ Himnum aa.

Sie þier Gud Fader sungēñ Dýrd, Sie þier
mín Jesu Lofgiard stjrd, Sie þier Huggareñ
Heilage, Heidur með Þegsemd Eilífse.

Psalmur a Midvifudögum.

Ton, Skapareñ Stiarna Herra, etc.

Gude sie Dýrd, sem giorde Þioos, Og gies-
tur en nija Þyrtu oss, Sool og Tungl,
Þrotteñ dýrskur stioop, I Dag með stjnuande
Stiarna Hoop.

Sool og Tungl þefur sína Tíð, Sool Riect-
lætesins segur og blýð, Allðrei forlætur Þu-
du mín, Eilíf Þrostnna Þyrtan þijn.

Nær Augun leingur Sool ei síaa, Sool
Riectlætesins lýs mier þa, Raadar Þioos þitt
sem lioomar þier, til Þiooss þess eilífja fylge mier.

Sie þier Gud Fader sungēñ Dýrd, Sie þier
mín Jesu Lofgiard stjrd, Sie þier Huggareñ
Heilage, Heidur með Þegsemd Eilífse.

Psalmur a Fínstudögum.

Ton, Þallt oss Gud við þitt, etc.

S Dag með Fagnade Sæla mín, Sætt þof-
Gude, er Þöskun þín, Þer þig jafnað
útbreider, Upphellde og Blessan veiter þier.

Fista og Engla Friðsgunna, Föðrar mín
Sæl, Lífama þín, Eptir Guðs Bode er það
stíed, Og þáns þid Guñta Dags-Verkeð.

Hiartad mitt gledur Herra mín, Heilagaste
Mætt-Verdur þú, I Dag svo Mæltíð Jússett
var, Þaðu mínne til Lífsgunar.

A þessan Dag er Uppstíggenn, Aftur til Him-
na JEsu mín, Födurland Eilíft oss þar sán,
A Guðs Hægra Veg settest þá.

Hiartann mínu af Himna Troon, Hugsoal-
ar æ þín Fyrerboon, Þegar að Andvarps Ord-
en mín, Uppstíggja JEsu mín til þín.

Dírd þín, mín JEsu Eilíft er, Eilífta Dírd
þu tilbíofst mier, Eptir það Stundleg Synd-
en dvígn, Upptaktu mig i Dírd til þín.

Sie þier Guð Fader sungenn Dírd, Sie þier
mín JEsu Lofgiörð stírd, Sie þier Huggaren
Heilage, Heidur með Þegsemd Eilíftre.

Psalmur æ Föstudögum.

Tón, Minstu O Madur æ mín Deyð, etc.

S Agna mín Sæla, Frelse þín, Frelsub af
Þ Synd og Daudans Þígn, Syndana vegna
Þ Rotten döo, Danden þáns Lífseð oss tilbíof.

Adam Daudan lileidde fyrst, A þessum Dei-
ge þá skapadest, I Dag Guðs Sonur deyde æ
Kross,

Triss, Díjrd Eilífis Ríiss hafi kreypt ofð.

O Jesu styr þín Vefsláð Deyd, Er eg nú
Fríðals af hvortíngs Reyð, Hertoge Ríissins Glij-
fo er mín, Hvar er nú Dande Matteð þín?

Míja Eaal, Frelse þier GuðsSon gaf, Slæp-
gáa Prældoom lat þvi af, O! mín Frelfare
nú þu mier, Eilífis Frelsis i Díjrd hía þier.

Sie þier Guð Fader sunguð Díjrd, Sie þier
mín Jesu Lofgiord Ríjrd, Sie þier Huggareð
Heilage, Heidur með Veggjend Eilífre.

Þsalmur á Laugardögum.

Ton, Sannheilagt Lioos, Samjofu, etc.

Hvíld er nú bveð Hiarta mín, Hvíldest
DRotten af Verfum síj, Hvíld mín i Gu-
de allein er, O! DRotten hvíldu þig i mier.

I Dag mín lívse Laufrare, Latteð hvíldest
i Grofene, Er þvi Hvíld míne Dnda vís, Upp
i Himnestre Paradijs.

Epter Armadu Heimfins þier, Hvíld Eilíffa
gíef DRotten mier, Lat mig i Roosduð lífa
þar, Og Liooma Himnestrað Farsældar.

Endt er þa gjörðill Gynnd og Ríiss, I eilífre
Hvíld eg með þier blíff, Gíef Thristnum Ros
og Huggun þier, Himnesta fýðaðú Díjrd hía þier.

Sie þier Guð Fader sunguð Díjrd, Sie þier
mín Jesu Lofgiord Ríjrd, Sie þier Huggareð
Heilage, Heidur með Veggjend Eilífre.

